

OSREDNJA
KNJIŽNICA
CELJE
Šentjurske

NOVICE

šentjurski lokalni časopis

letnik IX, št. 10

29. oktober 2002

cena 300 SIT

www.sentjurskenovice.si

poštnina plačana pri pošti Celje

VULKANIZACIJA IN ROČNA AVTOPRALNICA MULEJ

Dejan Mulej, s.p., Ul. Tončke Čečeve 17, 3230 Šentjur, tel.: 03 749 17 10, 749 17 12, GSM: 041 630 652

**SUPER AKCIJA
ZIMSKIH GUM!**
Možnost plačila na obroke, čeke!

Delovni čas
delovnik
8.00 - 18.00
sobota
8.00 - 13.00

Razvoz kurilnega olja

OMV ISTRABENZ

Naročilo osebno na bencinskem servisu Šentjur, ali po telefonu: 03/574-38-01

TRGOVINA pri Wiharju SELIČ LEON

Trgovina Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55, 3230 Šentjur,
tel.: 03/ 749 14 80

**Ugodna
ponudba sveč**

**ZA NAKUPE,
KI SE SPLAČAJO!**

ELBA TRGOVINA STORITVE d.o.o.

Ljubljanska cesta 26, 3230 Šentjur, tel. in fax: 03 57 41 151

V TRGOVINI ELBA vse za:

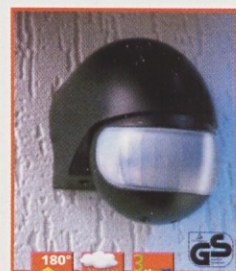
- eektroinštalacije
- vodovod in
- toplotno tehniko

**NAROČILA SPREJEMAMO TUDI
PO ELEKTRONSKI POŠTI
elba@siol.net**

TRGOVINA Z OGREVALNO TEHNIKO
ELEKTROMATERIALOM
IN VODOVODNIM MATERIALOM

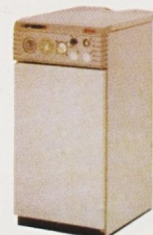
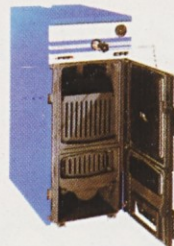
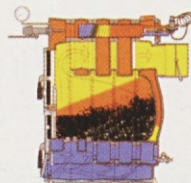
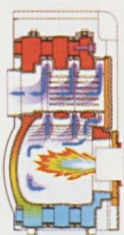
**Za dodatne informacije
smo Vam na voljo na
tel.: 03 / 57 41 151**

**AKCIJA
SENZORJI
2.481 SIT**

LITOŽELEZNE PEČI

in PEČI

na olje ali plin

na trda goriva

na plin

Vse slike so simbolične.

VSEBINA

OS: Prostorski plani ali zgodba o jari kači in steklem polžu?	4
Javnomnenska raziskava: Malovrh odhaja?	5
Kriza šentjurskih mesarjev	6
Kako prečkati cesto Dušana Kvedra in ostati živ	7
Okuženi vodovodi	7
Vse o volitvah	17
Janez Čokl v boju za službico	29

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:

Šentjurske novice, d.o.o., Šentjur,

Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektoriranje:

Eva Kovač

Postavitve in oblikovanje:

Šentjurske novice

Tisk:

Grafika Gracer, Celje

8,5% DDV je vračunan v ceno.

Naslova uredništva:

Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Spletna verzija

www.sentjurskenovice.si

Transakcijski račun:

Šentjurske novice
06000-0105036264

Naklada:

1100 kom

Časopis je vpisan v evidenco
javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,
pod zaporedno številko 1056

naslednja številka:

[torek]

NOVICE

26. november 2002

UVODNIK

Franc Kovač

Dolge sence »malovrhizma«

Težko bi rekel, da smo v desetletju vladavine Jurija Malovrha imeli diktaturo, prosvetljeni absolutizem, politični krimič ali kaj podobno negativnega, toda si tudi ne bi upal trditi, da smo se šli dovolj smelo vizionarsko načrtovanje in zdravo demokracijo. Pravzaprav ni bilo nič od tega in hkrati po malem vse to skupaj - toda ljudstvu servirano z zavidevanja vrednim pretanjenim političnim instinktom. Ni kaj, Malovrhu in njegovim krščanskim demokratom, sedaj reformiranim v ljudsko stranko, ki se držijo kontinuirano na oblasti dalje kot katerakoli šentjurska politična opcija doslej - mislim, da je Malovrh že posekal tudi Vinka Jagodiča (ne pa partije, ki je stala za njim) - je treba priznati izjemno spretnost. Njegova prilagodljivost, priljudnost tudi v neprijetnih trenutkih, sta takorekoč legendarni. Malovrh je znal fascinirati, spodbujati, hvaliti in še zlasti deliti in vladati. Skratka, je razmeroma bleščeča šentjurska politična figura.

Kaj pokaže kritična analiza »malovrhizma«?

Politični pragmatizem

Čeprav malovrha podpira le okrog 20% vseh volivcev v občini, so njegove izvolitve legitimne. Nasprotno pa je s podporo v občinskem svetu. Izsiljena prikrita koalicija z Združeno listo, ki jo personificira Cveto Erjavec, in prakticiranje tako imenovanega »puckizma«, to je kupovanje posameznih svetnikov iz nasprotnega političnega tabora, seveda z občinskim denarjem, sta groba dvojna prevara volivcev in hladnokrvno teptanje političnega bontona. Kar lahko ostaja volilno nekaznovano le v sredini, kjer je informiranost javnosti skromna oziroma je ni. Načrtno skrivanje ključnih informacij pred javnostjo, še zlasti manj ugodnih, oziroma njihovo doziranje, je sploh ena prvih značilnosti malovrhizma.

Linija najmanjšega odpora

Največja hiba sedanje oblastne doktrine je pomanjkanje vizije in volje, da se zadeve premaknejo iz utečenih tirov. Če odštejemo nekaj gradbenih projektov (šole, dom upokoencev, podvoz), katerih zagon je bil podedovan od predhodnikov (Grdine), za Malovrhovo obdobje ne ostane skoraj nič.

Organizacija občinske uprave ter občinskih javnih služb je ostala celo desetletje praktično nedotaknjena. Občinski uradniki odkrito opravljajo svojim službam sorodne podjetniške posle, pomembni občinski predpisi (proračuni, prostorski plani...) pa so bili pripravljeni površno in so se praviloma sprejemali izsiljeno v časovni stiski.

Obilica samovolje in samozaverovanosti

Prerazporeditve proračunskega denarja v nasprotju s sprejetim proračunom so v nekaj zadnjih letih v povprečju dosegale okrog 30% od dejansko razpoložljive proračunske vsote.

Delalo se je po navdihu. Samo dva primera: spomenik Franju Malgaju, ki je še sedaj črna gradnja, je zrasel izključno samo na Malovrhovem željniku in je priletel dobesedno iz zraka. Podobno je bilo z obema nogometnima ograjama. V tem stilu občina oziroma župan posega na vsa področja javnega življenja, od kulture, urejanja okolja do kadrovanja. Kadrovanje na občini je danes sploh bolj strankarsko, kot je bilo v času trdega socializma.

Lahkotna razsipnost

Župan zelo rad navaja kilometre vodovodov in milijone, ki jih je vanje vložila občina. Ocene nekaterih strokovnjakov so, da so naši vodovodi za 30 do 40 odstotkov predragi, da se na primer po drameljskih gorcah napeljujejo tako imenovani predimenzionirani »Čoklovi vodovodi«, se posameznikom priznavajo brezplačni priključki ali nenormalne odškodnine, zaradi česar bo vođa v Šentjurju še desetletja med najdražjimi v državi.

Lep primer nekritičnega megalomanstva je šola na Prevorju. Po kapaciteti in investicijski vrednosti presega prvotni projekt za 300 %, kar je občinski proračun dodatno obremenilo za več kot 100 milijonov SIT.

Milijoni, ki jih je občina lahkoverno izgubila ob stečajih Tola, Eleganta, verjetno tudi Jurmesa, se štejejo v desetinah.

Imamo tudi menda najdražji idejni projekt v zgodovini šentjurske občine; arhitekt Mušič naj bi samo za idejo preureditve starega kulturnega doma dobil okroglih 6 milijonov SIT. Ta vsota naj bi sicer zajemala tudi idejni projekt povezave župnišča s cerkvijo, toda je kljub temu astronomska.

Koruptivnost

O šentjurski stopnji te vztrajne spremljevalke vsake oblasti lahko več ali manj le ugibamo. V času, ko je še delovala SKD naveza Hilda Tovšak - Malovrh, je bil aktualen velenjski Vegrad; brez resnejših ugovorov so bile sprejete prekoračitve njegovih predračunov, čudne stvari se dogajajo okrog pogodbe za avtobusno postajo, spomnimo se Vegradovo financiranje evropskega izleta šentjurskih pevcev na račun doma upokoencev.

Tako imenovane »asfaltne zahvale« so druga zadeva. Na primer asfalt, ki ga je dal župan potegniti do gorce tajnika svoje stranke.

Posebno poglavje so sanacije plazov, ki so v domeni podžupana Čokla. Le-te neposredno ali preko podizvajalcev praviloma sanira kar podžupanov bližnji sorodnik in to obvezno z gramozom iz kamnoloma podžupanovega strankarskega kolega...

Tudi ustanovitev »Šentjurčana«, ki naj bi stala občino okrog 5 milijonov in se še sedaj ne ve, za kakšno ceno ga je dobila Marjana Novak, spada pod to nerazčiščeno poglavje.

So res vsi enaki?

Mnogi boste rekli: pa kaj, saj vsi delajo tako. Morda sem res neskončno naiven, toda nihče me ne bo prepričal, da se tako sme delati. Oblast je možno tako samo zlorabljati, podkupovati, protežirati in tako naprej, toda gre za moralno sprevržena dejanja. Tem bolj vnebovpijoče je, če to počno ljudje, ki se sklicujejo na krščansko moralo.

Enako naiven bi bil, če bi slepo verjel novi občinski garnituri, bodisi okrog Tisla ali kateregakoli drugega županskega kandidata, ki bo prav gotovo tudi izpostavljena podobnim skušnjavam. Razlika je vendarle velika; sedanja garnitura je že globoko v tem »zосу« in smo brez upov, da zna in hoče delati drugače, od novih ljudi pa lahko vsaj pričakujemo, da se bodo zadeve lotili pošteno.

Občinski svet se je poslovil

Prostorski plani nas držijo za vrat

V ponedeljek, 21. oktobra, se je z izredno sejo zgodilo zadnje dejanje sedanjega občinskega sveta. Na dnevnem redu je bila ena sama pomembna točka, sprejetje odloka o prostorskih sestavinah dolgoročnega plana občine. Mimogrede so svetniki izvolili še elektrorje za izvolitev regijskega državnega svetnika. (Naš kandidat je celjski župan Šrot), sejo pa so zaključili v hotelu Žonta na slovesni »zadnji večerji«. Kot so pokazali izračuni, je ta bila zadnja verjetno le za 10 do 11 svetnikov, kar 15 do 16 pa jih na kandidatnih listah zaseda takšne pozicije, da jih z veliko gotovostjo lahko pričakujemo tudi v novi sestavi.

Zamuda da ali ne?

Določanje in spreminjanje prostorskih sestavin našega dolgoročnega plana občine 1986 - 2000 se je kot kurja čreva vleklo skozi vsa 4 leta tega mandata. Nesporno gre res za zelo zapleteno zadevo, ki pa je dodatno še začinjena z vrsto registriranih in neregistriranih interesov, kar je povzročalo vedno nove zaplete, zamude in pa hudo kri. Občani in občinski svetniki so očitali občinski upravi ležernost in nestrokovnost, ta pa se je izgovarjala predvsem na urade in ministrstva v Ljubljani, ki komplicirajo v nedogled in menda več ne vedo, kje se jih držita rep in glava. Posledice so trpeli predvsem nekateri podjetniki, ki niso mogli bodisi graditi ali pa legalizirati že izgrajenih objektov. Med njimi sta najbolj znana razvpita asfaltna baza v Planinski vasi in Robičeva žaga (Montpreis) na Planini. Prva je že na pol administrativno »porušena«, druga pa ima v rokah že tovrstne odločbe. Da ne gre za mačje solze, je jasno, če vemo, da je občina skupaj predlagala kar okrog 400 novih posegov v prostorske plane.

Odlok je tudi hecen

Predlog odloka, ki se sestoji iz 50 strani teksta in nekaj deset kart z vrisanimi spremembami, tistimi sprejetimi, usklajenimi in zavrnjenimi, je napisan tako, da ga navadni smrtnik (beri občinski svetnik) ne more sam razvozlati. Kaj šele spreminjati. V tekstih o raznih nadvse resnih ciljih, strategijah itd. se je nabralo tudi veliko lovskih. Našel bom le nekaj takšnih, ki sem jih opazil »od daleč«. Na primer, da so naša primerjalna prednost rastlinjaki, ogrevani s toplo vodo iz Dobrine, da bomo živinorejo podpirali s krčenjem grmovja in dreves, da si bomo prizadevali obdržati sedanje število kmečkega prebivalstva, šentjurske severne obvoznice ne bo, temveč bo samo vzporedna ulica mimo hotela, šentjurski kulturni center se je zreduciral na popravilo kulturne dvorane... Kaj vse se skriva v številnih kartah, tudi digitaliziranih, verjetno še Marija Rataj ne ve. Kot vse kaže, pa vse to »nakladanje« niti ni pomembno, kajti država nam je od 400 predlaganih posegov dala soglasje le za skromnih 169. Med tistimi, ki so izpadli, so tudi asfaltna baza, turistična »poselitev« Slivniškega jezera in celo šentjurski nadvoz.

Je vsa zadeva sploh resna?

Je zelo resna. Če bo obveljala volja države, in zakoni so napisani na njeno kožo, potem so težave neizbežne. Gradbenih in obratovalnih dovoljenj ne bo mogoče dobiti. Kot so razlagali nekateri bolj posvečeni svetniki, ki so

informacije dobili na Uradu za prostorsko planiranje v Ljubljani, je Vlada RS privolila več ali manj le v obstoječe prostorske posege, o šentjurskih razvojnih možnostih pa kaj prida ni razmišljala. Zlasti problematično naj bi bilo kmetijsko ministrstvo, ki iz svojih pisarn vidi Šentjur kot eno samo veliko kmetijsko zemljišče, v katerega ne dovoli nobenih posegov. Da ne govorimo o tem, da MKGP na predloge občine dve leti ni odgovorilo, na vladni medresorski komisiji, potem, ko so bila pridobljena že vsa druga soglasja, pa je zadnji hip sesulo še 78 zelo pomembnih predlogov za posege v prostor.

Občina proti državi

Občinski svetniki so kar tekmovali, kdo bo bolj kritičen do vsebine predlaganega odloka.

Erjavec je opazil, da ni bila sprejeta niti ena pripomba KS Šentjur mesto, dobil pa tudi ni niti ene pisne obrazložitve zavrnjenih predlogov.

Diaci je menil, da kmetijsko ministrstvo ravna tako, kot da 75% Šentjurja živi od kmetijstva.

Zelo odločen je bil Artnak, ki je oceno ravnanja državnih organov vehementno zaključil z izjavami kot so: »Gre za lari fari, ki si ga vsak izmišlja po svoje«, »Naj povejo, da smo mi res tako neumni, da ničesar ne smemo vedeti« in pa »Medresorska vladna komisija dela na robu legitimnosti.«

Zadeve se je sistematično lotil Zupanc, ki je predložil pravo pravno ekspertizo, kako prelističiti birokratizirano državo. Predlagal je sklep, da občinski svet sprejme takšen predlog odloka, ki bo uzakonil vseh 260 na Upravi za prostorsko planiranje usklajenih posegov, da takoj začne pripravljati prostorsko ureditveno dokumentacijo, s sodnimi in upravnimi mlini pa naj se bori za spremembo minister in poskuša izpodbiti občinski odlok. Zagotavljal je, da je takšen postopek povsem zakonit in da verjame, da si z njim odpiramo vrata k razvoju občine.

Ali sta res volk sit in koza cela?

Na predlog Marije Rataj je bila nato soglasno sprejeta rešitev, da se odlok sprejme z dvema

ločenima sklepoma; z enim občina pristaja na vladno usklajenih 169 posegov, z drugim sklepom pa v odlok vključuje vseh 260 na UPP usklajenih posegov, pač z namenom, če druga verzija ne bo šla skozi, nam ostaja vsaj prva. V tej drugi verziji so zajeti tudi asfaltna baza, nadvoz, Slivniško jezero itd.

Kaj takšen »salamonski« občinski odlok dejansko pomeni, so mnenja zelo deljena. Eni so navdušeni, drugi trdijo, da iz te moke ne bo kruha. Treba bo počakati na prve naknadne uskladitve in pravnomočno sprejete PUP-e.

Občina ob 24 milijonov?

Neprijetnemu vprašanju Jožeta Artnaka, koliko občinskega denarja bo izviselo ob prisilni poravnavi v Jurmesu (ki naj bi mu občina posojala proračunski denar), se je župan odločno izognil. Poročal bo prihodnjik. Ker se ve, da bo to v naslednjem mandatu, se zdi ugibanje, da bo šlo po vodi okrog 24 milijonov SIT, kar verjetno.

Slovo v izjemnem okolju hotela Žonta

Gostitelj župan in osebje hotela Žonta so se tokrat zelo izkazali; domiselna jesenska okrasitev (jesensko obarvano listje po tleh, na mizah, pod kozarci...), odlična večerja in čudovite pijače. Vzdušje pa sploh ni bilo poslovilno, kajti glavni akterji večera bodo svoj mandat prav gotovo nadaljevali tudi v naslednjem sklicu. Podžupan Čokl je odločno odklonil celo skupno »gasilsko« fotografijo, tako da tudi za arhive ne bo ostalo nič slikovnega od občinskega sveta 1998 - 2002.

Vsaj 11 svetnikov se je tokrat res poslovilo (brez slovesa) od svoje funkcije, ker več ne kandidirajo, ali pa so na praktično neizvoljivih mestih na kandidatnih listah. To so Robert Maruša, Anton Zdolšek, Janez Škoberne, Zdravko Brglez in Franc Senica (vsi SLS), Franc Kovač in Branko Oset (oba SDS), Ludvik Mastnak in Pajek (oba LDS), Jeršič (ZLSD), Sandra Maček (NL).

F.K.

Malovrh odhaja?

Oktobrska javnomnenjska raziskava

Tisel sigurno v vodstvu. Dubravka Turk prehitro v županski boj. Šentjurska koalicija SDS, LDS, NSi v boju za večino v občinskem svetu. Javno mnenje v mesecu oktobru kaže, da se bo volitev udeležilo 84,2 odstotka vprašanih, strankarsko neopredeljenih je vedno več. Za sedaj je najverjetnejše sporočilo: Brezigarjeva v drugi krog z Drnovškom, Bučar se jima približuje. Severno atlantske povezave še vnaprej negotove.

Mi štirje smo najboljši.

Zaradi predsedniških volitev radi pozabljamo, da bomo izbirali tudi novega šentjurskega župana. Da pa se bitka ne bi odvijala samo med Štefanom Tislom, Jurijem Malovrhom in Markom Diacijem, je poskrbela kandidatka ZLSD Dubravka Turk, ki je svojo kandidaturo vzela hudo zares in še pred startom predvolilne kampanje objavila celostransko agitko v lokalnem časopisu. Zanimiva poteza, ni kaj. Zlasti, če jo bo opazila kakšna uradna volilna komisija. Nestrankarski kandidat Štefan Tisel, ki ga podpira koalicija LDS, SDS in NSi, prepričljivo vodi z 43,1 odstotki podpore. Župan Jurij Malovrh mu sledi z 21,2 odstotka, ki mu zagotavljajo ponovni spopad v drugem krogu. Na naslednjih dveh mestih sta pristala Marko Diaci (10,7 %) in Dubravka Turk, ki so ji vprašani namenili 4,6 odstotka podpore. Peti županski kandidat, ki naj bi prišel iz Loke pri Žusmu, pa je odnehal že pred štartom.

Vsekakor si Šentjurčani zaslužimo župana, ki bo velik kot Kučan, mladosten kot Bučar, po lepoti pa enak Brezigarjevi. Lase nikakor ne sme imel daljše kot Drnovšek, zadovoljen naj bo z majhno Arharjevo plačo, izhajati pa mora iz Jelincicevega »plemenitega« rodu, pa tudi s sosedi se mora razumeti, kot Joško Joras. Nasvidenje čez 4 leta. Amen!

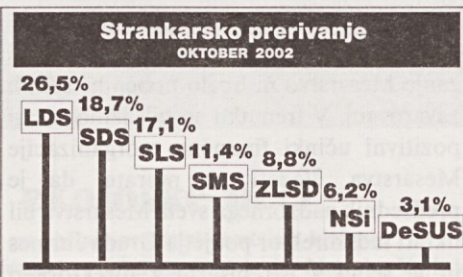
Nasvidenje gospod predsednik!

Kučan ne bo več predsednik, vsaj še nekaj časa ne. Vsekakor pa prerez desetletnega vladanja dokazuje, da je Kučan ikona, tabu in aksiom v eni osebi, ki je dostojno nasledil štiridesetletni kult ključavničarja iz Kumrovca. Za predsedniško mesto se potegujejo: dr. Janez Drnovšek, Barbara Brezigar, dr. France Arhar, dr. France Bučar, Zmagor Jelinčič-Plemeniti,

dr. Anton Bebler, dr. Leo Kreft, Jure Cekuta, in Gorazd Drevenšek. Med vsemi kandidati za predsedniško nasledstvo se je najvišje povzpел Janez Drnovšek, (če si tik pred zdajci ne premislil) in pristal na 35,8 odstotni naklonjenosti. Krepko za njim je edina ženska Barbara Brezigar, ima 26,2 odstotno podporo. Na tretjem klinu je pristal kandidata stranke mladih France Bučar, klub temu, da ima že krepih 79 let, je zbral 20,2 odstotka. Vsi drugi kandidati so vodonosci z zanemarljivo podporo. Za sedaj je najverjetnejše sporočilo: Barbara Brezigar gre v drugi krog z Janezom Drnovškom.

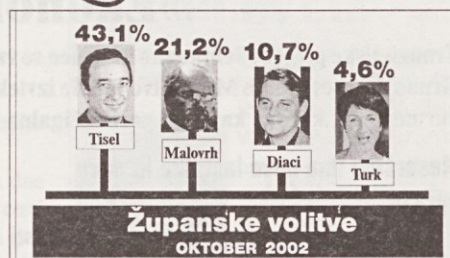
Samo 10 dni še.

Kot smo zapisali že v uvodu, se pri

šentjurskih političnih strankah bije oster boj za prevlado v bodočem občinskem svetu. Če je županski zmagovalec že predvidljiv, so pri strankah stvari veliko bolj zapletene. Če se koaliciji LDS, SDS, NSi ne posreči veliki met, večina v občinskem svetu, bo prisiljena iskati zaveznika. Ki pa so praviloma draga in neproduktivna. Liberalna demokracija je še naprej na vrhu lestvice. Slab mesec pred volitvami bi zanjo glasovalo 26,5 odstotka vprašanih (avgusta 24,1%). Drugo uvrščena SDS je svoj oktobrski seštevek

ŽUPANA

zaokrožila na 18,7 odstotkih, kar je za 2,6 odstotka več kot pred dvema mesecema. Tretjega mesta se oklepa SLS, ki je nabrala 17,1 odstotka (avgusta 11,3%). Na četrto mesto se je prebila stranka mladih z 11,4 odstotno podporo (avgusta 8,1%). Sledijo ZLSD z 8,8 odstotka, Nova Slovenija z 6,2 odstotka in Desus, ki je zbral 3,1 odstotka. Slabih 10 odstotkov neopredeljenih, pa bo volitve dodatno zabelilo.

Ali Slovenija vstopa v zvezo Nato?

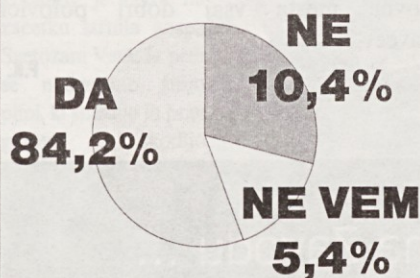
Zdaj je že jasno, da bo na novembrskem vrhu v Pragi Slovenija dobila povabilo v zvezo. S tem povabilom je podobno kot s snegom: ko pride, se ga nekateri razveselijo, druge pa spravi v slabo voljo. Prav tako pa se izteka čas za izrekanje. V naši občini vstop podpira 42,4 odstotka občanov, nasprotnikov vstopa je 35,8 odstotka vprašanih, neopredeljenih je 21,8 odstotka anketirancev. Najbolje je dati za mašo in počakati, kaj bo.

L. Žafran

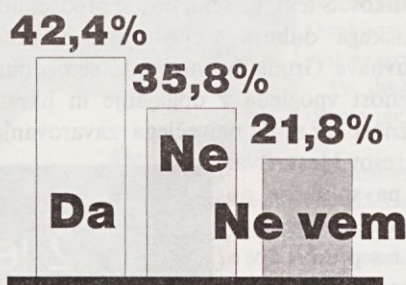
Statistika.

Telefonsko anketiranje je potekalo 15., 16. in 19. oktobra. Velikost vzorca je 120, opravljeno je bilo 64 razgovorov. Ostalih ni bilo doma, ali ni hotelo sodelovati. Anketiranih je bilo 51,4 odstotka žensk in 48,6 odstotka moških. Vzorec je bil teritorialno usklajen s številom prebivalstva. V anketi nismo upoštevali starostnega povprečja v naši občini. Ocena napake (+/-) od 0 do 4 odstotke.

Boste odšli na volitve?

Slovenija v NATO

35,8%

Za predsednika...

oktober 2002

Kje se bo končala kriza šentjurskih mesarjev?

»Ekonomija z dvema neznankama«

Tranzicijske prigode šentjurske klavnice se vztrajno približujejo svojemu koncu. Če je nekaj časa še kazalo, da se bo nerazdružljivi dvojček Gruda Jurmes d.d. in Mesarstvo d.d. le izylekel brez večjih prask, je sedaj jasno, da bo šlo krvavo zares. V Mesarstvu je že počilo, v Grudi-Jurmesu pa, kot vse kaže, že gori zažigalna vrstica. Ali lahko prisilna poravnava v Gruda Jurmesu potopi šentjurske mesarje?

Mesarstvo ima nove lastnike in novo upravo

Uspela prisilna poravnava (ekonomisti pravijo, da je prisilka zakonito ropanje poslovnih partnerjev) v Mesarstvu je že prinesla svoje, za upravo verjetno malo nepričakovane posledice. Farma Ihan je svoje terjatve spremenila v lastniške deleže ter postala večinski lastnik klavnice. Kot smo neuradno izvedeli, so v Ihanu kolebali, ali se pustiti »ogoljufati« za nekaj manj kot 200 milijonov svojih terjatev, ali pa zadevo vzeti v svoje roke, vložiti v preusmeritev klavnice vsaj še enkrat večji kup tolarjev in jo usposobiti za svoje potrebe. Očitno je zmagala druga varianta in na skupščini, ki se je zgodila konec aprila, so delničarji sprejeli nov poslovni koncept in imenovali nov Nadzorni svet, ki je v prvih dneh oktobra, takoj ob nastopu svojega mandata, razrešil prejšnjega direktorja mag. Zupanca in postavili novega, g. Štuklja iz Celja.

Z njim sem se pogovarjal o novih razmerjih v šentjurski klavnici.

Uprava, ki je dvakrat zapravila svojo firmo

G. Štukelj, kakšen je vaš pogled na pravkar minula dogajanja v Mesarstvu d.d.?

»Zelo kratek bom. Uprava oziroma prejšnji lastniki so firmo zapravili, saj je bil kapital družbe na dan 31.12.2001 globoko negativen. Prisilna poravnava in program finančne reorganizacije sta bila uspešno speljana, posledica česar je, da ima Mesarstvo odslej povsem drugačno lastninsko strukturo. Starim lastnikom je ostalo vsega okrog 14 milijonov kapitala, upniki pa so dobrih 400 milijonov svojih terjatev spremenili v lastniške deleže. Večinski lastnik delniške družbe je sedaj Farma Ihan.«

So imeli bivši lastniki kakšno drugo možnost, kot izgubo lastniških pravic?

»Seveda so jo imeli: dokapitalizacijo in povrnitev dolgov. Ampak ta rešitev, torej tudi lastništvo, očitno ni nikogar zanimala. S tem pa zgodba o zapravljeni firmi še ni končana. Novi lastniki niso bistveno posegli v poslovanje Mesarstva, zlasti ne v njegovo »krvoskrunsko« povezanost z Gruda Jurmesom, ki je verjetno bila vzrok tudi prve krize Mesarstva. Zdaj ko je tudi

Gruda Jurmes v prisilni poravnavi – zamrznitev 300 milijonov čistih likvidnih

sredstev in 100 milijonov poroštev je vsaj zamrznjenih, če že ne tudi izgubljenih, saj zanje Mesarstvo ni imelo nobenih realnih zavarovanj. V trenutku so bili izničeni vsi pozitivni učinki finančne reorganizacije Mesarstva. Vedeti pa morate, da je predsednik nadzornega sveta Mesarstva bil hkrati tudi direktor podjetja Gruda Jurmes in je sedel v isti pisarni z direktorjem Mesarstva. Prav gotovo tudi ni brez njenega dogovora letos julija Gruda-Jurmes ustanovila hčerinsko podjetje Jurmes trgovina in to z nadvse skromnim kapitalom dveh milijonov in stotih tisočakov SIT, s katerim je spet brez zavarovanj poslovalo Mesarstvo. Skratka, dovolj je dejstev, ki govorijo, da so gospodje igrali čudno igro.«

Konec ekonomije z dvema neznankama

Kaj se trenutno dogaja v kompleksu šentjurske klavnice in kakšne so perspektive?

»Čvrsto smo zastavili pot čistih računov ter odprto zastopanje interesov naših novih lastnikov. S tem, da sem postal predsednik upniškega odbora v postopku prisilne poravnave Gruda Jurmes d.d., sem dobil možnost vpogleda v dogajanje in hkrati možnost kar se da največjega zavarovanja interesov Mesarstva.

To pa sploh še ne pomeni, da so perspektive Mesarstva rožnate. Izguba oziroma

denarja in preteča poročstva imajo lahko za nas katastrofalne posledice. Pod vprašajem je naše tekoče poslovanje, težave bodo s plačili, s plačami, ne bo se mogoče izogniti odpuščanju delavcev, vsaj začasnemu, kajti nujna investicija v preureditev klavnice v specializirano klavnico za 150 000 prašičev letno in v novo predelavo, ki je pogoj za obstoj Mesarstva, se bo zelo zakomplicirala, časovno pa se ne sme odmakniti, saj s tem izgubimo razvojno komponento, s tem pa tudi obstanek na tržišču, ki bi ga z veseljem zapolnili drugi. Toda druge rešitve za nas ni. Vzpostaviti moramo tudi svojo komercialo, poiskati nove poslovne partnerje, morda bomo šli tudi v ustanovitev novih podjetij, na primer za predelavo. Veliko, celo preveč je vse odvisno od usode Grude-Jurmesa.«

49 delavcev bo na cesti

Kakšna so vaša predvidevanja, bo Mesarstvo obstalo? Kam z odpuščenimi?

»Veliko je odvisno od zaupanja poslovnih partnerjev in od razumevanja okolja. Verjamem, da bomo uspeli. Trenutno kaže, da bomo prisiljeni odpustiti 49 ljudi (od 120 zaposlenih), toda prepričan sem, da gre za začasni ukrep. Dolgoročno, po speljani investiciji, bo na tej lokaciji imelo delo okrog 150 delavcev, torej 30 več kot danes.«

Vprašanje odgovornosti? Je možno, da je posredi tudi kriminal?

»Bo obravnavano predvsem na relaciji lastniki - nadzorni svet - bivša uprava. Vsekakor gre za ogromen denar. Glede kriminalne odgovornosti pa res ne bi ničesar prejudiciral, moje poslanstvo je, da poizkušam rešiti, kar se rešiti da in da pri tem ohranim premoženje lastnikom in delovna mesta vsaj dobri polovici delavcev.«

F.K.

2 leti na Zavodu ...

Šentjurske zagate

Kako prečkati cesto in ostati živ?

Prometni kaos v Šentjurju je vsak dan večji. V četrtek 12. septembra med 5. in 21. uro so prešteli promet na šentjurskih križiščih, in potrdili, kaj pa drugega, da so težave resne.

Ulica Dušana Kvedra - 4,5 sekunde za prečkanje ceste

Najbolj je prometno obremenjena naša »high street«, ulica. D. Kvedra. V obe smeri je tega dne peljalo 12.815 vozil, to pomeni eno na 4,5 sekunde. V semaforiziranem križišču ta reka dokaj enakomerno teče v vse tri možne smeri. Podatek je kar presenetljiv, če ga primerjamo s prometom po magistralni cesti za Celje, ki ga je za 34 % manj.

Na cesti Leona Dobrotinška so zadeve že bolj umirjene. V 16 urah je po njej peljalo 7752, skoraj toliko kot po magistralki. Pomeni, da imate kot pešec na voljo za preživetje že spodobnih 8 sekund. Sicer pa naj vas tolaži, da je tam blizu zdravstveni dom.

Skozi semaforizirano križišče je tega dne šlo skupno 17.047 vozil oziroma vsake 3,5 sekunde eno.

Na križišču z odcepom proti Planini se je tega dne zvrstilo v vseh smereh 15.795 vozil, 10.272 na cesti mimo Kmetijske šole, skoraj vsa so nadaljevala pot proti Celju. Po cesti v smeri proti Črnllici je v obe smeri šlo 6.012 vozil.

Križišče pri Akvonijsu je pokazalo naslednjo sliko: od 14.685 vozil, ki so vozila po magistralki, jih je 8.458 ostalo v svoji smeri, 6.913 pa se jih je odločilo za center Šentjurja oziroma so prišli iz Šentjurja.

F.K.

Nevarni vodovodi

Meseca septembra so bili odvzeti vzorci vode iz 18 manjših vodovodov po vsej občini, laboratorijske preiskave pa so pokazale zaskrbljujoče stanje. Kar 16 vzorcev je bilo zdravstveno oporečnih, ker so vsebovali preveč bakterij, nekateri celo neprijetno Escherichio coli. Le vodovoda Bobovo I in Ponikva - stari vodovod sta bila neoporečna.

Od devetih odvzetih vzorcev za kemijsko-fizikalne preiskave kar trije niso bili ustrezni (Slivnica-Nada, Sp. Kostrivnica in Zg. Kostrivnica)

Pregledani so bili: Kranjčica Hrušovec, Kranjčica Brde, Kranjčica, Bobovo I, Ponikva stari vodovod, Okrog, Doropolje, Šentvid, Podpeč, Planinska vas, Bezovje, Prevorsko Dobje, Cirkuze, Tajhte Virte Log, Slivnica Nada, Sp. in Zg. Kostrivnica.

Vroč okolje ekološke peči

Na pobudo KS Šentjur okolica je bil 22. oktobra na občini »protestni« sestanek krajanov Nove vasi in Črnllice z direktorico d.o.o. Ekološka peč. Po dvourni razgreti razpravi je dr. Marinka Vovk jeznim krajanom razkazala še »krematorij«, toda kljub vsej svoji verbalni spretnosti, se zdi, razgretim duhov ni uspela pomiriti.

Direktorica »Krematorija« Vovkova je takoj na začetku odgovorila na vse točke, ki jih je KS v svojem dopisu naslovila nanjo. Opisala je način dela in poslovanja: trojzmenko se dela le ob sobotah, ko lakirnice stojijo, peč ima vsa dovoljenja, dela pod stalnim nadzorstvom in brez očitanih visokih dobičkov, gnitje paradižnika, zelenjave in propadanje dreves nista šentjurska posebnost in tudi ne posledica dima iz krematorija...

Večino pomislekov krajanov je takoj na začetku strnila gospa Svetozara Verk: Iz peči se nedvomno širijo plini, ki smrdijo in prav gotovo škodijo rastlinam kot ljudem, pa čeprav so emisije morda res še v skladu z zakoni. Peč naj ožiga obešala le za Alpos, ne pa za celo Slovenijo. Glede ekološke peči ni okoličanov nikoli nihče nič vprašal, zato pa pred naslednjo izdajo dovoljenja za obratovanje zahtevajo, da si država pridobi tudi njihovo soglasje.

Nato se je razvila vroča razprava. Šumej, Hvalčeva, Vrabčeva in drugi so ogorčeno nizali svoje dvome in pomisleke, Vovkova pa jih je več ali manj argumentirano vse po vrsti zavračala. Vztrajala je, da ekološka peč nima kvarnega vpliva na okolje oziroma, da ga v določeni meri, tako kot vsaka tehnologija, seveda ima, toda gre za davek napredku, tudi se ni bila pripravljena odpovedati ožiganju obešal »iz vse Slovenije«, ker je v ozadju pač ekonomska računica. Ostali so precej trdno vsak na svojem bregu.

Po dveh urah so debato prekinili in šli na ogled »Krematorija«, tam pa naj bi, kot je predlagal predsednik KS Centrih, tudi sprejeli zaključke. Domnevam, da se niso uspeli ničesar dogovoriti. Če pa se je le kaj premaknilo, bomo poročali v naslednji številki ŠN.

F.K.

NOVINARSKI PLEVEL

Očitno je v šentjurskem novinarskem okolju veliko več neprijetnega plevela, kot ga je v vseh dolгих letih vladanja uspelo izrjavati našemu občinskemu vodstvu. V uradu podžupana so se minuli mesec, v režiji enega od šentjurskih medijev, živčno odzvali in razjokali nad »grdim«

novinarstvom, ki je krivo, da občinski vrtiček ni več brezmadežno urejen. V tem smislu lahko rečemo, da se samo Šentjurskim novicam ni uspelo uvrstiti na dolgi spisek srečnežev, ki jih podžupan »obrajta« in jim zaupa. Vsekakor ostaja dejstvo, da Janez Čokl s svojim pisanjem tava v miselnih ruševinah, ki simbolizirajo šentjursko politično oblast: razkošno pročelje srečnega kozjanskega mesteca, za njim pa preganjanje kakršne koli kritike, ki bi jim v tem predvolilnem času zbijala priljubljenost. Še malo, pa bodo za izgubljenost priljubljenost krivi bralci, ki »naivno nasedajo« raznim kritikam občinske oblasti, ki jih širi naš časopis. Začelo se je tako, da smo v našem časopisu objavili, kolikšne naj bi bile plače nekaterih uslužbencev na občini. Vendar, ko je v igri denar in z njim povezana oblast, se nekateri počutijo nelagodno. In pojavijo se sprenevedanja, ki te vedno spravijo v bes: kriv ni tisti, ki nekaj prikriva, ampak tisti, ki to pove. Če to pove javno, je pa sploh velik porednež, pravzaprav že pokvarjenec. Naj je kritično novinarstvo v naši občini šibko in majhno, vedno naredi pravo potezo, ko oblastnikom sporoči, da lahko goljufajo samo brez fasade. Javni nadzor v javnih zadevah, v občinskih financah in plačah javnih delavcev, je standard, ki ga je treba stopnjevat, ne zmanjševati. Kljub vsemu prelitemu črnilu pa nas še vedno nobeden z občinskega vrha ni osrečil s stavkom: »Moja plača znaša toliko in toliko«. Verjetno ni treba izgubljati besed o tem, da so razni količniki, indeksi, kolektivne pogodbe vedno pri roki, ko je treba prikriti bistveno. Je mogoče, da so nekateri prepričani, da lahko njihove plače vznemirijo volivce? Torej lahko govorimo o programirani laži, ki naj kompenzira nespodbudne izide njihove priljubljenosti.

Vloga podžupana ni, da bi »žagal« kritično novinarstvo. Žaganje je pristojnost kvečjemu tistega, ki si je pred svojim podvigom prebral in zapomnil vsaj nauk evangelista Janeza: »Kdo izmed vas je brez greha, naj prvi vrže kamen.« In to je natančno tisto, kar si je treba zapomniti, drugače se bodo občani prenehali truditi, da bi razumeli podžupanovo pisanje. ??? Vse v smislu: naj ima svojih pet minut - lahko tudi novinarskih. ???

L. Žafran

Z zbora krajanov Ponikve

Čisti računi v KS Ponikva

Predsednik Tone Vrečko, ki rad igra na odprte karte, je sklical tako imenovani informativni zbor krajanov KS Ponikva, ker za sklic formalnega zbora krajanov ni pristojen. Kljub temu je bila 3. oktobra zvečer dvorana na Ponikvi polna, štiri gospe ter množica moških z vseh strani ponkovske KS – ravno nasprotno od običajne slike v cerkvi. Ve se, kdo je v družini za kaj odgovoren.

Skoraj tri ure trajajoč sestanek je bil nabit s številkami in različnimi informacijami, vključno z obvestili o volilnih pravilih. Predsednik je najprej podrobno razčlenil realizacijo srednjeročnega programa KS.

V petih letih (1996 – 2001) na Ponikvi 247 milijonov

Številka je sicer lepa in zadovoljiva, je dejal g. Vrečko, a jo je hitro »poklopil« s podatkom, da je v tem času manjša KS v sosednji konjiški občini uspela pokasirati kar celo milijardo državnega in drugega denarja. KS je skoraj v celoti izpolnila program iz samoprispevka, preostalo je le še dokončanje ceste Pinter – Gaber v Slatini ter plačilo 2 milijonov za cesto Zdolšek – Zdolšek.

Samoprispevek je dal 71 milijonov, občinske dotacije KS so znašale 61 milijonov, krajani so prispevali (za ceste in priključke) 14,5 milijona, lastnih prihodkov (najemnine grobov in drugo) je bilo 11 milijonov SIT. Poleg tega sta občina in država v teh letih na območju KS Ponikva vložili 88 milijonov SIT: različne ceste in pločniki 55 milijonov, vodovodi 8 milijonov (Zg. Selce, D. gora), obnova KD in pošte 16,5 milijona, Slomškova hiša 3,7 milijona, orgle 3,5 milijona...

Podani sta bili tudi finančno poročilo za prvih 8 mesecev letošnjega leta ter načrt do konca leta. Do 1. septembra je bilo 13,5 milijonov prihodkov (10,7 M dotacij z občine) in za 700 tisočakov manj odhodkov. Od teh jih je 600 že rezerviranih za igrišče v Dogi gori. V zadnjih štirih mesecih pričakujejo 4,2 M prihodkov (3,4 M od občine) in

3,6 M odhodkov, od tega 1,8 M za odplačilo cestnih dolgov.

Od kod 2 milijona za zdravo vodo?

Vroča razprava se je odprla okrog 2 milijonov SIT, kolikor stane zdravstveno nadzorstvo nad petimi ponkovskimi vodovodi, ki niso vključeni v javno vodovodno omrežje.

Lastniki in uporabniki teh vodovodov tega stroška ne sprejemajo, KS ga ni dolžna plačati, pa tudi tega denarja nima. Kot vse kaže, bo ta znesek občina odtegnila od Ponikvi pripadajočih dotacij, kar pomeni, da bo KS na koncu imela pri zaključnem računu ta 2 milijona minusa.

Ponikva je brez razvoja

Razpravo na to temo je začel g. Zabukošek, ki je ugotovil, da se Ponikva v bistvu v 40 letih ni premaknila z mrtve toče. Le še župnija je nekaj naredila, vsi drugi, vključno z zastarelo šolo in trgovino, pa nič. Nadaljeval je Korže, ki je županu in šentjurski občini očital makadamsko izolacijo Ponikve na vseh cestah do sosednjih občin in KS, odločno se je zavzel za odkup Lesnikove hiše, sumljiva pa mu je izgradnja mosta v Unišah, ki je od predračunskih 9 milijonov prišla na 47 milijonov. Navzoče je tudi zanimalo, kdo je projektiral ta most, ki je nemogoče postavljen. Fatur se je obregnil ob cesto Zdolšek – Zdolšek, ki ni le skoraj odveč, temveč je stala kar okrog 3 milijone, kar je odločno preveč. Glede odkupa

Lesnikove hiše pa je bil proti temu, da bi šel razvoj Ponikve v smeri muzejske vasi.

G. Vrečko in župan Malovrh sta imela odgovore na vse: razvoj je pač odvisen od podjetnosti Ponkovljanov, most naj bi bil čisto v redu, cesta med Zdolški pa je zato tako draga, ker je pač trenutno cena takšna. Nekdaj redni »prostovoljni«

prispevki zainteresiranih občanov so nepreklicna preteklost že od časa, ko za cesto Srzevica – Okrog niso uspeli zbrati niti tolarja. Župan je še obljubil šolo za 350 milijonov SIT v letu 2004 (čeprav Ponikva nima dovolj otrok za načrtovano kapaciteto šole in bo šlo več v breme občinskega proračuna) in izgradnjo vodohrama za 200 m3.

Predsednik Vrečko je posebej opozoril, da kar 70% ponkovskih gospodinjstev nima organiziranega odvoza odpadkov, ki se tako še vedno stekajo v kontejnerje na pokopališču. KS plača letno okrog 60 teh odvozov. Zaradi nizke zajetosti odvoza Ponikva nima pravice do obljubljenih ekoloških otokov.

Zanimivo neformalno zborovanje Ponkovljanov se je zavleklo skoraj tja do 22. ure, končalo pa se je z informacijami o volilnih opravilih. Čeprav je predsednik Vrečko zatrjeval, da zborovanje nima in ne sme imeti zveze z volilno propagando, se ni dalo prezreti, da je izzvenelo v podporo županu in predsedniku KS, ki se očitno potegujeta za podaljšanje svojih mandatov.

F.K.

Prejeli smo

Spoštovani!

Prosim, če objavite pojasnila v zvezi s člankom Komu zvoni avtorja L. Žafran, ki je bil objavljen v zadnji številki ŠN. Kakšna je zakonska podlaga za to, sem razložil že zadnjič. Prosim, če se je držite.

Lep pozdrav, Vinko Frece

Pojasnilo v zvezi s člankom Komu zvoni

Avtor L. Žafran je v zadnji številki ŠN na 13. strani napisal omenjeni članek, v katerem je delno predstavil problematiko nesporazumov v KS Slivnica v obliki izjave bivšega predsednika g. Polenška, izjav dveh članov sveta KS in izvlečka dela zapisnika iz 2. izredne seje. Ker je omenjeni avtor že večkrat pisal o delu KS in to večji del netočno, ker je dal besedo samo nekaterim svetnikom, ker je g. Polenšek izrekel nekaj netočnosti in ker je avtor prekorail mero dobrega okusa, se čutim dolžnega napisati nekaj besed.

Iz njegovega zapisa je razvidno, da sem jaz bil glavni pobudnik za razrešitev g. Polenška z mesta predsednika KS, štirje člani pa so se pridružili. Resnica je ta, da je pobuda nastala pri vseh petih istočasno, nekdo jo je pa seveda moral napisati na papir.

G. Polenšek je izjavil, da sem dobesedno popravil vsako vejico v zapisnikih. Dejstvo je, da je svet zaradi nekorektnosti pripravljenih zapisnikov (dostikrat so manjkale izrečene pomembnosti na seji) določil dva

člana (mene in g. Recka) za pregled zapisnikov pred obravnavo. Ker so bili stavki v zapisnikih velikokrat v nasprotju z izrečenim smislom in vsebino na seji, je bilo potrebno popraviti tudi kakšno vejico. V slovniciem smislu pa zapisnikov nismo popravljali nikoli, samo vsebinsko.

Nadalje g. Polenšek trdi, da se je kulturni dom v Gorici pri Slivnici »zapravil« pred 20 leti, ko sta bila v vodstvu KS Recko in Cmok. To ni res. Dejstvo iz zemljiške knjige dokazuje, da se je dom na pobudo g. Cerkvénika vpisal kot lastnina Gasilskega društva konec leta 1998, v trenutku, ko se je od mandata poslavljalo prejšnje vodstvo KS. Kako je to bilo mogoče, meni še dandanes ni jasno.

Kar se tiče organizacije dneva državnosti, je problem kompliciran, ker je šlo za dve združeni prireditvi: dan državnosti in kresovanje. Prvo naj bi v imenu in s sredstvi občine organizirala KS, drugo pa Turistično društvo, katerega predsednik je tudi g. Polenšek. Ta se je na razpis prijavil, svet KS pa ni vedel ali v imenu KS (prva njegova informacija je bila v tej smeri) ali v imenu turističnega društva. Člani sveta smo samo hoteli razčistiti organizacijo dneva državnosti. Nismo se strinjali s tem, da se proslava organizira v imenu KS, denar pa gre direktno turističnemu društvu.

Glede omejitve hitrosti ob jezeru na 40 km/h (to je določil g. Polenšek v pobudi, občina bi jo bila zvišala na 60 km/h) sem že v zadnji številki ŠN pojasnil, da je g. Polenšek podal popolnoma privatno pobudo na občino, označil pa jo je, kot da jo daje KS. Sploh ni pomembno to, da se jaz vozim po tej cesti (poleg vseh ostalih uporabnikov iz Svetega Štefana, Loke, Dobrine in še nekaterih vasi), ampak privatna pobuda in da o tej cesti svet KS nikoli ni razpravjal v kakršnem koli problematičnem smislu, tudi pobude s strani krajanov ni bilo nobene. Smo pa razpravljali o divjanju voznikov skozi sam center Gorice.

Avtor članka pretirava z navedbo, da so spori med predsedniki, sveti KS in društvi v zadnjih letih postali folklorni običaj. Spor je nastal v zadnjem mandatu zaradi že prej povedanega odločanja in lastninjenja kulturnega doma s strani Gasilskega društva.

Ker pa je avtor zaključil prispevek v nesramnem stilu (da smo zatohli slivniški inventar; mimogrede lahko povem, da smo nekateri prvi člani sveta KS), bom tudi jaz predlagal, naj urednik ŠN prekolobari med svojim sodelavniškim kadrom, kajti le tako bo lahko razredčil zatohlost člankov kakšnega dosedanjega avtorja.

Mag. Vinko Frece

Zaupaj sebi.

Kandidati za občinski svet in Marko Diaci, kandidat za našega novega župana

www.sms-sentjur.com

strankamladinslovenije

SMS
www.sms.si

Foto: Peter

Voilina enota 1:

1. Marko Diaci, 1971, Vrbo, poslanec DZ RS
2. Sandi Potočnik, 1978, Šentjur, absolvent prava
3. Damjan Kovačič, 1969, Hruševac, inšpektor
4. Janez Kukovič, 1958, Jakob, samostojni podjetnik
5. Daniel Zdošek, 1981, Grobelno, študent ekonomije
6. Blaž Kolar, 1971, Nova vas, diplomirani ekonomist
7. Alenka Plahuta, 1976, Šentjur, absolventka ekonomist
8. Franc Plošnik, 1970, Šentjur, športni organizator
9. Albin Rožanc, 1954, Šentjur, vodja nabave
10. Rudi Gajšek, 1939, Vrbo, upokojenec

Voilina enota 2:

1. Jernej Košak, 1974, Ponikva, višji zdravstveni tehnik
2. Jernej Jančič, 1980, Dole, študent športne fakultete
3. Nikoleta Lužar, 1965, Dramlje, kmetijski tehnik
4. Boštjan Pisanec, 1975, Ponikva, gradbeni tehnik
5. Franci Jazbec, 1971, Cerovec, samostojni podjetnik
6. Renato Kolenc, 1969, Dramlje, skladiščnik-viličarist
7. Jakob Ratajč, 1945, Ponikva, ravnatelj OŠ
8. Robert Žnidar, 1969, Proseniško, tiskarski oblikovalec

Voilina enota 3:

1. Boris Belej, 1969, Gorica pri Silivnici, birotehnik
2. Klemen Mlaker, 1980, Kalobje, študent ekonomije
3. Katarina Pušnik, 1981, Planina, študentka prava
4. Anton Maček, 1963, Prevorje, samostojni podjetnik
5. Matija Iskra, 1980, Gorica pri Silivnici, štud. telekomunikacij
6. Primož Pangerl, 1976, Loka pri Žusmu, športnik in študent
7. Slavica Gobec, 1975, Silivnica, frizerka
8. Zlatka Brečko, 1977, Kalobje, univ. dipl. iur.

Izberi svoj cilj!

Da se sliši tvoj glas!

www.zlsd.si

ZDRUŽENA LISTA
socialnih demokratov

LISTA KANDIDATOV V VOLILNI ENOTI I.

1. Florjan Cveto ERJAVEC, Valentina Orožna 8c, Šentjur
2. Dubravka TURK, Goriška 11, Šentjur
3. Jože ŠTIGLIC, Ljubljanska cesta 23, Šentjur
4. Marjan RAZTOČNIK, Kozjanskega odreda 10a, Šentjur
5. Jožefa ŠMERC KOVAČIČ, Leskovškova ulica 8, Šentjur
6. Leopold ŠKORJANC, Franja Malgaja 23, Šentjur
7. Filip BARIČ, Dušana Kvedra 38, Šentjur
8. Matej CIZERL, Ulica II. Bataljona 18, Šentjur
9. Marjan SORŠAK, Na Lipico 4, Šentjur
10. Breda SVETINA, Dušana Kvedra 6, Šentjur

LISTA KANDIDATOV V VOLILNI ENOTI II.

1. Viljem ZATLER, Ponikva 78a, Ponikva
2. Natalija Lidija ŽVEGLER, Razbor 30, Dramlje
3. Drago SLAKAN, Proseniško 14b, Blagovna
4. Anton VREŠAK, Zgornje Selce 17a, Ponikva
5. Alojz KUKOVIČ, Hotunje 37, Ponikva
6. Branka ZABUKOVŠEK, Ponikva 7, Ponikva
7. Jožef GOLEŽ, Hotunje 33a, Ponikva
8. Stanislav ZATLER, Hotunje 5, Ponikva

LISTA KANDIDATOV V VOLILNI ENOTI III.

1. Marjan SKALE, Loka 109, Loka pri Žusmu
2. Nevenka ERJAVEC, Kalobje 17, Kalobje
3. Tomaž RECKO, Gorica 88, Gorica pri Slivnici
4. Anton ŠPAN, Doropolje 18, Planina pri Sevnici
5. Zdravko HRIBERNIK, Podlešje 2a, Kalobje
6. Danica RECKO, Dobrina 6, Loka pri Žusmu
7. Vincenc ŽLENDER, Loka 52, Loka pri Žusmu
8. Zdenka KOSABER JELENC, Gorica 22, Gorica pri Slivnici

Vsi zgoraj naštetih kandidati so na Volilni konvenciji 10. oktobra 2002 podali svečano zaobljubo, da bodo po vseh svojih močeh in znanju delovali v korist krajevnih skupnosti iz katerih izhajajo in se nenehno borili za pravičnejše in razvojno usmerjeno financiranje KS, temeljne enote lokalne skupnosti občine.

Občani šentjurske občine smo del Slovenije, ki bo v kratkem tudi gospodarsko in politično enakopraven del Evropske unije, Evrope.

Na Irskem so pred nekaj dnevi potrdili širitev Evropske Unije. Tako bo v dveh letih polnopravna članica evropske družine tudi Slovenija. To je še eden izmed dokazov, da evropsko združevanje postaja stvar vsakega evropskega državljana posebej.

Seveda, pa se vse začne najprej za domačim ognjiščem in prepričana sem, da lahko skupaj veliko naredimo. Zato se bom še posebej zavzemala za:

-pravilno in zadostno financiranje Krajevnih skupnosti,

-za razvoj kmetijstva, podjetništva in turizma ter za

-zmanjševanje nezaposlenosti in socialne ogroženosti

Sprojekti je potrebno izbrati večja sredstva za razvoj celotne občine tako na državnem nivoju kot v EU. Le tako bomo naredili več za razvoj kmetijstva. menim, da je mogoče s spodbujanjem sonaravnega (naravi in človeku prijaznega) načina pridelovanja hrane in turističnih kmetij ter dati življenje tudi zapuščenim kmetijam. Iskali bomo možnosti vlaganj in dali vso podporo podjetništvu in turizmu. To je edina, vendar težka pot k uresničevanju cilja zmanjševanja brezposelnosti in socialne ogroženosti.

Poleg tega je pomembna skrb za mlade z ustanovitvijo mladinskega centra. Tako mladim družinam, perspektivnim kadrom ali socialno ogroženim je potrebno zagotoviti stanovanja.

Moj program je zelo širok od izgradnje cest in pločnikov, kulturnega doma, knjižnice in stanovanj, avtobusne postaje, čistilne naprave vse do spremembe dela v občinski upravi.

Strokovni delavci občinske uprave morajo pričeti delovati timsko, brez strankarskih naravnosti. Delati morajo za občino in nas, občane.

Vabim vas, da na letošnjih lokalnih volitvah podprete mojo kandidaturo. Smo ljudje, ki želimo svoje izkušnje in znanje dati na razpolago za skupno dobro. Pri tem nas vodi predvsem interes kraja, to je interes ljudi, ki živijo v tem kraju.

Svoje obljube želim podkrepiti tudi z dejstvi, ki temeljijo na dosežkih stranke, ZLSD, katere članica sem. Na osnovi aktivnosti svojih članov je danes ZLSD ena najpomembnejših slovenskih političnih sil. Pri tem ne gre zgolj za volilne rezultate. V prvi vrsti gre za boljše življenje čim več ljudi ne glede na socialni položaj ali neke druge razlike. Želimo, da imajo vsi ljudje približno enake možnosti za uspeh v življenju in delu.

Za vašo podporo se vam zahvaljujem, vas lepo pozdravljam in vam želim vse dobro.

Dubravka Turk, kandidatka ZLSD za županjo Šentjurja

Otvoritev partizanske Javoršice Miting na Javoršici

Grapa pod Rudnico, kjer so partizani v jeseni leta 1944 zgradili in približno 2 meseca tudi uporabljali zasilno bolnišnico, je bila v nedeljo, 13. oktobra, prizorišče enega največjih šentjurskih (političnih) shodov, pa ne le v času predvolilne kampanje, temveč tudi na sploh v vsem letu. Čeprav je bilo izrecno rečeno, da ne gre za predvolilno žurko, se je prav ta zgodila. Lahko rečem, da je to bil največji predvolilni shod šentjurske levice.

Okrog 400 navzočih, predvsem članov zveze borcev iz vse občine, še največ jih je bilo s Planine, oba aktualna župana (Malovrh in Salobir) ter nekaj bivših županov (Jagodič, Gorjup), štirje županski kandidati (Malovrh, Tisel, Diaci, Turkova), šentjurski strankarski ljudje, načelnica Upravne enote, predsedniški kandidat ZLSD Lev Kreft je bil eden od slavnostnih govorcev, celo dva borca 14. divizije (Javoršek in Dolničar), da krajevnih funkcionarjev in drugih znanih osebnosti z vse občine niti ne naštevam. Skratka na Javoršici je bilo vse. Manjkal je le dekan Zemljič, da bi

sodelavcev. Spikerka Marjana Novak ga je kmalu vljudno ustavila.

Konkretnih podatkov o delovanju Javoršice iz uradnih ust nismo slišali veliko: da je za ranjence skrbela bolničarka Ruskinja, občasno je prihajal zdravnik Črnogorac, za oskrbo pa je bil zadolžen domačin Drobne. Ne ve se, koliko borcev se je v njej zdravilo, kdo so bili in od kod so bili.

Glede gradnje so več povedali domačini potem ob partizanskem golažu, s katerim je častila občina, in vinu, ki so ga radodarno natakali Bahovi. Projekt, ki je sledil originalu, le da je sedaj konstrukcija betonska in oblečena z impregniranim lesom, je napravil Gorazd Bebar. Gre v večjem delu za podzemni objekt 4 x 7 m, s šestimi pogradi, postavljen razmeroma visoko v eni od grap v zelo težkem terenu. Odločilna gradbena dela so izvajali šentjurski delavci javnih del (verjetno iz KS Šentjur – mesto), preko 30 domačinov je prispevalo veliko udarniških ur, tudi traktorskih, največ pa so pomagali Bahovi in Žlendrovi. Uroš Erjavec je bil koordinator in je imel na skrbi zlasti sponzorje. Največ sta dala občina Šentjur in bolnica Celje, ki je nad Javoršico tudi prevzela patronat. Vključno z udarniški urami in izgradnjo okrog 400 metrov makadamske ceste naj bi obnova Javoršice veljala okrog 10 milijonov SIT.

Na moje provokativno direktno vprašanje, koliko je v Javoršici udarniškega dela članov šentjurskega Mladega foruma ZLSD, če izvzamemo Erjavca, ki si to bolnišnico vendarle nekako lasti, sem dobil prizanesljiv nasmešek, da nekaj so delali.

F.K.

Zakaj pihalni orkester ni igral na Javoršici

O nastopu nas je ustno obvestil župan šele v petek 4. oktobra, v nedeljo, na vajah pa nismo še imeli niti pisnega vabila z urnikom prireditve. Z ozirom na ugotovljeno upravičeno zadržanost naših članov ne bi imeli pokrite ključne instrumente, smo takoj v ponedeljek odpovedali naš nastop. Naj tudi omenim, da je naš orkester amaterski, da vse naše aktivnosti temeljijo na brezplačnem delu, zato moramo vse naše nastope vnaprej terminsko uskladiti oziroma spoštovati tudi posebne obveznosti naših članov. Naš nastop na Javoršici ni bil pravočasno načrtovan.

Predsednik PO: Damjan Kovačič

Prehlajeni dogodki Bolnišnica sredi gozda

Ne, ne gre za televizijsko nadaljevanko ali za simboliko okrog dogajanj v celjski bolnici. Gre za Javoršico. Pa pravzaprav niti ne neposredno za partizansko Javoršico. O njej, predvsem o ljudeh, ki so se je lotili z nenavadno ljubeznijo in požrtvovalnostjo, sem pravzaprav že lani dovolj razpredal. Vinko Žlender, Bahovi, nekaj desetini domačinov, ne nazadnje tudi mladi Uroš Erjavec, so vanjo vložili toliko truda in znoja, da jih ni mogoče odpraviti kar tako z zamahom roke. Prav ta njihov entuziazem pa je tisto, kar mi da misliti, kar me pravzaprav bega, ker po mojih merilih ni racionalna kategorija. Ker je v njem nekaj mističnega.

Najprej izhodišče: končni produkt vseh teh velikih prizadevanj, to je objekta partizanske bolnišnice, v tržnem smislu nikoli ne bo vrnil vloženih sredstev. Turistično ni atraktiven, iz leta v leto bo potrebno njegovo vzdrževanje, cesto bo razdejal hudournik, potegnil plaz, pot se bo zaraščala, lesnino bo načela trohnoba. Nekega dne bo nekdo na občini ali v KS rekel, fantje, zdaj pa je tega dovolj, rabimo ceste, družabne prostore, obnovljeno cerkev, no, morda celo sodobno zdravstveno ambulantno v Loki, mi pa mečemo denar v »mrtvo« Javoršico. In bo konec.

Vem, graditelji bodo ogorčeni: nikoli se kaj takega ne more zgoditi!

In zakaj ne? Zato, ker naj bi pri Javoršici šlo za nekaj več, za idejo, za svetišče! Toda za katero idejo, za čigavo svetišče? Da, verjamem, da Vinku Žlenderu, nekaterim sovaščanom in mnogim še živim borcem Javoršica pomeni nekaj svetega, toda že vse naslednje povojne generacije so praviloma pragmatične, brez te vere. Ali pa jo imajo toliko, kot jim koristi.

Slovesna otvoritev Javoršice je padla v predvolilni čas in izvenela je kot predvolilni miting Združene liste, pravzaprav bolj družine Erjavec in Jurija Malovrha, ki sta »zunanja« gonilna sila Javoršice. In poslanstvo Javoršice je v hipu izgubilo večji del svojega leska. Sta oba Erjavca, ki sta se rodila leta in desetletja po osvoboditvi, sploh lahko njena prava vernika? Je to lahko Malovrh?

Če je odgovor da, potem je vsaj na osebni ravni vse še sorazmerno pošteno. Čeprav bi večina prebivalcev Loke morda tistih 10 milijonov, kolikor naj bi skupaj že šlo v obnovo Javoršice, in tisti denar, ki bo v naslednjih letih še potreben, veliko raje videli v obliki šolske telovadnice, gasilskega avtomobila, ali pa v prijazni zdravstveni ambulanti, na katero bi vzdali ploščo, da so jo skupaj z Mladim forumom ZLSD zgradili v letu Gospodovem 2002 - v čast Javoršici.

F.K.

opravil tudi blagoslovitev novega objekta. In pa slovenska zastava.

Slovesnost je začela s himno štorska godba na pihala (šentjurski pleharji so menda odpovedali »sodelovanje na predvolilnem shodu«) in kasneje tudi nadaljevala z udarnim venčkom partizanskih borbenih pesmi (Hej brigade, Na juriš...), loški šolarji so deklamirali Kajuhove pesmi, Dobrinske predice pa zapele tisto otožno »Mati piše pismo belo«. V to vzdruže partizanske nostalgije, ki ga v zadnjih letih pač ni več veliko, so padale močne besede slavnostnih govorcev: Vinko Žlender, predsednik loških borcev se je ganjen zahvaljeval, Uroš Erjavec, predsednik Mladega foruma ZLSD, pobudnik in soorganizator obnove bolnišnice, je opisoval opravljeno delo, župan Malovrh je izbrane besede posvetil razlagi pomena besede »tovariš«, med drugim pa je lansiral zopet eno od svojih »zgodovinskih spoznanj«, namreč, da je več kot polovica občanov tedanje šentjurske občine sodelovala tako ali drugače s partizani. Kreft je govoril lepo, čeprav ni povedal nič novega. Le pokazati se je verjetno želel. K besedi se je prijavil tudi 82-letni bivši aktivist Javoršek, ki je z neposredno besedo in izkušnjami udeleženca medvojnih dogodkov malo razblinil mit vsesplošne partizanščine, saj v letu 1944 na tem območju nikakor ni uspel najti

Tudi Šentjur visokošolski center

Ta zveneči naziv mu prinaša Višja kmetijska strokovna šola v sklopu Kmetijske šole Šentjur. Zaenkrat bodo izobraževali le izredne študente, slišali pa smo, da se bodo potegovali tudi za redni študij. Po neuradnih podatkih se je v prvi letnik vpisalo preko 60 študentov ob delu, vpisnina znaša 60 000 SIT, šolnina pa okrog 400 000 SIT.

Slovesna otvoritev se je zgodila v petek, 4. oktobra. V sicer ne najbolj uglednem prostoru jedilnice se je zbrala številčno sicer bolj skromna skupina (okrog 80 navzočih), v kateri pa se je trlo velikih rib, od kmetijskega ministra

Veterinarske fakultete prof. Kogovška, ki ga pa organizatorji niso opazili (ali morda hoteli opaziti?). Skratka, imel sem občutek, da pri tej zadevi nekaj ni povsem v redu.

Nekaj poudarkov iz govorov številnih slavnostnih govorcev, bilo pa jih je vsaj deset, kar pomeni odločno preveč:

Ravnatelj Šket je podal zgodovinski pregled prizadevanj šole za višješolski študij, nekoliko je okrcal kmetijsko ministrstvo, ki jim očitno ni bilo v veliko podporo, in hvalil ministrstvo za šolstvo.

Ustanovitev višje šole je podprlo 35 sosednjih občin, Gospodarska zbornica, vsa naša kmetijska podjetja itd. Minister But se je zelo potrudil in v izbranih besedah med drugim tudi povedal, da je pošteno, da je šentjurska Kmetijska šola dobila tudi to strokovno nadgradnjo. Državni sekretar Priovnik je poudaril pomen višje šole kot intelektualnega kmetijskega centra vsega področja, predsednik KGZ Vrisk pa je menil, da se verjetno pomena ustanovitve višje šole sploh še ne zavedamo, da pa regijsko kmetijstvo takšno izobrazbo vsekakor potrebuje in zasluži. Malovrh je posegel v zgodovino, do Gustava Ipavca, Nevenka Cmoka pa se je med drugim zahvalila ekipi Kmetijske šole, ki je leta 1978 uspela preprečiti ukinitve te šole. Številni gostje iz tujine, simultano jih je odlično prevajala Staška Buser, so v glavnem čestitali svojim kolegom in se priporočali za

nadaljevanje pristnega sodelovanja – seveda, če se sedaj višješolski šentjurčani ne bodo prevzeli.

Kulturni program so pripravili dijaki Kmetijske šole. Začetno zamudo zaradi čakanja na ministra Buta je spretno »pokril« Blaž Pentek s pesmijo »Jaz te čakam«, za pravi uvod v slovesnost pa je solidno poskrbel MPZ Skladatelj Ipavec, ki je bil kljub neugodni uri v polni sestavi. Jedro kulturnega programa je bil skeč v kmečkem slengu na temo običajev ob trgatvi in vinu, kombiniran seveda s pesmijo. Pevci niso bili sicer kaj posebnega, skeč pa je bil odlično odigran. Toda sporočilnost te igralske mojstrovine ni bila ravno vrhunska; zazrtost v neki svet, ki ga več ni in ki ga predstavljajo v šurce in klobuke našemljeni ter v vino zagledani »zgodovinski« kmetje, pač ni nekaj takega, kar bi lahko stlačili v okvire poslanstva višjega strokovnega šolstva.

F.K.

Buta, petih državnih sekretarjev (Priovnik, Zorman, Potočnik, Simončič...), predsednika Kmetijsko gozdarske zbornice Vriska, predstavnikov kmetijskih šol iz sedmih sosednjih držav, bivšega veleposlanika v Švici Buserja, nekaterih ravnateljev sosednjih srednjih šol, bivših predavateljev na kmetijski šoli ter seveda kompletnega šentjurskega političnega in poslovnega jet seta (Malovrh, Diaci, Erjavac, Artnak, Fidler...). Zanimivo je, da med gosti, ki so jih organizatorji posebej pozdravili in tudi povabili pred govornico, ni bilo nikogar iz mariborske in ljubljanske univerze. Sam sem sicer opazil prodekana

Ljubljana, ali te poznam?

Zadnja sobota v mesecu septembru je že nekaj let praviloma rezervirana za izlet, ki ga organizira Društvo prijateljev mladine Ponikva.

Tako je tudi bilo letos. Avtobus, poln mladeži, staršev in spremljevalk (članice društva DPM) je izpred trgovine krenil letos proti Ljubljani. Pot res ni bila dolga. Avtobus smo zapustili sredi mesta in se preko Tromostovja povzpeli na grad. Tu je bila razstava Dinanozavri v Istri in Krasa. Ali ste vedeli, da so najdišča tudi v naši državi? Zvedeli smo kar nekaj novih stvari, zato nam ob koncu ni bilo težko v peskovniku poiskati dinozavrovih kosti.

Vračali smo se nazaj proti mestu in v centru obiskali Prirodoslovni muzej. Poleg zanimive razstave Zakaj se bojimo kač, smo videli še druge živali in kamenine, ki jih v naravi le redko srečamo.

Zanimiva je bila vožnja po reki Ljubljanici. Koliko mostov je zgrajenih čez njo! Videli smo tudi veliko zanimivih stavb, žal pa za vse nismo vedeli, v katero obdobje sodijo.

Za zaključek smo obiskali še Kolosej in BTC. Počivali smo tudi na Trojanah in ob slovesu obljubili, da čez leto ali pa prej spet potujemo skupaj.

DPM Ponikva, M. L.

Rekreacija za ženske

Vrata šolske telovadnice na Ponikvi so odprla vrata za vse, ki želijo popestriti jesenske in zimske dni s telesno aktivnostjo.

Rekreacija ženske (mlajše in starejše) že nekaj časa deluje. Ob četrtkih si ženske privoščijo uro za svojo telesno aktivnost, ki jo vodi fizioterapevka Palčnik Mihaela. Mnogim, zlasti starejšim, je to edina oblika aktivnosti, pa tudi družabnega srečanja in sprostitve. Na koncu pa ga še popestrijo z zaključnim izletom.

Vadba poteka vsak četrtek in sicer:

od 18. do 19. ure za starejše

od 19. do 20.

ure za mlajše

Če želite, se nam priključite tudi ve. vodji rekreacije

naročnik: SWS

Ure pravljic

Pravljica je tista čudovita stvar, ki te popelje v svet domišljije tudi tedaj, ko si trdno na tleh.

Na tleh oziroma na mehkih blazinah pa sedijo otroci, ki prihajajo na ure pravljic v knjižnico na Ponikvi. V mesecu oktobru so se pričele te urice, ki jih vodi ga. Andreja iz knjižnice Šentjur. Urice so vedno popestrjene s kakšno dejavnostjo (barvanje, risanje, lepljenje, didaktične igre).

V tem času si je mogoče sposoditi tudi knjige. Pravljica je enkrat mesečno. Nanjo opozarjajo plakati z uro in pravljničnimi junaki. Ta mesec je bila 23. 10. ob 17. uri. Otroci, željni poslušanja pravljic in spoznanja novih doživetij, lepo vabljeni. Vabi vas »Škrat knjigobrat«!

knjižničarka

... 6 dodatnih tečajev ...

Dobrodelni koncert v Slivnici Vsa Slivnica ob Mišelu Žafranu

Nabito polna dvorana slivniškega kulturno-gasilskega doma, zbranih 570 000 SIT, okrog 10 ansamblov, tudi iz širšega celjskega območja, še prej akcija župnika Šramla z nabirkami pri nedeljskih mašah so bili lepa manifestacija slivniške solidarnosti z malim Mišlom Žafranom, ki ga pesti huda bolezen mišična distrofija. Pobudnika in organizatorja prireditve sta bila domači ansambel Unikat in Krajevni odbor RK Gorica s predsednico Andrejo Zelič.

Prijazne, v jesenske barve odete odrske kulise je ustvarila Unikatova pevka Špela Žafran: v ozadju na velikem platnu panorama slivniškega jezera, breze v

Program, ki ga je sproščeno vodil Tone Vrabl, je začel Unikat, sledili so slivniški osnovnošolci, nato pa serija ansamblov, med njimi menda vsi, ki na Celjskem kaj pomenijo. Bila je to prava poplava narodnih noš, valčkov in polk ter tudi dokaj skromnih besedil z mašili, kot so »na zdravje pijmo ga, vse do jutra belega« ali pa »hojlarija, tralala, hopsasa...« (Lubo Užmaj oziroma Vitezi celjski). Nastopili so Unikat, Simon Gajšek iz Dol, Lubo Užmah, Jasmin, Veseljaki iz Dobja, Matej Mogu, Pogum, Šentjurski muzikanti. Prav gotovo so se svojim vzornikom, nesmrtnim Avenikom, najbolj približali Vitezi celjski. Največji aplavz so poželi domači otročki in pa tercet Domima. Prvi zaradi svoje otroške ljubkosti, Domima pa z dobrim nastopom. Opazne so bile tudi pevke iz ansamblov: Špela Žafran, pevka iz ansambla Simona Gajška, Polona Podovac in tudi pevka iz Veseljakov iz

Dobja. Sicer odlična Martina Zapušek iz Domime se je tokrat zdela manj suverena.

Prireditev, ki je povsem zadovoljila čustva številnih obiskovalcev, se je končala s podelitvijo izkupička in darila trgovine Mire Abram malemu Mišlu.

F.K.

svojem jesenskem blišču v ospredju. Lepo. Le lokvanji in male račke so učinkovali preveč kičasto.

Šentjur šesti v regiji

26. oktobra, na lep sončen dan, je bilo na Šmohorju regijsko tekmovanje ekip prve medicinske pomoči Civilne zaščite in Rdečega križa. Po večletnem premoru je Šentjur zastopala nova šest članska ekipa v postavi: Zaltko Lajh, Lara Žmaher, Snežana Čovič, Nataša Dečman, David Jevšvar ter vodja ekipe Jure Godler.

Zbrane ekipe so se pomerile v dveh namišljenih nesrečah. Pri vsaki nesreči so bili trije ponesrečenci in ena psiho-travmatizirana oseba.

Na prvem prizorišču se je šentjurska ekipa soočila s

zelo solidno odrezala. Oskrbela poškodovance, ki so vsi preživeli in bili odpeljani v bolnišnico.

Po daljši pavzi so se spopadli še z naslednjo nesrečo. Pri delu so obležali trije ponesrečenci: poškodba medenice pri prvem, krvaveča rana in zlom gležnja pri drugem ter stisnjeni spodnji udi pri tretjem ponesrečencu. Vso situacijo pa je poslabševal še opit »mimoidoč«. Šentjurčani so tudi to situacijo odpravili hitro in učinkovito. Ekipa Civilne zaščite in Rdečega križa Šentjur je na koncu zasedla odlično šesto mesto. Za kakšno mesto višje pa jim je manjkala točka ali dve.

prometno nesrečo; prevrnen traktor je pod sabo pokopal voznika. Drugega ponesrečenca je stresel električni tok, tretjemu je motorna žaga odrezala prste na roki, vse skupaj pa je začinila še četrta oseba, ki je bila psihično motena. Ekipa se je

Tako je nekaj mesečno delo, 80 urni tečaj za bolničarje in veliko vaj le pustilo nekaj za seboj. Ekipa iz Šentjurja se za strokovno pomoč zahvaljuje Mileni Senica, dr. med., in Dušanki Pešak,

ki sta ekipo oskrbeli s strokovnim znanjem. Prav tako je ekipa ob koncu tekmovanja povdarila, da naj naslednjic za njih rezervirajo najboljša mesta.

I.g.

Teden vseživljenjskega izobraževanja po šentjursko

Svečana akademija v čast tej enotedenski vseslovenski akciji se je zgodila v petek, 18. oktobra, v šentjurski kulturni dvorani. Žal, kljub dolgim govorancam - poleg voditeljice Marijane Novak so o pomenu vseživljenjskega izobraževanja modrovali še direktorica Andragoškega centra iz Ljubljane, župan Malovrh in ravnatelj Ljudske univerze Ludvik Mastnak - mi ni uspelo zvedeti, kaj se je na tem izobraževalnem področju zgodilo ta teden, ali pa to leto. Se rahlo bojim, da ne kaj veliko več, kot svečana akademija. Le približno do polovice napolnjena dvorana je bila znamenje šentjurske kulturne depresije.

Akademijo so pričeli učenci glasbene šole. Če je bil namen te slavnostne prireditve pokazati, da se vseživljenjsko izobraževanje prične v rosi mladosti, ali da se da mladim spodbuda pri njihovem glasbenem šolanju, potem je zadeva povsem v redu. Tokrat sem prvič slišal peti študentski(?) zbor Eho. Več sem pričakoval od njih, od mlade zborovodkinje Pešakove predvsem nekaj novega, morda nov pristop, več mladostnega žara. Bojim se, da glasovno niso najmočnejši in se bodo izgubili v povprečju dolgočasnega šentjurskega zborovskega petja. Tercet Domima, čeprav je imel Marinšek nekaj težav s citrami, pevke pa z neakustično dvorano, vseeno ni razočaral. S svojim hitom Mili moj kozjanski kraj so pozele najmočnejši aplavz večera. Njihov uspešni nastop je nadaljeval Pihalni orkester Šentjur, ki je še enkrat navdušil s svojim standardnim venčkom koračnic in narodnih pesmi. Enega od svojih boljših nastopov je imela skupina

Folklornega društva Šentjur. Skoraj »nespodobno« stari ekipi je le uspelo vnesti v sicer »težke« kozjanske ljudske plese nekaj več poletnosti, kot smo jo bili pri njih vajeni na dosedanjih nastopih.

In to je bilo vse. Če odštejemo rože, zahvale in čestitke. Po moji oceni premalo novega, da bi prireditev lahko bila kaj več kot izpolnjena obveznost do Andragoškega centra in Vlade RS, ki organizacijsko in verjetno tudi finančno stojita za tem projektom.

Zunaj v avli, med razstavljenimi slikami šentjurskih likovnikov (o katerih pa si nisem uspel ustvariti svoje sodbe) so nas organizatorji še počastili s pijačo. Pravzaprav je to storil sosed Bohorč, ampak to ni pomembno. Če nas Ljudska univerza uro in pol brez vstopnine zabava, no, govori so bili na trenutke tudi malo obremenjujoči, nazadnje pa nas še postreže, potem ni mogoče reči kaj drugega kot zahvalo.

F.K.

Baletni večer

Možiček Josipa Ipavca spet doma

V soboto, 26. oktobra ob 19. uri, se je prvič v našem kulturnem domu zgodil balet, v okviru Ipavčevih kulturnih dnevov 2002. Karte so bile razprodane že dan prej, tako je kar nekaj obiskovalcev bilo odslovljenih pred vrati. Vendar se bodo vsi ti lahko lepo oblekli še enkrat; kajti predstava se bo ponovila v nedeljo, gotovo prav tako dobra, le brez pomembnih gostov in daril za nastopajoče.

Večer se je začel lepo in lahkotno – sprva se mi je zdelo kar malce preveč preprosto in premalo težavno – s prikupnimi in gibkimi učenkami Srednje glasbene in baletne šole Ljubljana, ob glasbeni izvedbi zdravniške glasbene komorne skupine Pro medico. Dekleta so nam zaplesala Anino četvorko Benjamina Ipavca, vsa oblečena v nežno in nedolžno belo, strogo posejanih nasmehov na obrazih, boleče pokončne drže in – seveda – na prstih. Prej premajhna težavnost se mi je razblinila izpred oči, ko sem vstala s sedeža (v zadnji vrsti), da bi si stvar bolje pogledala. Prav neverjetno se mi je zdelo tako od blizu opazovati lahkotnost, ki veje iz lahno poskakujočih teles, z vso težo na majhnih in – vsaj pri »navadnih« ljudeh – občutljivih prstkih. Ko so moje imaginarne bolečine, ki sem jih

prevzela nase namesto njih, popustile, se je zame predstava končno začela; gibi so iz sprva navidezne lahkosti le prerasli v popolnoma doživeto lahkost samo po sebi. Torej sem uživala v estetiki, belini in prelivajočih se koraki drug v drugega, in stekajočih se zamahih rok, ki so nazadnje bili le še krogi »trakov« po zraku...

Sledili so nagovori; župana Jurija Malovrha, gosta – sekretarja na ministrstvu RS za kulturo Vojka Stoparja, direktorja Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Igorja Teršarja. Vsi ti naj bi prispevali k bolj slovesnemu izgledu te prireditve, v čemer so bili bolj ali manj uspešni, vendar njihovih besed na tem mestu ne bom ponavljala, ker se je namreč zgodil prvi baletni večer v Šentjurju, in večina je prišla sem zgolj po duhovne užitke, kot jih je v uvodnem govoru po četvorki poimenovala vedno lepa in sposobna voditeljica Anita Koleša.

In naposled o Možičku. Josip Ipavec ga je napisal kot izvirno muzikalno pantomimo za klavir dvoročno, potem pa napravil še aranžma za t.i. francoski orkester. Slišali smo originalno skladateljevo instrumentacijo, ta partitura je bila dolgo pogrešana; mislili so, da je zgorela ob požigu narodnega doma v Trstu, na srečo je bila

med zapuščino našega Jožija Ipavca, Josipovega sina. Po predlogu dr. Pavleta Krnhauserja je glasbena skupina Pro medico, katere vodja je, predstavila prav to pozabljeno partituro. Za to priložnost se je kvartet okrepil, in prof. Vilim Demšar je vodil francoski oziroma salonski orkester. »Glavni« mož plesnega dela predstave pa je izjemen koreograf in režiser, mentor in sodelavec dr. Henrik Neubauer, ki je pripeljal ansambel plesalk in plesalcev. Za sceno je poskrbel Dušan Kundih s Ponikve, za kostume likovna pedagoginja Špela Kotnik.

Glede tega dela predstave – zdela se mi je čudovito izvedena, lahko bi rekla tudi, da ljubka. Tema je preprosta, zgodba in menjave čustev čisti, jasni in skoraj pretirano poenostavljeni, vendar – kot že rečeno – ravno zato ljubki. Tako od blizu in v takšnem majhnem in domačem prostoru, kot je naš kulturni dom, sem prvič od blizu opazovala balet. In zdel se mi je izvrsten način komunikacije med avtorji, izvajalci in občinstvom, ko sem se enkrat privadila strogih poz in so potem postale labodje mehke.

ek

12 let lokalnih volitev

Od Kovača preko Malovrha do...(?)

Dobrih 12 let je minilo od prvih demokratičnih volitev v Sloveniji, ki so se dogodile 8. aprila 1990. Prvi »demokratično« izvoljeni župan je takrat postal Franc Kovač, ki pa ni dokončal konca svojega mandata. Na volitvah leta 1994 in 1998 je zmagal Jurij Malovrh. Bolj podrobno si bomo ogledali šentjursko zgodovino lokalnih volitev.

Aprila leta 1990 je bilo petero različnih volitev. Najodmevnejše so seveda kot zmeraj bile predsedniške, kjer je Šentjur doživel velik medijski odmev. V prvem krogu so namreč šentjurski volivci

»Za naše občane, ki ljubijo tradicijo in milino, sem verjetno pretrd«, kandidat za župana leta 1998 Franc Kovač na vprašanje o možnostih za izvolitev.

največ glasov namenili kontraverznemu Ivanu Krambergerju (32 %), ki se sicer ni uvrstil v drugi krog. Tam je na slovenskem nivoju sicer poraženi Jože Pučnik, v naši občini ugnal Milana Kučana za slabih 8 %. Volili so se tudi člani predsedstva, kjer so največ glasov iz Šentjurja odnesli Ivan Oman, Ciril Zlobec in Dimitrij Rupel.

1990: Kovač in Demos

»Moj ata je rad še popoldan kakšen dinar zaslužil, pa je hodil po hišah ploščice polagat«, »promotor« LDS Marko Liberalo v nagovoru volivcev leta 1994 v ŠN.

Na lokalnem nivoju so se volili kandidati v zbor občin skupščine Republike Slovenije (zdajšnji parlament) in kandidati za zbor občinske skupščine (danes občinski svet). Na volitvah za državno skupščino se je pomerilo 8 kandidatov, že v prvem

krogu pa je s 50,3% prepričljivo zmagal Franc Kovač

»Kar so Domžale za Ljubljano v drobnem gospodarstvu, mora postati Šentjur za Celje«, iz volilnega programa ZSMS-Liberalne stranke v Utrpu marca 1990.

(Demos). Še najbolj so se mu približali Ivan Jager, Cvetko Erjavec in Jože Marjan Mastnak. V 15-člansko občinsko skupščino se je uvrstilo 7 kandidatov Demosa (Kovač, Berglez, Zabukošek, Hladnikova, Hus, Zdolšek, Fidler) trije Stranke demokratične prenove (Bevc, Štiglic, Svetinova), trije Slovenske kmečke zveze (Pevce, Žnidar, Mastnak) in Štefan Tisel (Socialistična zveza) ter Ivan Jager (ZSMS). Kovač je opravljal neprofesionalno tako funkcijo poslanca kot predsednika (danes funkcija župana) občinske skupščine. Po podjetjih in delovnih organizacijah so se tedaj še zadnjič volili člani zbora združenega dela.

1994: Malovrh premaga Grdino

Poleti 1991 je po dolgotrajnih sporih bila izglasovana nezaupnica Francu Kovaču, ki ga je nadomestil Jurij Malovrh. Na prvih »pravih« županskih volitvah decembra 1994 je kandidiral Ladislav Gdina s podporo LDS, njegov protikandidat s podporo SKD, SDSS in SLS je bil

Jurij Malovrh, tedaj že dve leti državnozborni poslanec in predsednik občinske skupščine. Slednji je slavil tesno zmago (53,7% proti 46,3%), njegova SKD pa je dobila tudi največ svetnikov (8) in skupaj s koalicijskima partnerkama vladala štiri leta.

1998: Malovrh z lahkoto

Na zadnjih lokalnih volitvah se je za županski stolček spopadlo šest mož: Gregor Bezenšek (LDS), Cvetko Erjavec (ZLSD), Damjan Grobelnik (samostojni kandidat), Franc Kovač (SDS), Jurij Malovrh (SKD) in Roman Moškotevc (SLS). V prvem krogu je bil najuspešnejši Malovrh, ki je le za slaba 2% zgrešil magično mejo 50 % in tako kljub vsemu moral v drugi krog, kjer pa je gladko (72,6% proti 27,4%) ugnal Gregorja Bezenška. Preostali

»Kot človeka, ki je zrasel iz zemlje in ki je od rosne mladosti znal živeti v sožitju z naravo, ga je vleklo k Zelenim, ker pa-le ti niso bili to, kar je pričakoval, je iskal dom pri krščanskih demokratih«, iz predstavitve takrat še Jureta Malovrha na županskih volitvah leta 1994.

kandidati so se ustavili nekaj nad 10 odstotki, »outsider« Grobelnik pa je zbral 1,5 %.

Na volitvah za OS je slavila SKD, ki je dobila 7 svetnikov, sledila je LDS s šestimi, SDS s petimi...

L. H.

Predvolilna poplesavanja

Predvolilna kampanja naj bi bila v polnem teku, toda šentjurska politična scena je še vedno neverjetno umirjena, brez spektakularnih napadov, ekscepcij, afer... Skratka pravi dolgčas. Kaj smo doslej registrirali v medstrankarskem prerivanju? Zelo malo. Na svojo kandidacijsko konferenco nas vsekakor ni povabila niti ena stranka.

Premetena propaganda Jurija Malovrha

Odločno se je vrغل v predvolilni boj že nekaj dni pred uradnim pričetkom uradne kampanje. Najprej z govori na občinskem prazniku in prazniku mesta Šentjur, nato so bili na vrsti intervjuji z Marjano Novak na VTV in na Štajerskem valu, nato še na celjski TV, seveda ne kot z županskim kandidatom, temveč z županom Jurijem Malovrhom. Lepo umirjeno je razložil »kaj vse smo doslej že postorili« in prav nič več. Volivci si bodo že zapomnili, kar je treba. Malovrhu je treba priznati prefriganost: v času, ko se državljani praviloma zmrdujejo in zgražajo nad strankarsko »pokvarjenostjo«, je hodil na vse »pasje procesije«, toda niti pod razno ni poudarjal svoje (dokaj izgubljene) stranke ali lastne kandidature. Povsod po občini (cesta mimo klavnice, most v Unišah, na Planini...) pa se že odvijajo najboljši predvolilni spoti: delavci na cestah hitijo nekaj razkopavati in asfaltirati tisto, za kar v zadnjih dveh letih ni bilo denarja in časa.

In še eno »podmuklo« potezo je naredil: tik pred volitvami je na občini zaposlil 4 nove uslužbence. Zelo zanimivo: vsi so funkcionarji SLS ali pa so v tesnih sorodstvenih zvezah z njimi.

Novinarske konference

Z novinarske konference Šentjurske koalicije

V prvem delu so predsedniki koalicijskih strank podali svoje poglede na smisel in delovanje koalicije LDS + SDS + Nsi.

Jože Artnak, LDS:

Dovolj nam je jalovih preprirov v občinskem svetu z izčrpano SKD + SLS. Koalicija presega delitev na »naš« in »vše«, verujoče in neverujoče in ne temelji na ideologiji temveč na skupnih programskih ciljih. Štefan Tisel je osebnost, ki vzbuja zaupanje in povezuje. Zmagali bomo v 1. krogu.

Jože Korže, SDS:

Sedanja občinska oblast le še životari, je brez razvojnih vizij in razvojne politike. Z LDS smo že do sedaj tvorno sodelovali v opoziciji in je naravno, da sodelovanje nadaljujemo tudi na oblasti. Naše geslo je »Hočemo več. To znamo in zmoremo.«

Drago Arzenšek, Nsi:

V Šentjuru smo doslej poznali le delitve, zdaj gre za združevanje. Združenim se nam ponujajo tudi povezave naprej v državni strukturi.

Štefan Tisel, neodvisni županski kandidat:

Najprej je podrobno predstavil svojo življenjsko pot (domačin, zdravnik specialist, bivši strokovni direktor bolnice Celje, magistrant menedžmenta, funkcionar RK...), zaupanje v predlagatelje (gre za same materialno preskrbljene in uspešne občane, neobremenjene s karizmom...), potem pa nadaljeval s programskimi cilji: timsko delo, krepitev lokalne samouprave in KS, preglednost občinske politike, zlasti financ, dolgoročni prostorski načrti z vzpostavitev severne obvoznice in verjetno prestavitvijo nadvoza pri Zikošku, sodelovanje v evropskih projektih...

S tiskovne konference županskih kandidatov ZLSD

Uvodno besedo je imel predsednik Cveto Erjavec. Povedal je, da je Združena lista tudi v Šentjuru uspela preseči svoje komunistično poreklo in je njen ugled demokratične stranke v hitrem porastu, zato so tudi zlahka pripravili polne liste dobrih kandidatov. O možnih koalicijah so se sicer pogovarjali, a se odločili, da gredo na volitve samostojno. Napovedal je drugi krog za svojo župansko kandidatko, vsaj 4 svetnike v šentjurskem občinskem svetu (sedaj sta dva) ter do polovice vseh svetniških mest v občini Dobje.

Dubravka Turk, vodja šentjurske enote banke Celje, v svoji predstavitvi ni presenetila. Po njenem mnenju je občino treba voditi kot podjetje, sedanjo občinsko upravo je ocenila za strokovno in dobro in ji manjka le dober povezovalni element. Zavzemala se bo za razvoj podjetništva, biokmetovanja, turizma, za izgradnjo nove knjižnice, čistilne naprave... Že v letu 2003 je obljubila 16 novih socialnih stanovanj, čistilno napravo pa naj bi financiral kar občinski proračun. Izgradnjo šentjurskega

kulturnega centra je odpisala (dvorana je še kar v redu, urediti bo treba zunanost), bo pa ustanovila občinski sklad za socialno ogrožene. Posebej je poudarila pomen žensk v javnem življenju, kot »blazno pomembno« je ocenila izobraževanje.

Drago Čadej, kmet iz Završ, se bo kot levičar zoperstavil sedanjemu županu Salobirju, ki kometira z desnico, s poudarjeno skrbjo za kmetijstvo, za komunalno infrastrukturo, rezervacijo prostora za podjetništvo in rekreacijo, poskrbel pa bo tudi za spodoben prostor za dobijansko mladino.

Plakatne vojne ni bilo

Oziroma je bila mila in neinovativna; prijazni gospodje, ki zrejo na nas in nam sporočajo, da bi radi bili naši župani. Plakatov ni bilo pretirano veliko, med njimi pa nobenega, ki bi šel čez rob, ali se vsaj približal robu. Skratka dolgčas.

Prvi napad je izvedla Šentjurska koalicija in to že drugi dan volilne kampanje. S številnih plakatov je nekako izpod čela zrla podoba nekoliko »drnovškastega« Štefana Tisla, brez oznake, da gre za županskega kandidata. Sporočal nam je le, katere stranke stojijo za njim.

Par dni kasneje se mu je na »razstavi« pridružila silhueta neznanega moža, ki se je ponujal za našega župana. Zakaj nam človek ne pogleda v oči, so padle takoj hudobne pripombe.

Kasneje se plakat »doštukali« in pokazal se je kandidat SMS Diaci.

Prvi Malovrhovi plakati so se pojavili šele 26. oktobra, slogan »Delovno in pošteno« je kar preveč spominjal na Podobnikovo parolo izpred nekaj let o poštenju, ki so jo potem nasprotniki učinkovito razcefrali in obrnili proti njemu. Se do konca kampanje kaj podobnega lahko zgodi tudi Malovrhu?

Skoraj sočasno so se pojavili slabo opazni splošni plakati vseh večjih strank (SDS, NSi, SMS, LDS in ZLSD) s slabo opazno sporočilnostjo. S slogani kot sta »Korak, ki odmeva« (NSi) in »Vsak človek je najpomembnejši« (SDS), »Zaupaj sebi« (SMS), »Ker mi je blizu« (LDS) ter plakati ZLSD z različnimi slogani in tradicionalnim »združenim listjem«, so oglaševalci, tako je vsaj kazalo, skoraj bolj opozarjali na svoje hibe kot mamili volivce. Ob cesti pri Istrabenzu sta se pojavila tudi jumbota.

Prvi pravi predvolilni shod Šentjurske koalicije je prinesel podporo Desusa

Imela ga je v nedeljo, 20. oktobra, Šentjurska koalicija (LDS+SDS+NSi) v Grassellijevi gostilni v Slivnici. Spremljal ga je glasbeni nastop ansambla Veseli holcerji, ter seveda narezek in pijača na račun gostilne Grasselli.

Iz dolge in živahne razprave povzemam nekaj izjav navzočih.

Frece s Turnega: Zakaj se je vodovod gradil tam, kjer ga nočejo?

Jože Voga iz Gorice: Vsaka hribovska kmetija mora imeti vodo. Leseni most v centru Gorice že pod vsakim kolesarjem ropoče kot poletna nevihta. Sedanja občinska oblast je slivniške probleme spravljala v predale. Vsaka nova metla dobro pometa.

Maks Cvikl iz Gorice: Bojim se, da je Štefan Tisel, ki hoče biti neprofesionalni župan, le trojanski konj LDS, SDS in NSi. Škoda, da ni poznan program Šentjurske koalicije.

Alojz Reeko iz Slivnice: V Desusu bomo podprli Tisla.

Mastnak iz Gorice: Bo nova koalicija dala prioriteto zgraditvi centra Gorice?

Kandidati Tisel, Artnak (LDS), Žafran (SDS) in Cerkvenik (NSi) so seveda sprašavalcem dajali kar se da prijazne odgovore.

Suhoparno na Štajerskem valu

Predstavitve vseh štirih kandidatov na Štajerskem valu v ponedeljek, 21. oktobra, je bila zelo rutinska. Že zastavljena vprašanja so bila tako »serijska«, da se v resnici kaj drugega ni moglo zgoditi, kot se je. Vsak kandidat je oddeklamiral svoje litanije in konec. Prav nič novega ni bilo slišati. Še najbolje se je izkazal Jurij Malovrh, ki je dobro uporabil svoje županske informacije in je bil edini dovolj konkreten, da je morda vzbudil nekaj pozornosti volivcev.

V Dobju volitve že končane, pokop ZLSD

Odločitev dobjanske volivne komisije, da kandidature ZLSD niso bile pravilno vložene, je domala ogrozila legitimnost njihovih volitev. Potem, ko je bil brez boja izločen Čadej, je Salobir ostal brez protikandidata. Podobno se je zgodilo pri kandidatih v občinski svet, ker so po izločitvi štirih kandidatov ZLSD liste skoraj zaprte in vsi svetniki že izvoljeni. Združena lista je s pritožbo na sodišču pogorela, računa pa še na Ustavno sodišče in razveljavitev volitev.

Ostaja odprto vprašanje, zakaj dobjanska volilna komisija ni pravočasno opozorila na napako pri vložitvi kandidatur, ker je menda bilo za popravek zgolj formalne napake na razpolago še dovolj časa. Nekateri namigujejo na zvito potezo vladajoče občinske garniture.

Otvoritev nove Salobirjeve trgovine

Sicer ni bila napovedana kot predvolilni shod, brez dvoma pa ni padla v to obdobje zgolj slučajno. Med več kot stotimi navzočimi, je bilo gotovo veliko potencialnih volivcev. Pravijo, da Franciju Salobirju nov županski mandat pomeni zelo veliko in je za novo izvolitev pripravljen narediti še kaj več kot pravi čas odpreti trgovino.

V Šentvidu za občinskimi kulisami

Shod v Šentvidu, ki se je zgodil v petek, 25. oktobra, je imel značaj zbora krajanov in ga je formalno sklical Urad župana. Prišla je močna občinska ekipa (Malovrh, Čokl, Ratajeva), ki pa je, tako so povedali udeleženci (mediji na zbor niso bili vabljeni), naletela na nerazpoložene krajanke. Razvila se je mučna debata predvsem o bankrotu KS Planina. Občinarji so vztrajali, da mora KS Planina svoje dolgove pokriti, občani pa so očitali občini, da je s svojo ležernostjo zakrivila skoraj 20 milijonov stroškov z nepotrebno tožbo proti Mirku Kovaču. Zlasti brez dlake na jeziku sta bila Tone Jazbinšek in Riko Stopinšek, ki sta tudi požela največje aplavze in stisnila občinarje v kot.

Ni znano, če so se v Šentvidu sploh kaj dogovorili, je pa nesporno, da je zbor izpadel kot trda županova negativna predvolilna propaganda.

Prevorjane ločujejo šoli

Šentjursko koalicijo in Štefana Tisla je na Prevorju pričakalo okrog 30 krajanov prav vseh političnih usmeritev, tudi kandidatov konkurenčnih

strank (Majda Rezec SLS, Maček SMS...). Polemična razprava se je dodobra razgrela predvsem ob šolarjih, ki hodijo v šolo v Lesično, o vaških skupnostih, ki jih ni, in denarju, ki ga prav tako ni.

Nekaj bolj opaznih izjav:

Mirko Pajek: V 10 letih ni občina na lokalnih cestah na Prevorju napravila niti enega kvadratnega metra asfalta.

Bevc iz Prevorskega Dobja: Pet kubikov šodra za 500 metrov ceste, to ni nič. Ali zato, ker hodijo nekateri otroci v šolo v Lesično, res nimamo pravice do urejene ceste?

Maček: Župan Malovrh je enkrat rekel, da dokler bo on župan, na Prevorju ne bo gasilskega doma.

Jevšnik: Na Prevorju že 4 leta ni bilo zbora volivcev.

Užmah: Pri nas še kandidirati ni mogoče po normalnem postopku. Kandidirajo lahko samo nekateri.

V primerjavi s shodom v Slivnici so Tisel in strankarski prvaki koalicije delovali precej bolj prepričljivo.

SMS z jajci pred Resevno

Jajca, ki so menda simbolnega pomena za mlado

generacijo, so bila osrednja zanimivost »SMS šanka« na Mestnem trgu v soboto 26. oktobra.

Mimoidoče je pozdravljaj županski kandidat Diaci, njegovi pribočniki kandidati z list (Potočnik, Pangerl, Belej...) so stregli s trdo kuhanimi jajci in vinom.

narodnik: SMS

V ozadju se je smukala bivša predsednica ŠKMŠ Mateja Spolenakova, ki je menda apolitična zaradi službe na obrambnem ministrstvu. Vse je izgledalo sproščeno, večjega navdušenja mimoidočin pa ni bilo zaznati. Ozvočenje in glasba sta bila preveč anemična, da bi pritegnila in držala množico.

Tokrat sem se srečal tudi s prvo zloženko: fotka županskega kandidata Diacija, »gasilska« fotografija vseh kandidatov SMS ter tekst, ki ni povedal nič pretresljivega. Ocenil sem jo za oblikovno povprečno, vsebinsko pa za nevtralnno in slabše učinkovito.

Planina je Tislova

Zadnja predvolilna manifestacija (pred izidom ŠN) se je zgodila to soboto zvečer na Planini v (na pol zgrajenem) gasilskem domu. Dvorana je bila polna (okrog 90 občanov), vzdušje pa skrajno naklonjeno njihovemu sokrajanu Tislu. »Kdo drugi bo kaj naredil za nas, če ne Tisel«, je bilo slišati komentarje.

Razprava se je spet sukala največ okrog dolgov krajevne skupnosti in pa o cestah, zlasti o tako imenovani Brigadirski cesti Gračnica - Ledinšca, ki je še vedno prašna in v luknjah. Nič novega, čez izzamemo predlog (pravzaprav zahtevo) g. Štruklja, da naj cesto sofinancira Olimija iz Podčetrka, ter trditev Toneta Jazbinška, da je Vinko Jagodič dal namesto ceste skozi Zelence narediti avtocestni priključek Dramlje. Tu se je bolj za šalo kot zares uspešno »ven vrgel« Korže, ki je obljubil, da bo Planini vrnil ta dolg svojega sokrajana Jagodiča. Koprive z Brda in Roman Pušnik sta debatirala o KS dolgu, Luskar iz Podpeči pa o kmetijstvu.

Tislu, Artnaku in Koržetu seveda ni bilo težko zadovoljiti njim naklonjenega občinstva z nakazanimi odgovori iz njihovega volilnega programa.

Na zboru je Marko Vouk, nekateri ga vidijo že kot bodočega planinskega »malega« župana, predstavil svojo listo »Z mladino za boljšo Planino«. Ki seveda tudi podpira Štefana Tisla.

F.K.

... več kot 60 prošenj ...

Predvolilna preštevanka

Kako in koga voliti

Le še dober teden nas loči od dneva D, ko bo treba na volišča. Volili bomo predsednika države, državne svetnike, župane, občinske svetnike in svetnike v krajevnih skupnostih. Kar precejšnja gneča, v kateri se bo težko znajti. Še najmanj nas bodo obremenjevali državni svetniki, saj jih bodo namesto nas izvolili kar »naši« elektorji, za vse druge izvolitve pa se bo treba malo spotiti.

Predsednik države

Tu ne bo posebnih težav; večinski sistem je jasen, izbira peštra, televizija nas je dodobra zbombardirala z informacijami in verjamem, da vam ne bo težko izvoliti svojega favorita. Gre več ali manj za prestižno tekmo med dvema političnima opcijama, katere izid pa za nas navadne smrtnike ne bo veliko pomenil. Levica, ali bolje rečeno kontinuitetna politika, ima le enega resnega kandidata, Drnovška, pa še ta je nekam nepredvidljivo levo-desno premešan. Desnica oziroma novejša politična opcija bo glasovala v prvi vrsti za »neodvisne« kandidate Barbaro Brezigar, Bučarja ali Arharja. Če bi se še kdo drug vmešal v boj za drugi krog, bi bilo veliko presenečenje. Še največ možnosti proti Drnovšku bi verjetno imel svojeglavi in pronicljivi Bučar, ki bi bil po mojem mnenju daleč najbolj zanimiv in zabaven predsednik. Arhar je torpediran, Brezigarjeva pa je vsaj po faci in temperamentu podobna Drnovšku in mu torej ni prava alternativa.

Kako voliti: na posebni glasovnici obkrožite številko pred imenom kandidata.

Župan je (našega) sveta vladar

Gledano s praktičnega stališča so za občane najpomembnejše volitve župana. Po naši zakonodaji imajo župani izjemno široka pooblastila in so tista oblast, ki dejansko razpolaga z občinskim proračunom, v šentjurskem primeru s približno 2 milijardama SIT. Kar ni mačji kašelj.

Večinski volilni sistem nam tudi pri volitvah župana ne bo delal težav: tisti, ki ga bo podprlo več kot 50% volilnih udeležencev, bo naš.

Kar nekaj težav pa bi občani utegnili imeti pri svojem odločanju med štirimi kandidati, ki se nam ponujajo, predvsem zaradi pomanjkanja ključnih informacij o ljudeh, ki se potegujejo za to funkcijo. Kot vse kaže, naj bi v prvem krogu izpadla kandidatka Združene liste Dubravka Turk in kandidat SMS Marko Diaci, v drugem krogu naj bi se pomerila kandidat SLS Jurij Malovrh in neodvisni kandidat Štefan Tisel, za katerim stojijo LDS, SDS in NSi. Težava je v tem, da so si programske usmeritve naših potencialnih županov podobne kot jajce jajcu. Vsi na debelo obljubljajo boljšo občinsko upravo, spodbujali bodo podjetništvo, kmetijstvo, gradili ceste, socialna stanovanja, skrbeli za mlade in tako naprej skoraj v nedogled. Razlike so le v komaj opaznih niansah in pa v osebnosti kandidatov.

Iz njihovih stališč in predvolilnih nastopov smo poskušali izbrskati njihove posebnosti.

Marko Diaci, SMS, diplomirani ekonomist, poslanec:

Njegov hit so zadeve, ki zanimajo zlasti študentsko mladino: občinski štipendijski sklad in mladinski kulturni center. Za razliko od konkurentov, ki ponujajo mladim v glavnem le prostore za njihovo dejavnost, je Diacijeva ponudba maksimalistična: MKC kot občinsko financiran zavod in denar iz občinskega proračuna za štipendije. Vprašanje je, ali misli resno, ali pa samo kupuje svoje volivce. Če gre za prvo možnost, potem si resno zapira vrata do velike skupine drugih volivcev, ki od župana zahtevajo, da je dober gospodar.

Diaci se je na volitve temeljito pripravil, tudi finančno, pri čemer naj bi bila v ozadju še vedno tudi študentska organizacija.

Sicer pa Diaci figurira kot optimistična in fotogenična faca. Njegova slabost je imidž (pre)mladega povzpethnika.

Jurij Malovrh, SLS, prometni inženir, poslanec:

Je razmeroma dobro pregleden in določen: nadaljeval in končal bi rad začeto delo. V svojih županskih nastopih na VTV, v intervjuju v Šentjurchanu, govoru na slovesni seji ob občinskem prazniku... si je posredno brez zadrege prilastil zasluge za vse občinske dosežke zadnjega desetletja. Ne skriva samozadovoljstva in prepričanja, da so kakršnekoli spremembe v delovanju občine nepotrebne.

Njegovi javni nastopi so dobro naštudirani, rutinirani in učinkujejo zelo sproščeno. Glede tega mu ni dorasel nobeden od konkurentov. Njegova šibka točka je, da so se ga volivci rahlo naveličali.

Dubravka Turk, ZLSD, diplomirana ekonomistka, vodja šentjurske enote Banke Celje:

Pravi, da je kandidatka z vizijo. Kar je sicer res, le da je njena vizija dokaj visokoletna in skoraj pisana bolj na kožo predsedniku države kot šentjurski županski kandidatki. Ne more skriti, da ji šentjurska problematika ni preveč blizu in se drži znanih stališč predsednika ZLSD Erjavca. Ima pa nekaj korajžnih programskih posebnosti: ustanovila bi občinski proračunski sklad za socialno ogrožene, čistilno napravo (2 milijarde SIT) bi zgradila kar s proračunskimi tolarji, je pa tudi ena redkih, ki je zadovoljna s šentjurskim kulturnim domom in podpira le izgradnjo nove knjižnice.

V nasprotju s prejšnjim nekajkratnim županskim kandidatom ZLSD deluje sveže in prav nič ne kaže na njeno »komunistično« poreklo.

Štefan Tisel, dr. medicine, zdravnik v bolnici Celje

Kljub temu, da je znan Šentjurchan, je vendarle še vedno politična neznanka. Njegovi javni nastopi kažejo, da zastopa precej heterogeno koalicijo. Poudarki kot so krepitev vloge krajevnih skupnosti, ločevanje profesionalne občinske uprave od politike, odprtost do sredstev javnega obveščanja kot edinega načina nadzora javnosti nad oblastjo, na konkretni ravni pa na primer selitev nadvoza v smeri proti Grobelnem kažejo na premišljen sistemski pristop k oblikovanju drugačne občinske politike, za katerim verjetno stojijo ideologi občinskih LDS, SDS in NSi.

Tisel kljub svoji mehkobi, po kateri rahlo spominja na Malovrha, hočeš nočeš nosi s seboj nekaj zanimivih in ostrih zamisli, ki bi utegnile povzročiti nemir v šentjurskem »krapovskem ribniku«. Njegov status uglednega zdravnika bo mamljiva vaba za nezadovoljne Malovrhove volivce.

Kako voliti: na posebni županski glasovnici obkrožite številko pred imenom kandidata.

Med strankami na nož v občinskem svetu

Tudi doslej smo imeli v OS vedno dva bloka, na eni strani »krščanskega«, ki ga je predstavljala Malovrhova politična opcija, neformalno in prikrito - čeprav se s skrivanjem te povezave niti niso preveč trudili - pa so bili v njem tudi Združena lista, tako imenovana Neodvisna lista (sedanja SMS) ter eden ali dva (po potrebi) »puckota«. Na opozicijski strani sta ostali »razštelani« LDS in SDS, obe s po enim potencialnim »puckotom« na plečih.

Letos je z nastankom tako imenovane Šentjurske koalicije LDS + SDS + NSi delitev na bloka prišla na odprto sceno že pred volitvami. Kar je tudi edino pošteno do volivcev. Ta koalicija poskuša preseči delitev občanov na verujoče in neverujoče ter tako neutralizirati eno od pomembnih Malovrhovih politično-marketingških potez.

Zelo zanimiva in odločilna stvar se je zgodila z ločitvijo bivših krščanskih demokratov, zdaj članov NSi, od SLS. Malovrh, kot izvorni krščanski demokrat, je tokrat potegnil zelo tvegano potezo, zapustil je svojo »krščansko« volilno bazo in se prestavil v

vladno SLS. V kolikšni meri so njegovi volivci spregledali to »izdajstvo«, je vprašanje. Nesporo je, da NSi, kot stranka krščanskih demokratov, ne mara imeti z njim in z njegovo SLS nobenih opravkov in bolj verjame v sodelovanje z LDS in SDS.

Poleg teh dveh skupin so svoje kandidatne liste postavili DeSUS, Stranka ekoloških gibanj, nacionalna stranka in še nekateri posamezniki, ki pa naj ne bi bistveno vplivali na »blokovo« delitev v občinskem svetu. DeSUS in SEG, ki sta postavila liste v vseh volilnih enotah in bi utegnili iztržiti tudi kakšno svetniško mesto.

Nič več levi ali desni

Volivci so bomo torej morali v bistvu odločiti med Šentjursko koalicijo (LDS+SDS+NSi) s Štefanom Tislom na čelu, in pragmatično »Malovrhovo koalicijo«, ki presenetljivo združuje pod eno streho ljudske in bivše komuniste, verjetno pa tudi stranko mladih. SMS je v zadnjem letu v občinskem svetu delovala pretežno opozicijsko, toda po neuradnih vesteh, ki prihajajo iz krogov podžupana Čokla, naj bi se Diaci in Malovrh že dogovorila za sodelovanje. Kar pa so fantje iz Diacijevega volilnega štaba najodločnejše zanikali. Pravijo, da se z Malovrhom niso in se tudi ne bodo dogovarjali.

Na občinske volitve gre tudi DeSUS, stranka penzionistov, vendar mi ni znano, da bi se s komerkoli pogovarjali o podpori. Pričakovati je, da se bodo skušali priključiti zmagovitemu županskemu kandidatu.

Oba bloka, pravzaprav obe koaliciji, čeprav je druga samo neformalna, sta levo – desno temeljito premešani in sploh ne moremo več govoriti o delitvi na levo in desno. S to razliko, da je Šentjurska koalicija vendarle malo bolj sredinsko uravnotežena. Nova ločnica je na črti med tistimi, ki so na oblasti in opozicijo. Kar je edino pravilno, v razvitih demokracijah tudi običajno in morda znamenje, da se tudi v Šentjurju počasi poslavljamo od arhaične politične razcepljenosti na osnovi versko-cerkvene pripadnosti in se približujemo stanju, da bomo vsaka štiri leta sproščeno zamenjavali občinske garniture.

Navodilo: Pozor, na glasovnici bodo samo imena strankarskih list, obkrožite pa številko pred izbrano listo. Kateri kandidati zastopajo listo, boste lahko prebrali na obvestilu, ki bo na steni glasovalne kabine.

Nepredvidljivi preferenčni glasovi

Na teh volitvah bi utegnili nekaj težav povzročati preferenčni glasovi. Če boste na »svoji« listi našli kandidata, ki bi ga vsekakor želeli videti med izvoljenimi, boste uporabili preferenčni glas. Če bo preferenčni glas uporabila najmanj četrtina volivcev ene liste, ne bodo izvoljeni tisti, ki so na prvih mestih (kar je pri proporcionalnem volilnem sistemu pravilo) temveč tisti kandidati, ki bodo dobili največ preferenčnih glasov, pod pogojem, da jih bodo dobili najmanj 10% od glasov, ki jih je dobila lista. Prav velike zmede preferenčni

glasovi sicer ne bodo naredili, ker so volivcem preslabo poznani, kakšnega ne ravno najboljšega strankarskega človeka pa bi utegnili sesuti.

Navodilo: Na glasovnici bo za imenom liste kvadrater, v katerega boste vpisali zaporedno številko vašega favorita, ki jo boste našli pred njegovim imenom na listku na steni kabine. Pozor, obvezno mora biti z liste, za katero ste glasovali.

Katera opcija bo zmagala?

Kot vse kaže, so sile zelo uravnotežene in se lahko zgodi karkoli. Kompletna zmaga ene ali druge strani bo pomenila hkrati tudi vzpostavitev skoraj enakovredne opozicije, kar bi tudi bila najpreglednejša in najboljša rešitev. Bolj kočljiva bi bila zmaga enega županskega kandidata in nasprotne koalicije. V tem primeru lahko pričakujemo resne težave ter tudi prebege občinskih svetnikov k zmagovitemu županu, kajti tistemu, ki pride na oblast, nikoli ni težko pridobiti podpornikov. Šentjurska koalicija (LDS + SDS + NSi) si je obljubila zvestobo tudi v morebitnih opozicijskih klopih, kar daje preglednejšo sliko. S precejšnjo verjetnostjo je mogoče tudi predvidevati, da se bodo vse tri »nevezane« stranke ZLSD, SMS in Desus poskušale »prodati« zmagovitemu županu.

Ključna je torej izvolitev župana. Amaterske javnomnenjske raziskave kažejo bolje Tislu.

Kaj lahko pričakujemo od Tisla in kaj od Malovrha?

Napovedi niti niso preveč tvegane. Malovrh bo nadaljeval s svojo blago linijo, pretežno bo v Ljubljani, občinsko politiko pa bo vse bolj vodil Čokl. Seveda, če bo izvoljen in če bo dobil večino v občinskem svetu. Drugih primernih kandidatov za podžupansko funkcijo v njihovi stranki ni videti, da pa bi SLS kateremu od možnih koaličijskih partnerjev, na primer Erjavcu iz ZLSD, prepustila zelo vpliven podžupanski položaj, je skrajno neverjetno. Malovrhova poslanska funkcija verjetno sploh ni pomembna, saj je očitno, da je v Ljubljani že sedaj brez pravih zvez.

Tisel je manj predvidljiv. Tudi on ostaja v Celju, a je le precej bliže. V primeru njegove zmage bo glavno besedo na občini imel direktor občinske uprave. Ni verjetno, da bi to bila Brigita Škoberne, ki že v sedanjem mandatu ni uspela uveljaviti svoje funkcije. Prišel bo nov ključni človek. Njegovo ime je pravzaprav ena največjih ugank teh volitev. Ker za Tislom stojijo tri stranke, je pričakovati med njimi usklajevalne težave, več odprte tekmovalnosti, toda tudi več sproščujoče splošne širine v javnem življenju

občine. Ta koalicija resno računa na naklonjenost eldeesovske državne uprave v Ljubljani in si morda od nje lahko obetamo razkošnejšo investicijsko dejavnost v naslednjem mandatu.

Kriza krajevnih skupnosti

Zadušena evforija ustanavljanja novih občin je povzročila v nekaterih KS apatijo, v drugih pa željo po ustanavljanju novih KS (D. gora, Grobelno, Hruševac...). Za obstoj KS bo prihajajoče obdobje vsekakor odločilno; KS bodo dobile večje pristojnosti in več denarja, ali pa bodo začele hitro odmirati. Pravzaprav se to že dogaja, saj ljudi krajevne skupnosti vse manj zanimajo, ponekod je bilo že težko dobiti kandidate, večina strank pa v svete KS sploh ni predlagala svojih kandidatov. Vsebinske predvolilne kampanje za volitve v KS praktično ni bilo in je vse nekako prepuščeno stihiji oziroma bolj ali manj uspešni družinski in rodbinski podpori, ki si jo organizirajo posamezniki. Skratka gre za nekakšno privatizacijo KS, ki pa je logična posledica dosedanjega vse prej kot javnega delovanja svetov KS.

Udar v KS Šentjur mesto

Še največ prerivanja je zaznati v KS Šentjur mesto. Tu se neodvisno pojavlja več skupin, ki sicer niso povezane, a imajo skupni cilj: po dvanajstih letih spraviti Erjavca in njegove podpornike s položajev. Poleg Šentjurske koalicije (LDS + SDS + NSi), ki je pokazala največ zanimanja za Erjavčovo glavo, se je pojavila na kandidacijski listi še močna skupina škmšjevcev. Zakaj jim je Čveto Erjavac takšen trn v peti, je težko reči. Kot pravijo, enostavno v KS že predolgo oblači in jasni po svoje, privatizira krajevno skupnost, se drobnjakarsko loteva obrobni stvari, ključni problemi življenja v Šentjurju, na primer prometni in parkirni kaos, pa ostajajo ob strani. Zlasti veliko načelnih zamer si je nakopal z nekritično podporo županovi politiki linije najmanjšega odpora.

Vse pa kaže, da Erjavčovo slovo ne bo tako lahko, saj ima na listi tudi on dovolj svojih borcev.

Kako voliti: Volitve v svete KS so večinske. Na posebni glasovnici boste obkrožili zaporedne številke vaših kandidatov. Koliko se jih voli v vaši volilni enoti, bo označeno na glasovnici. KS Šentjur mesto ima na primer 5 volilnih enot, v vsaki pa se volijo trije kandidati za člane sveta KS.

Vabilo

ZDRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV
Občinska organizacija Šentjur vabi na kostanjev piknik,
KI BO V SOBOTO 2. NOVEMBRA
OD 9. URE DALJE
na Mestnem trgu v Šentjurju

Volitve 2002

Županski kandidati v 20 besedah

Kot je v Šentjurskih novicah že tradicija, smo kandidatom in kandidatki na prihajajočih županskih volitvah zastavili 20 vprašanj, odgovori nanje, nobeden ne sme biti daljši od 20 besed, pa naj bi volivcem dali vsaj nekoliko jasnejšo predstavbo, koga in kaj bodo volili. Odgovori so zapisani točno takšni, kot smo jih prejeli, samo prekinili smo jih po 20. besedi, če so bili predolgi. Vrstni red odgovarjajočih: začeli smo po abecedi, potem pa odgovarjajoče rotirali. Poskušali smo se izogibati splošnim in tistim temam, ki so jih kandidati že obdelali v svojih plačanih predstavitvah.

Odgovarjali so:

Marko Diaci

Jurij Malovrh

Štefan Tisel

Dubravka Turk

Katere so tiste bistvene značilnosti vaše osebnosti, ki so pomembne za volivce pri njihovem odločanju?

Dubravka Turk

Diaci: Previdnost, odločnost, vztrajnost ter priseganje na strokovnost in zakonitost reševanja problematike.

Malovrh: Strpnost do sogovornika, razumevanje do težav občanov, katere lahko rešim v občinski pristojnosti, delavnost ter poštenost.

Tisel: Spoštujem raznolikost, sem vztrajen in odkrit ter rad delam z ljudmi.

Turk: Delavnost, pravičnost, izreden čut odgovornosti, odločnost in pogum, timsko delo, znanje in izkušnje pri delu z ljudmi in socialna usmerjenost.

2. Zakaj ste se odločili za kandidaturo?

Malovrh: Predvsem zaradi zaupanja občanov na prejšnjih volitvah za župana občine in poslanca v Državni zbor. Dogovorjene državne investicije v šentjurski prostor.

Tisel: Želim soustvarjati prihodnost kraja in krajanov, ker čutim, da imam za to dovolj znanja in energije.

Turk: Kljub veliki odgovornosti je izziv, s timskim delom prinesiti spremembe pri vodenju občine, spodbuditi ženske, da se iz zasebnega prično...Štop!

Diaci: Ker menim, da lahko Šentjur s sodelovanjem, pametjo in mladostjo stori korak naprej.

3. Kako bogati (ali revni) ste? kakšen je vaš bruto mesečni dohodek?

Tisel: Sem solastnik hiše, urejam manjše posestvo (2ha) nad Jurkloštom in imam nekaj prihrankov za gradnjo nove hiše. 743.200 SIT bruto.

Turk: Moja družina spada v srednji razred. Plače v naši ustanovi so tajne, je pa nižja od županske.

Diaci: Imam družino, sina, starše, prijatelje, izobrazbo, streho nad glavo, zaenkrat še zdravje-to je bogastvo. Moj OD je bruto 809.980,90.

Malovrh: Hiša, avto in manjša kmetija v Podgradu. Osební dohodek v DZ je bruto 910.126,40 pri 36-letih delovne dobe.

4. Šentjurska občina je velika tako po obsegu kot po problemih ter potrebuje županov stoddotni osebni angažma. Koliko ste ga pripravljeni nuditi vi?

Turk: 100 %

Diaci: Česar se lotim, prej ali slej speljem. Sem profesionalce 24 ur v službi. Zakaj bi drugače kandidiral?

Malovrh: V prvi polovici mandata tako kot do sedaj, v drugi polovici po preteku poslanskega mandata v celoti.

Tisel: Vse, kar se od župana pričakuje, in ves svoj prosti čas.

5. Naštete vsaj 4 odločilne primerjalne prednosti šentjurske občine?

Diaci: Geografska lega ob železnici in avtocesti uro do centra države, delovni ljudje, sorazmerno čisto okolje, veliko potencialnih stavbnih zemljišč.

Malovrh: Bližina avtoceste, magistralno železniška proga, industrijska in obrtna cona, dobra oskrba z vodo, plinifikacija in v bližnji prihodnosti čistilna naprava.

Tisel: Ugodna prometna lega, neokrnjena narava, delovni in sposobni ljudje, bogata kulturna tradicija.

Turk: odlična geografska lega, relativno neonesnaženo okolje, bližina velikih centrov, neizkoriščene možnosti za razvoj turizma.

6. Trije najbolj pereči problemi v občini, ki so v »pristojnosti« župana?

Malovrh: Skrb za predšolsko mladino, šolski prostor, ostareli občani na demografskem ogroženem področju in praznitev podeželja. Športno in kulturno delovanje društev.

Tisel: Slabe ceste in prometni režim, odsotnost vizije in strategije, nepreglednost porabe proračuna.

Turk: Nepravilno in nezadostno financiranje Krajevnih skupnosti, razvoj kmetijstva, podjetništva in turizma, nezaposlenost in socialna ogroženost.

Diaci: Problematika mladih (posredno stanovanja in zaposlovanje) in »bega možganov«, prometna in komunalna infrastruktura, prostorsko ureditveni plani (PUP).

7. Kakšne so vaše rešitve iz prejšnjega vprašanja in vrstni red njihovih realizacij, po možnosti tudi po letih vašega mandata? (dovoljenih je 40 besed)

Tisel: Načrtno reševanje cestnih povezav, priprava strateškega razvojnega plana občine, javnost porabe vseh proračunskih sredstev in učinkovito lobiranje za državne projekte.

Turk: Pravično in razvojno naravnano financiranje KS, s projekti izboriti večja sredstva za razvoj: čistilna naprava, razvoj podeželja, kmetijstvo - biokmetije - turistične kmetije, turizem z učinkovito promocijo, pripraviti strategijo razvoja občine in slednje, z večjim posluhom za podjetništvo in iskanje tujih vlaganj...Štop!

Diaci: Stanovanjski kompleks, štipendijski sklad, mladinsko-kulturni center, izgradnja obvoznice Sever-Jug, sprememba namembnosti kmetijskih zemljišč, kjer je to možno, potrebno in smotno, centralna čistilna naprava, več sredstev KS za izgradnjo lokalne infrastrukture, sodelovanje z gospodarstvom. Dva mandata.

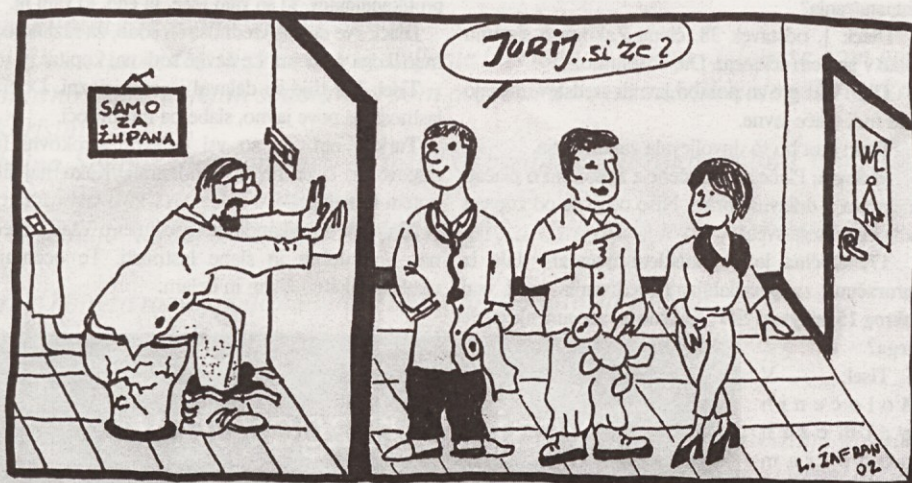
Malovrh: Višje vlaganje občine v posodobitve objektov za potrebe najmlajših, šolske mladine ter dijakov in študentov. Gradnja kulturnega centra, za najstarejše pa pomoč na domu preko javnih del. Pridobivanje sredstev preko evropskih integracij za poseljenost podeželja, to je tudi naloga države.

8. Kaj menite o obstoječi verziji rešitve prometa skozi Šentjur v smeri jug - sever, to je o nadvozu pri Zikoški in prometnem toku skozi center Šentjurja?

Turk: Obstoječe projekte prilagoditi optimalnim možnostim in potrebam prebivalcem Šentjurja.

Štefan Tisel

Jurij Malovrh

Tisel: Vse dobre rešitve so zamujene. Obvoznica je neobhodno potrebna, pri čemer se sedanja lokacija nadvoza v to nikakor ne ujema.

Malovrh: Rešitve je potrebna za obstoječi promet, zlasti izven nivojska križanja. Dolgoročna rešitve

je v obvoznici ali vzporedni cesti.

Diaci: Potrebna je obvoznica in angažma državnih sredstev in stroke. Lokacija nadvoza je strokovno vprašanje, povezano s PUP-i.

9. Mesto Šentjur nima spodobnega in sodobnega prireditvenega prostora. Kje in kdaj bi vi začeli z gradnjo kompleksa šentjurskega kulturno-prireditvenega centra?

Tisel: Na istem prostoru, upam, da v tem mandatu.

Malovrh: Šentjur ima veliko prireditvenih pogojev, višje ali nižje kvalitete. Potrebno bo zgraditi kulturni center, ki je v idejni zasnovi.

Diaci: Na isti lokaciji multifunkcionalni prireditveni center. Povezano s vprašanjem okrajnega sodišča - postavil poslansko vprašanje. Angažma lokalnih in državnih sredstev.

Turk: Za obstoječim objektom je dovolj prostora za razširitev, gradnja bi se pričela takoj, ko bodo zajamčena vsa potrebna sredstva in...Stop!

10. Je po Vašem mnenju bolje asfaltno bazo v Planinski vasi legalizirati ali zrušiti?

Malovrh: Za asfaltno bazo je potrebno pridobiti vsa ustrezna dovoljenja, kar pa ni v pristojnosti občine.

Diaci: Zakon mora veljati za vse, potrebno pa je povečati učinkovitost birokracije, ki zna včasih »požreti živce«.

Turk: O tem naj odločijo pristojne strokovne službe na vseh nivojih in prizadeti krajan.

Tisel: Sem za tretjo varianto: pogojno obratovanje in ugotavljanje njenih dejanskih vplivov na okolje.

11. Kaj lahko stori občina za kmete ob »grozečem« približevanju EU?

Diaci: Izobraževanje, pomoč pri iskanju tržnih niš in prijavah na razpise skladov. Dober primer - družina Videc iz Vodruža.

Turk: Verjamem, da bo Slovenija v pogajanjih dosegla ugoden položaj za kmete v skladu z že omenjeno strategijo.

Tisel: Spodbuja razvoj dodatnih dejavnosti in pošteno posreduje pri delitvi sredstev iz državne in evropske blagajne.

Malovrh: Kmetijstvo mora reševati država. Občina lahko nudi samo subvencije, kot do sedaj podpora društvom in spodbujanje izobraževanja starejših.

12. Šport in kultura v občinskem merilu sta na takšni ravni, da potrebujeta nove pristope. Kaj predlagate vi?

Turk: Pripraviti pravičnejši način razdeljevanja sredstev s postavitvijo novih kriterijev in nadzorom.

Tisel: Organizacija občinskega zavoda za šport in kulturo. Lahko tudi ločeno.

Malovrh: Na dosežke v športu in kulturi smo lahko v naši občini ponosni. Ne glede na višino sredstev je teh vedno premalo.

Diaci: Profesionalizacija športne zveze oz. ustanovitev Zavoda za šport. Učinkovito koordiniranje kulturnih aktivnosti v občini.

13. Občinska uprava je vedno težurni kritiziranec, zlasti pred volitvami. Kakšna je vaša ocena organiziranosti in kvalitete naše občinske uprave?

Tisel: Dobra občinska uprava je učinkovita uprava. Naša ni ravno najbolj učinkovita.

Turk: So strokovno usposobljeni, vendar niso tim, pri izvajanju nalog se čuti strankarska naravnost. Delovati morajo za občane in občino in...Stop!

Malovrh: Še vedno je premalo znanja o pristojnosti lokalne in državne uprave. Tudi med županskimi kandidati. Šentjurska občinska uprava je najvarnejša...Stop!

Diaci: V občinskem svetu sem večkrat izpostavil vprašanje kredibilnosti in dvojnih meril.

14. Ali lahko navedete osebo, službo ali oddelek v okviru občinske uprave, ki bi jo kazalo čimprej preurediti oziroma premestiti odgovorne?

Turk: Za to bi potrebovala direkten vpogled v njihovo delo.

Malovrh:

Diaci: Reorganiziral bi oddelek za družbene dejavnosti in vzpostavil oddelek za gospodarstvo, ki po moje ne deluje - kot prvo.

Tisel: Na to bom lahko odgovoril, ko jo bom kot župan spoznal od blizu.

15. Kaj menite o praksi, da so občinski uslužbenci hkrati tudi podjetniki in se ukvarjajo z dejavnostmi, ki so na nek način povezane z njihovo službo?

Malovrh: Še vedno je v veljavi konkurenčna klavzula.

Diaci: Zakon je jasen. Javni uslužbenec ne sme opravljati dejavnosti, ki so v interesnem-konkurenčnem konfliktu.

Tisel: Čeprav verjetno problem ni tako pereč, tega kot župan ne bom dovoljeval.

Turk: Nedopustno in moralno nesprejemljivo je, da so javni uslužbenci hkrati tudi podjetniki in se pri tem ukvarjajo z dejavnostmi, ki so...Stop!

16. V kolikšni meri bodo plače občinskih uslužbencev in funkcionarjev javne v primeru vašega županovanja?

Diaci: 1. odstavek 38. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju. Da, absolutno.

Tisel: Ker gre za porabo javnih sredstev, morajo biti tudi plače javne.

Turk: Kot bo to dovoljevala zakonodaja.

Malovrh: Plače so določene z zakonom o plačah delavcev v državni upravi. Niso odvisne od župana ali občinskega sveta.

17. Občina je v preteklem mandatu dala iz proračuna za posodabljanje cerkvenih orgel vsaj okrog 15 milijonov SIT. Kakšno je vaše mnenje glede tega?

Tisel: V določenih primerih podpiram sofinanciranje

vzdrževanja in modernizacijo sakralne in kulturne dediščine.

Turk: Če se je s tem ohranil del naše kulturne dediščine, je bil denar pravilno uporabljen. Za vnaprejšnje podobne investicije pa...Stop!

Malovrh: Tudi verniki so davkoplačevalci. Orgle služijo poleg verskih tudi za kulturne in izobraževalne namene.

Diaci: Uporabil bi jih za štipendijski sklad, socialne namene, šport mladih. Orgle bi lahko sfinancirali drugače.

18. Vaš odnos do vere in cerkve? Ste aktiven rimokatolik, občasno (na primer 1x mesečno) se udeležujete verskih obredov, v cerkvi ste le ob posebnih dogodkih (krst, pogreb, poroka...), ste prepričan ateist in vas vera in cerkev zanimata le s kulturnega ali sociološkega vidika? Kaj drugo?

Turk: Sem prepričan ateistka. Zanimajo me vere in religija le kot vpliv na kulture narodov po svetu, cerkev je zame le... Stop!

Malovrh: Sem veren in tega nisem nikoli skrival ali tajil. Sem tudi strpen do drugače mislečih in jih spoštujem.

Diaci: Vera kot vrednota da. Ločim vero in cerkev. V cerkvi sem ob posebnih dogodkih (poroka, krst, pogreb...)

Tisel: Sem katoličan in se dokaj redno udeležujem verskih obredov.

19. Boste tudi vi na božični večer pri polnočnici v šentjurski farni cerkvi nagovorili občane? Seveda, če boste povabljeni.

Malovrh: Da.

Saj je župan župan vseh občanov ne glede na njihovo ideološko in versko opredelitev.

Diaci:

Izražanje verskih institucij za politične namene je nehygienično. Občanom bom čestital in jih nagovoril osebno ter preko medijev.

Tisel: Z veseljem.

Turk: Zakaj pa ne, če bom povabljen.

20. Naštejte vsaj po 2 lastnosti vsakega od vaših protikandidatov, ki so vam všeč, in eno, ki vam ni.

Diaci: Ne dajem vrednostnih sodb, za razliko od marsikoga v občini. Le čevlje sodi naj kopitar.

Tisel: Vsi trije so delavni in ambiciozni. Dobre lastnosti se pove javno, slabe pa na štiri oči.

Turk: Vem, da so vsi delavni, strokovni in odgovorni, sicer ne bi kandidirali. Kako naj jih potem kritiziram?

Malovrh: Protikandidate spoštujem. Vsak izmed nas ima dobre in slabe lastnosti. Te ocenjuje okolica, v kateri živim in delam.

Marko Diaci

... vsaj 30 razgovorov ...

LDS
SDS

N.Si
Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka

Županski kandidat Štefan Tisel

Spoštovani!

Kandidiram za župana Občine Šentjur.

Moj cilj sta napredek in prijaznejše življenje nas vseh. S svojim delom se bom približal ljudem in njihovim potrebam. S timom strokovno usposobljenih sodelavcev bom pospešil delo na začetih nalogah in hkrati začel z novimi projekti, ki so nam potrebni in koristni.

Občina Šentjur ima pomembne strateške prednosti, ki ostajajo brez izkoriščenih priložnosti: dobra prometna povezanost, neokrnjena narava, sposobni ljudje.

Za desetletja naprej moramo načrtovati, kje in kakšne bodo naše prometnice, kje bomo ustvarjali in kje uživali sadove svojega dela.

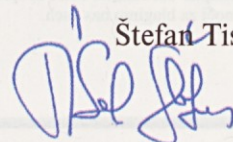
Skrbel bom za razvoj podeželja in za ohranjanje kulturne krajine.

Približal se bom delu krajevnih skupnosti in jim namenil večjo vlogo.

Družbene dejavnosti morajo dobiti ustrezne pogoje za svoje delo.

Kandidiram na pobudo ljudi, ki si želijo napredek in učinkovito reševanje problemov naših krajev. Skupaj smo načrtali pot za doseganje ciljev, trdno sem odločen, da grem po tej poti. Naši občani si to zaslužijo!

Štefan Tisel

LDS

Ker mi je blizu

1

I. VOLILNO OBMOČJE: Šentjur - mesto, Šentjur - okolica

ANITA KOLEŠA
vodja območne izpostave
sklada ljubiteljske
kulturne dejavnosti
Republike Slovenije

1. Šentjur potrebuje temeljito prenovo, potrebuje nov zagon, več življenja in več radosti. Imeti moraš milijon idej, trdno voljo, da jih udejaniš in prave ljudi, da dosežeš cilj. Če ne bi verjela, da je to mogoče, vam ne bi težila s kandidaturo za občinsko svetnico.

JURE GODLER
absolvent fakultete za
elektrotehniko

2. Mladi smo bili v Šentjurju vedno na stranskem tiru. Čas je, da dvignemo glave in stopimo skupaj.

SEBASTJAN JAKLIČ
nabavni specialist

3. Mladi! Poglejmo naprej...bodimo prisotni! Zahtevamo enakopravno vključevanje mladih v družbeno življenje in preprečimo naše odiranje na ekonomsko in socialno obrobje družbe.

ANTON SELIČ
samostojni podjetnik

4. Zavzemam se za podporo podjetnikom in obrtnikom iz naše občine, ki zaposlujejo veliko ljudi. Sem za hitrejši razvoj naših krajev, predvsem za ustvarjanje ugodnejših pogojev za razvoj gospodarstva in podjetništva.

STANISLAV STOJAN
geometer

5. Mesto v katerem živim in sem zaposlen v lastnem podjetju je prijeten kraj. Z odločitvijo, da kandidiram za občinskega svetnika na listi LDS, želim prispevati, da moj kraj postane še prijetnejši za vse, ki tukaj živimo, pa tudi za tiste, ki nas obiščejo.

JANEZ JENŠTERLE
direktor

6. Šentjur, mesto s tradicijo, sožitje naravnih danosti s prijaznimi ljudmi. Želim, da prevlada razum nad strankarskimi ideologijami. Končno prislunimo in skupaj naravnajmo pot v dobro vseh občanov.

PETER PUSSEK
samostojni podjetnik

7. Gospodarski razvoj nekega kraja in/ali občine in z njim povezana raven kvalitete življenja občanov je v precejšnji meri odvisna od ljudi samih. Aktiviranje lastnih resursov v najširšem pomenu besede in izkoriščanje priložnosti, ki se kažejo v širšem okolju so dolgoročna garancija za uspeh.

DUŠANKA PEŠAK
patronažna sestra

8. Ker sem zdravstveni delavec, bi poudarila pomembnost izvajanja nacionalnega programa o zdravem načinu življenja, ki vključuje tudi borbo proti zlorabi alkohola, cigaret in droge, ter preprečevanje samomorov. Dodobra izdelati mrežo za pomoč ostarelim, bolnim in osamljenim na njihovem domu. Želim si, da bi v Šentjurju za otroke in ženske, ki živijo v strahu pred nasiljen v družini pričeli razmišljati o zgradnjo varne hiše..

ANTON KUKOVIČ
referent v maloprodaji

9. Prostovoljno delo v raznih organizacijah je v naši občini premalo cenjeno. Tipičen primer tega smo gasilci, športniki, kulturniki in mladi. Zavzemam se za nadaljni razvoj gasilstva, urejanje zgornjega trga in podporo vsem številnim prostovoljnim dejavnostim in društvom.

ALOJZ JAZBEC
skladiščnik orodij

10. Zavzemal se bom, da se v Šentjurju končno dokonča objekt v Športnem parku, ter, da se reši prostorska stiska knjižnice Šentjur. To sta objekta kjer se zbira največ mladih in tudi odraslih in se že dalj časa potiskata na stranski tir, kar pa ni v ponos Šentjurja.

KANDIDATKE IN KANDIDATI ZA OBČINSKI SVET

5

II. VOLILNO OBMOČJE: Ponikva, Dramlje, Blagovna

BORISLAV ZUPANC
svetovalec generalnega direktorja

1. Spoštovane občanke in občani. V prihodnjem štiriletnem obdobju nas čaka obilica nerešenih problemov in novih izzivov, tako na področju infrastrukture kot na področju šolstva, kulture, športa, delovanja mladih in drugo. Skupno odstranimo ovire in sprostimo nove moči za blaginjo nas vseh.

BRANKO GOREČAN
direktor Doma starejših Šentjur

2. Potrebno je dokončati izgradnjo vodovodnega omrežja, vsem krajanom moramo omogočiti organiziran odvoz smeti, tako da preprečimo nastanek novih divjih odlagališč, zahtevati od sedanjih in bodočih poslancev, da se modernizira republiška cesta, ki je še vedno v makadamski izvedbi (Dramlje-Straža na Gori). Zagotoviti prostor, kjer se bodo sestajali mladi, oz nameniti proračunska sredstva Krajevni skupnosti v ta namen.

JOŽEF GAJŠEK
poklicni gasilec

3. Zavzemal se bom za reševanje naslednjih problemov. Varnost otrok in ostalih udeležencev v prometu na problematičnih odsekih, katere rešitev predstavlja obvoznica ali preusmeritev tovornega prometa in čimprejšnji razširitev cete Dole Bukovžlak in križišča v Dolah, omogočiti čimboljšo požarno varnost in razvoj gasilstva na območju cele občine. Za boljši razvoj malega gospodarstva in infrastrukture tudi na ostalih delih občine

SLAVKO ŠPUR
šef sekcije za vodenje prometa

4. Vsak izmed nas si želi živeti in delati v urejenem in prijetnem okolju, zato se bom zavzemal za enakomeren in uravnotežen razvoj vseh krajev v občini, za razvoj storitvenih dejavnosti, predvsem v zasebnem sektorju na področju turizma, gostinstva, kmetijstva in prometa. Posebno pozornost bom namenil izobraževanju, saj sta le znanje in pridnost Slovencev tista pot, ki nam odpira vrata v skupno Evropo.

MARJANA KOPINŠEK
samostojni podjetnik

Potrebna bi bila načrtna ureditev centra Dramelj. Ker ni primernih poslovnih prostorov, manjkajo nekatere storitvene dejavnosti. Poskrbeti bi bilo potrebno

za označitve krajev in zaselkov, kar bi skupaj s posodobitvijo cest pripomoglo k boljšemu razvoju turizma (kmečkega).

EDVARD PEPERKO
vodja oddelka za
družbene dejavnosti

Skrbel bom za to, da bo tudi Blagovna enakovredno zastopana v občini v razvoju, pozornost pa dajal prometni ureditvi z

izgradnjo varnih cest in pločnika za potrebe vseh občanov še posebej pa otrok.

JANEZ SALOBIR
študent

Kljub svoji mladosti sem se odločil da kandidiram, saj želim, da bi bili mi mladi deležni v naši občini več zaupanja. Zavzemal se bom za napredek na področju

športa, kulture in boljšega sodelovanja med občani.

STANISLAV SITER
kuharski pomočnik

V centru Dramelj je še vedno eden večjih problemov kanalizacija, s tem ni mišljena čistilna naprava, ampak potrebna sanacija

odprtih fekalnih virov. Prioriteta za KS kot celoto pa je dokončanje vodovodov, priključitev na čistilno napravo ter sanacija lokalnih cest.

LDS

ČAS JE ZA SPREMEMBE

Deset let. Malo za dobre stvari, in neskončno dolgo, kadar gre narobe. Takšno je bilo zadnje obdobje v naši občini. Ravno zaradi tega smo se v LDS priprav na volitve lotili skrajno resno in zavzeto. Naše poslanstvo je, da smo pospeševalec blaginje občan in občanov ter ENAKOMERNEGA RAZVOJA CELOTNE OBČINE. Skupaj z Vašo pomočjo smo skrbno pripravili program in komaj čakamo, da ga pričnemo uresničevati. Med vodilnimi točkami izpostavljamo:

1. Problematiko slabih cest in prometni režim.
2. Zaposlitvene močnosti, ki izhajajo iz problemov gospodarstva, iz vidikov, ki jih lahko rešuje občina. To je predvsem odpiranje pogojev za pritegnitev investorjev.
3. Komunalne probleme, kulturno življenje in skrb za mlade.

Še mnogo je drugih problematik in nalog. Za uresničevanje zastavljenih ciljev in nalog smo okoli sebe zbrali ne le strankine najžje sodelavce, ampak mnoge ugledne krajanke in krajan ter strokovnjake. To odražajo ljudje z naših list, ki jim, na čelu z županskim kandidatom Štefanom Tislom, zaupamo, da izpeljejo SPREMEMBE. K sodelovanju smo pritegnili še dve stranki, ki jima je razvoj pomembnejši od ozkih interesov. Tako bomo učinkovitejši.

Zdaj o tem odločate volilke in volilci. Zato vas vabim, da se srečamo na volitvah.

Predsednik LDS
Jžre Artnak

6

III. VOLILNO OBMOČJE: Gorica pri Slivnici, Planina pri Sevnici, Loka pri Žusmu, Kalobje, Prevorje

JOŽEF ARTNAK
pomočnik generalnega
direktorja Alposa

Moje poslanstvo in naloga je, da interese in probleme ljudi zavzeto in z vso skrbnostjo prenašam v občinski svet, kjer se o tem

odloča. Največji skupni problemi, za katere je pristojna občina, ostajajo: slabe ceste, razvoj podeželja, oskrba s čisto pitno vodo in mnogi posamezni problemi občan in občanov.

GREGOR KOVAČ
absolvent fakultete za
gradbeništvo

KS Planina pri Sevnici je potrebno približati občinski upravi in županu ter vzpostaviti tesno in dobro sodelovanje. To bo šele

dobra osnova za reševanje problemov, ki tarejo Planino, kot so slaba prometna infrastruktura, slabo razvito podeželje, majhne zaposlitvene možnosti, ...

MIROSLAV PAJEK
vodja proizvodnje

Zavzemam se za enakomeren razvoj vseh krajev v občini, reševanje problematike slabih cest, pitne vode iz Hrstja, boljše zaposlitvene možnosti in

reševanje komunalnih problemov. Moje srce pa vedno gori za kulturo, brez katere je vsak kraj prazen.

SREČKO VEBER
trgovski poslovodja

Enak razvoj vseh krajev v občini Šentjur, pravilna delitev sredstev KS, povračilo vlaganj telefonije tudi nam v južnem delu občine, krajanom ali vsaj v KS.

Večji povdarek na izobraževanju in šolstvu, ter ureditev igrišč in telovadnice v Loki.

IGOR PODGORŠEK
direktor

S pravi pristopom do podjetništva in turizma moramo izkoristiti naravni biser našega kraja - Slivniško jezero, ki lahko nudi veliko več tudi

celotnemu kraju in okolici

IZTOK SENICA
prodajni inženir

Poleg čim manj boleče sanacije trenutnega finančnega stanja v KS Planina se zavzemam za boljšo komunikacijo med občinskimi svetniki, krajevnim svetom in

občani samimi ter skupno reševanje nalog in problemov.

OLGA DVORŠAK
upravnica pošte

Prevorje potrebuje več aktivnih ljudi, da bi hitreje napredovalo. Zavzemam se za razvoj obrtništva, kmetijstva, turizma ob večji finančni podpori republiških in

občinskih sredstev. Samo tako si predstavljam celovit razvoj podeželja.

IVAN KUKOVIČ
profesor športne vzgoje

Dokončanje vodovoda, ki je bil podprt s samopriskvkom (...Sele, Vodice, Vezovje), postaviti jasno strategijo dokončanja in upravljanja z športnim

parkom ter maksimalna podpora dejavnostim in aktivnostim, ki so namenjena otrokom in mladini v smislu kvalitetnega izkoriščanja prostega časa.

Socialdemokratska
stranka Slovenije

SDS

KO VOLIŠ ZASE

www.sds.si

KANDIDATI
SDS ZA
OBČINSKI
SVET

I.
VOLILNA
ENOTA

Šentjur,
Šentjur-okolica

Obkroži

9

1. Gregor Kovač (28) iz Šentjurga, univ. dipl. prav., vodja pravne službe v Tušu: *Pravna država se začne v KS in na občini! Potreben bo najresnejši razmislek o prestavitvi nadvoza in o obvoznici do avtoceste v Dramljah, spodoben kulturni center Šentjur pa bo dal naši občini dušo.*

2. Alojz Gajšek (47) iz Krančice, ing. strojništva, obratovodja v Inexi Štore: *Razumevanje socialne solidarnosti je ena izmed najpomembnejših nalog socialdemokracije. Prostori za dejavnost mladine in odprtost športnih objektov za vse uporabnike, sta dve od mojih prioritet.*

3. Branko Oset (48) iz Šentjurga, prometni tehnik, vodja servisa: *Gasilci smo pomemben del javnega življenja, kulture in družabnosti, zato imamo pravico in dolžnost biti tudi v politiki. Vprašanje severne obvoznice je ključno za Šentjur.*

4. Tone Koželj (47) iz Šentjurga, lastnik in direktor Elbe: *Urejanje skupnih zadev se začne v krajevni skupnosti. Sem za manj nepotrebne birokratije in več razumevanja za ustvarjalno delo ter nova delovna mesta.*

5. Branko Franc Zupanc (45) iz Šentjurga, lastnik in direktor Akvonija: *Kaj sem? Človek dejanj, redkih besed in dobrih namenov, ohranjevalec dobre tradicije in nesebični sooblikovalec prihodnosti...*

Draga Kovač – Škoberne (52) iz Šentjurga, dr. med., direktorica ZD Šentjur:

Ne glede na to, da velja politika za umazano, je vendarle res, da je tudi nepogrešljiva za urejanje javnih zadev in ni nič bolj umazana kot ljudje v njej. Na volivcih je, da izboljšamo njen imdž. Dobro javno zdravstvo je neločljivi del socialne varnosti.

7. Dušan Jagodič (31) iz Jakoba, dr. vet. med, živinozdravnik:

Sebičnost občinske ali krajevne politike je treba omejiti s poštenim in preglednim delom. Potrebno bo reorganizirati krajevne skupnosti in v novi prerezporeditvi tudi Jakobu najti takšno vlogo, ki nam bo dajala možnosti prijaznejšega bivanja.

8. Jurij Centrlih (49) z Grobelnega, direktor d.o.o. Guliver:

Sem za to, da se končno nekaj v Šentjuru premakne. Mislim, da je zdaj pravi čas tudi za ustanovitev krajevne skupnosti Grobelno.

9. Jurij Ploštajner (35) iz Črnoalice, računalniški tehnik, kmet:

Narediti več za kmetije, ki jih EU in njena politika počasi brišeta z obličja zemlje. Brez notranje demokracije in več denarja tudi v krajevnih skupnostih ne bo šlo.

10. Vinko Harinski (60) iz Tratne, gradbeni tehnik, upokojenec:

Prav je, da se starejši zavzemamo za svoje tako imenovane pravice iz minulega dela, toda ob tem nikakor ne pozablamo na perspektive mlajših generacij in vse družbene skupnosti.

KANDIDATI
SDS ZA
OBČINSKI
SVET

II.
VOLILNA
ENOTA

Ponikva,
Dramlje,
Blagovna.

Obkroži

4

1. Jože Korže (52) s Ponikve, vodja vzdrževanja v Inexi: *Odpraviti makedamske meje med našo in sosednjimi občinami, enako med krajevnimi skupnostmi. Rekonstrukcija cest (Bobovo-Sladka Gora, Dramlje -Straža na Gori, Hotunje-Razbor, Zg. Sele-Završe).*

2. Alojz Modic (51) iz Primoža, obratovodja v Avto Celje: *Pošteno in enakopravno obravnavanje vseh občanov, brez privilegijev. Zadovoljno in bogato občino si moramo ustvariti sami, tudi z zamenjavami občinskega vodstva.*

3. Anton Germek (47) iz Zg. Selc, samostojni podjetnik: *Občina, ki ustvari za podjetništvo prijaznejše pogoje, naredi za nova delovna mesta več kot denar. Zato rabimo bolje organizirano občinsko upravo.*

4. Alojzija Božnik (59) iz Dramelj, upokojena učiteljica: *Ceste v Jarmovec, Razbor in Žiče. Nadaljevati razvoj vodovodnega omrežja na obrobju naše KS. Toda tudi za duhovni in kulturni utrip Dramelj je treba nekaj storiti.*

5. Andreja Galuf (27) s Ponikve, profesorica glasbe: *Kultura srca, misli in vrednote so aduti moje »note«.*

6. Alojz Kresnik (49) s Proseniškega, samostojni podjetnik: *Mladim je treba zagotoviti delovna mesta, stanovanja in razvedrilo. Starejšim pa prijetno bivanje, dobre medsebojne odnose in sposobno občinsko upravo.*

7. Anton Jevšinek (61) iz Dramelj, samostojni podjetnik: *Tudi Demokracija se konča pri denarju, zato imajo občani pravico vedeti vse o porabljenem občinskem denarju. Dosedaj se je velikokrat zapravljalo brez nadzora javnosti.*

8. Ivan Busar (52) iz Okroga, kmet: *Zagotoviti razvoj podeželja in kmetstva ter ohraniti poseljenost kmetij. Občina lahko ustvari prijaznejše pogoje za mlade, ki želijo ostati na kmetijah.*

KANDIDATI SDS ZA OBČINSKI SVET

II.
VOLILNA
ENOTA

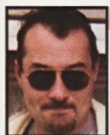
Ponikva,
Dramlje,
Blagovna.

Obkroži

9

1. Ludvik Žafran (45) iz Bukovja, aranžer:
Urediti center Gorice v prijetno središče kraja, pripeljati državne in evropske projekte za ohranjanje podeželja, štipendije za mlade, večja samouprava KS in novo občinsko vodstvo.

2. Roman Planko (32) s Planinskega vrha, gostinski tehnik:
Pri razdeljevanje občinskega proračuna moramo biti vsi enakopravni. Planinčani moramo dobiti toliko kot nam pripada, in ne biti odvisni od dobre volje župana in podžupana.

3. Stanislav Kovačič (43) iz Dobrine, delavec:
Izgradnja telovadnice v Loki, na Dobrino in Žusem moramo pripeljati turiste, javni vodovod v vsako vas. Mladim družinam zagotoviti zaposlitev, stanovanja in razvedrilo.

4. Franc Završek (45) iz Lok, kmet:
Priče smo vsakodnevnim stečajem in odpuščanjem delavcev. Občina nima resne zaposlitvene politike. Na Planini potrebujemo nova delovna mesta, kaj dela Lokalni Podjetniški Center.

5. Milan Plevnik (61) iz Dobrine, samostojni podjetnik:
Kot podjetnik lahko rečem, da so naši ljudje pridni in veliko stvari naredijo sami, vendar pa brez dobre občine vsega ne bomo zmogli.

6. Ivan Šafran (43) iz Kostrivnice, livar:
Toliko kot je stala nova ograja v športnem parku, dobi krajevna skupnost Kalobje za celoletno delovanje. Mi pa nimamo vode, ne asfalta, plazovi pa nas vsakodnevno ogrožajo.

7. Janko Kantušer (36) iz Voduc, energetik:
Krajevne skupnosti naj same gospodarijo s svojim denarjem. Sami najbolje vemo, kako in kje je treba kaj narediti.

8. Milena Žlof (42) iz Krivice, cvetličarka:
Čeprav živimo pozabljeni na robu občine, še ne pomeni, da lahko spodobno živimo brez osnovnih bivalnih pogojev - vodovoda, dobrih cest, zimskega pluzenja, ...

IZ PROGRAMA SDS ŠENTJUR

Kako do prijaznejšega jutri?

Se vedno velja, da nam sreče ne more dati država, občina ali katera koli stranka, da si jo moramo prislužiti sami, enako res pa je tudi, da nam pehanje za tem večnim človekovim ciljem prav te tri inštitucije lahko olajšajo ali pa krepko zatežijo. Vam je šentjurska SDS lahko v pomoč?

Predvolilni čas je čas "sajenja rožic", ker pa to volivci prav dobro veste in več ne nasedate na lepe besede, vam bomo poskušali v telegrafskem slogu predstaviti nekaj tistih točk iz programa šentjurske SDS, ki so vsaj za nianso drugačne od običajne inflacije predvolilnih obljub o učinkovitejši občinski upravi, pravni varnosti, spodbujanju gospodarstva, kmetijstva, socialni pravičnosti, skrbi za mlade, za komunalno infrastrukturo, vodovode, čistilno napravo, ... Roko na srce, vse te zadeve so ključni cilji tudi šentjurskih socialdemokratov, le da so naši predlogi, kako priti do njih, za odtenek drugačni.

Razumljivo, da so naši načrti nastali na osnovi analize dela dosedanjih občinskih oblasti. Pa ne pravimo, da je doslej bilo vse narobe, nasprotno, kar veliko že začeti projektov bo potrebno dosledno dokončati.

Čas je za združevanje in zaupanje

Z LDS in NSI nas povezujejo zelo sorodni pogledi na možnost razvoja naše občinske skupnosti, zato smo se odločili, da gremo naprej skupaj, skupaj v dobrem in slabem, tudi s skupnim županskim kandidatom. Le če smo skupaj, se nam na stežaj odpirajo vrata tudi v državne fonde.

Iz preteklosti imamo v Šentjurju odlične izkušnje z zdravniki. Z zdravnikom Stefanom Tislom se nam ponuja ena od repriz zdravniških zgodb o uspehu.

Krajevna skupnost je temelj demokracije

Krajevne skupnosti bodo dobile več samostojnosti in denarja.

Politika je eno, stroka je drugo

Občinsko upravo bomo imeli na dveh ravneh, na nepoklicni, ki jo začasno predstavljajo župan in podžupani, ter na poklicni uradniški, na čelu z direktorjem občinske uprave, ki bo stalna in odgovorna za dosledno strokovno sprovajanje občinske politike.

Organizacija kulture in športa

Kultura in šport sta neločljiv del prijaznega kraja. Čas je za nujno profesionalno organiziranost in za odločitve o spodobnem kompleksu šentjurskega kulturnega centra.

Nadvoz pri Zikošku je strateška napaka

Če se bo le še dalo, ga bomo prestavili v smeri proti Grobelnem in s polno paro delali na obvoznici do avtoceste v Dramljah.

Javnost je edini garant poštenega dela

Le sredstva javnega obveščanja lahko občanu ponudijo objektivno celovito informacijo o delu občine. Novinarje bomo vabili na vse sestanke in na voljo jim bodo tudi tisti manj ugodni podatki.

**VSAK ČLOVEK
JE NAJPOMEMBNEJŠI!**

Socialdemokratska
stranka Slovenije
SDS
KO VOLIŠ ZASE

Korak, ki

Srečko Kosovel

odmeva

N.Si
Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka

www.nsi.si

Kandidati za občinske svetnike:

VOLILNA ENOTA 1:

7.

1. DRAGO ARZENŠEK,
Šentjur

2. FRIDERIK JAGER,
Šentjur-Hruševac

3. ANTON CAMLOH,
Šentjur-Botričnica

4. MARIJA OSET,
Črnlolica

5. RADOSLAV PALIR,
Šentjur

6. SELIČ JOŽEF,
Nova Vas

7. FRANC BREČKO,
Jakob pri Šentjurju

8. MARIJA LUKANC,
Črnlolica

9. FRANC KOLAR,
Šentjur-Podgrad

10. DUŠAN JENIČ,
Šentjur-Hruševac

VOLILNA ENOTA 2:

3.

1. VILI KRAMARŠEK,
Dramlje-Svetelka

2. ANTON PEVEC,
Ponikva-Slatina

3. HERMINA NOVAK,
Dramlje

4. ALOJZIJ ŠIBAL,
Ponikva-Slatina

5. JANEZ KAČIČNIK,
Dramlje-Laze

6. JOŽEFA RIBIČ,
Ponikva-Dobovc

7. JERNEJ BOBNAR,
Dramlje-Razbor

8. ALBIN GROSEK,
Ponikva-Slatina

VOLILNA ENOTA 3:

4.

1. FRANC GRAČNAR,
Planina-Brdo

2. JANKO CERKVENIK,
Gorica pri Slivnici

3. MARIJA FRANC,
Slivnica

4. SLAVICA VEBER,
Loka pri Žusmu

5. RAFKO GUBENŠEK,
Prevorje-Žegar

6. VIDA LEBAN,
Gorica

7. JOŽE JAZBINŠEK,
Planina-Podpeč

8. JANEZ BELINA,
Kalobje

Spoštovane sokrajanke in sokrajani!

V NSi, Novi Sloveniji - Krščansko ljudski stranki trdno verjamemo, da je mogoče s skupnim delom in ob pomoči ljudi, ki imajo izkušnje in znanje veliko dobrega postoriti. Tako bo življenje v naši skupni občini prijetnejše in dostojnejše. Spoštujemo dosežke naših prednikov; prizadevamo pa si, kar najkoristneje uporabiti sedanost ter imeti misli in pogled usmerjene v boljši jutri. Če bomo znali sodelovati in ob pomembnih odločitvah stopiti skupaj je prihodnost zagotovo svetla tudi za občino Šentjur in predvsem za vse nas, ki v njej živimo in jo imamo radi.

Mag. Drago Arzenšek
 predsednik občinskega odbora Nove Slovenije

SPLOŠNO STEKLARSTVO

ALU in PVC stavbno pohištvo, zimski vrtovi

Franc MAJORANC s.p.,
C. Leona Dobrotinska 21, 3230 Šentjur
Tel.: 03/ 749 27 33, GSM 041/ 629 572

- ▶ PROIZVODNJA TERMOPAN STEKLA
- ▶ ZIMSKI VRTOVI - FASADE
- ▶ ALU - PVC STAVBNO POHIŠTVO
- ▶ VHODNA VRATA
- ▶ RAZNE ZASTEKLITVE
- ▶ DODATNE ZASTEKLITVE

**PREDELAVA
OBSTOJEČIH
OKENSKIH
KRIL!**

PRODAJA ZLATEGA NAKITA

IZDELAVA ZLATEGA NAKITA PO
ŽELJI STRANKE Z VGRAJENIMI
DRAGIMI ALI POLDRAGIMI
KAMNI

KRSTNA IN
OBHAJILNA
DARILA

PRODAJA
ROČNIH
UR IN BUDILK

EKSPRES IZDELAVA POROČNIH PRSTANOV

PRODAJA JAPONSKIH IN
KITAJSIH BISEROV

VELIKA IZBIRA
BELEGA ZLATA

ZLATARSTVO
Milan Gajšek s.p.

V TRŽNO PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU
Drofenikova 16, tel.: 03/ 749 20 30

FOTO 5-er

Peter Žmaher s.p.

Cesta Kozjanskega odreda 16, 3230 Šentjur
Telefon: 03/ 749 26 00, Gsm: 041 596 790

DIGITALNI FOTOAPARAT CANON POWER SHOT A30	76.900
ZRCALNO REFLEKSNI FOTOAPARAT CANON EOS 300 kit	92.800

Del. čas
delavnik
8 - 12
in
13 - 18
sobota
8 - 12

Volitve 2002

Kandidiranje v KS je »zdivjalo«

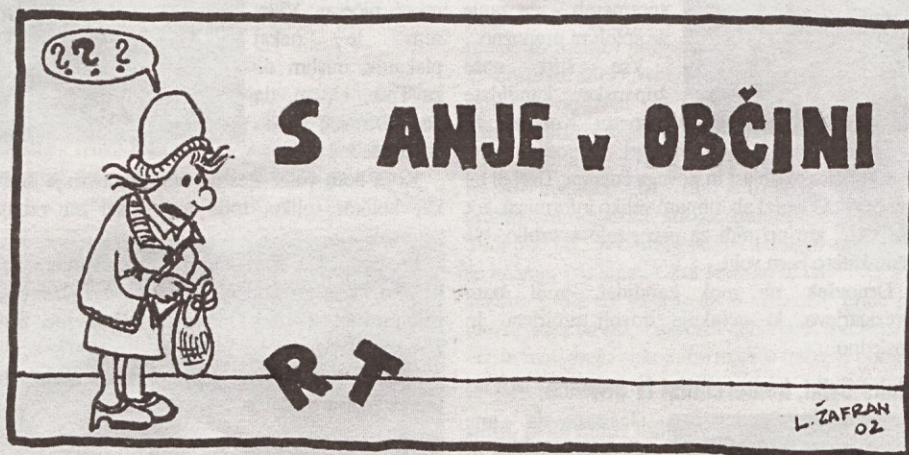
Predvolilna prerivanja za volitve v svete KS so zajadrila v nenavadne vode. Ker so stranke očitno odpovedale, so vaje vzeli drugi »faktorji«. V vsaki KS nekoliko drugače, največkrat pa gre za »privatno« iniciativo, kot vse kaže, za več ali manj zasebne klanovske dogovore, ki s produktivno javno predvolilno akcijo nimajo veliko skupnega. Če se bo ta praksa nadaljevala, se bodo KS še bolj zaprle in sprivatizirale, kar pomeni skorajšnji pogreb tovrstne lokalne samouprave.

KS Blagovna in obe KS Šentjur kandidirajo sami sebe

Gre za prakso, da sedanji sveti KS oziroma njihovi funkcionarji štartajo s svojimi dosedanjimi

Poklicni kandidatorji ali provokacija?

Nič manj presenetljiva ni druga skrajnost, da se v posameznih KS pojavijo »poklicni« kadrovniki, na primer na Planini Marko Vouk in Damijan Gračner, ki predlagata kandidate kar v vseh volilnih enotah.

člani ali s svojimi favoriti na vsa razpoložljiva kandidacijska mesta. Pravno formalno ni sicer s tem nič narobe, je pa, milo rečeno, nehygienično.

V KS Šentjur mesto imajo k sreči tovrstni »samokandidati« veliko organiziranih in neorganiziranih protikandidatov, v eni do volilnih enot se za 3 mesta poteguje celo kar 11 kandidatov, tako da bo izbira možna. V KS Šentjur okolica so najbolj pogosti predlagatelji kandidatov sedanji podpredsednik Rudi Gajšek, predsednik Centrih in tajnik Arlič. Kam to vodi?

V KS Blagovna pa je nekaj »samokandidatov« že vnaprej izvoljenih, ker sploh nimajo protikandidatov.

Podobno vlogo ima v KS Šentjur Jure Raztočnik. Ker gre v obeh primerih za študentsko akcijo, se sprašujem, ali ne gre morda za provokacijo, za protest zoper obstoječi sistem lokalne samouprave in strankarske demokracije. Na Prevorju je kadrovska politika vzela v roke občinska matičarka Angelca Pohajač, v Dobrini Danica Recko, v Loki celo Športno društvo itd.

Zadeva je po svoje zanimiva, saj gre za približevanje samouprave (in politike) ljudem, po drugi strani pa se človek ne more znebiti vtisa neresnosti.

Županski kandidat Štefan Tisel in koalicija LDS+SDS+NSi vabita na predstavitev

Hruševac: v bifeju Palma, 30. oktobra ob 19. uri

Ponikva: Kulturni dom, 2. novembra ob 19. uri

Blagovna: Kulturni dom, 3. nov. ob 15. uri

Kalobje: Gostilna Šafran, 3. nov. ob 18. uri

Nova vas: Vaški hram, 5. nov. ob 19. uri

Loka: Gasilska dvorana, 6. nov. ob 19. uri

Dramlje: Kulturna dvorana, 7. nov. ob 19. uri

Šentjur: Hotel Žonta, 8. nov. ob 19. uri

Srečanja se bodo zaključila ob kozarčku in klepetu.

Ob pismu SLS

Janez Čokl neizprosno v boju za svojo »službico«

Naš podžupan se je spet razpisal. Pismo, ki ga je kot predsednik SLS te dni v jeku predvolilnega boja razposlal po vsej občini, pa je sploh pika na i. Janez Čokl je v njem zasijal v vsej svoji resničnosti.

Pismo je, priznam, napisano s taktom. Toda če ga poskušate brati s kritične distance, odmisli leporečna mašila, vam ostane kruto spoznanje, kako se SLS grozno boji izgube oblasti, Janez Čokl pa za svoj podžupanski stolček. Ampak, lepo prosim, sploh ne zaradi oblasti same, temveč zaradi narodovega blaga, ki je ogrožen, pove med vrsticami podžupan. Pismo, če ne bi bilo interno, bi v ŠN objavili dobesedno, kajti neobhodno bi bilo, da ga preberejo vsi občani Šentjurja, preden grejo na volišča.

Zakaj gre? Na dveh tipkanih straneh se pisec pisma ukvarja izključno z največjo nevarnostjo, ki grozi sedanji šentjurski oblastni garnituri, županskim protikandidatom Štefanom Tislom in koalicijo LDS + SDS + NSi, niti z enim stavkom pa ne z lastnim političnim programom. Raziskal je vse globine Tislovega iskanja politične identitete ter v njem seveda našel »grozljive« stvari, med drugim, da je bil Tisel član Občinske konference SZDL, nekaj časa krščanski socialist, potem član njihove SKD, zdaj pa je naenkrat neodvisni kandidat. Ki mu gre, seveda, samo za oblast.

Čoklova tirada zveni kar prepričljivo, ker temelji na polresnicah. Toliko sem se tudi sam poglobil v Tislovo zgodovino, da vem, kaj je res in kaj ni. Ampak, četudi dopuščam, da je v Čoklovi umetnji vsaj polovica resnice, je očitno, da gre za »umazano« vojno, v kateri se uporabljajo vsa orožja, in kar je še najslabše, spet tista delitev na nas poštene kristjane in one druge, na leve in desne, pridne in lopove, tiste, ki znajo upravljati z občino in one, ki mislijo, da je občina otroški peskovnik. In ko si to mirno dovoli človek, ki se mu je v preteklih letih nabrala na glavi zavidljiva količina masla in v zadnjem mesecu za svojo občinsko plačo ni naredil komaj kaj več, kot da je skakal po vsej občini in polnil SLS kandidatne liste, je le malo prehudo.

Priskrbite si Čoklovo pismo - in prijetno branje!

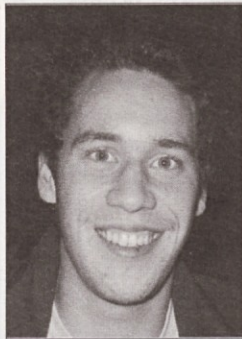
F.K.

Anketa

Volitve

Kako so se usedle v duše naših občanov, kaj vedo o volitvah, o kandidatih od predsednika republike do krajevnih skupnosti, kaj jih vznemirja, razburja, jezi, ali pa tudi ne, smo spraševali na šentjurskih ulicah. So volitve še sploh nekaj pomembnega, ali jih bodo kar prešpricali? Tudi o tem, kako ocenjujejo šentjursko volilno ponudbo in kako bodo volili, nas je zanimalo.

Žan Žafran, študent iz Slivnice:

Volitve me seveda zanimajo in bom na volitve vsekakor šel, čeprav v načelu nisem zagovornik takšne demokracije. Preveč politikantstva in lobiranja je v njej, volivci praviloma lahko izbiramo samo med slabimi možnostmi, končni rezultat pa ni tisto

pravo. Predvolilna kampanja sicer ni ravno bučna, toda iz sredstev javnega obveščanja se bistvene stvari že dajo izluščiti. Tudi v krogu svojih prijateljev in znancev kar precej politiziramo in smo že več ali manj opredeljeni.

Za predsednika države bom volil Jelinčiča, čeprav vem, da nima nobenih možnosti. Ker je samosvoja in zanimiva osebnost. Kot vse kaže, se Malovrh poslavlja, na splošno so se ga ljudje naveličali. Volil bom Tisla. Ta njegova koalicija ponuja kar nekaj oprijemljivih zadev za mlade. Drugi nimajo možnosti. SMS? Nima izoblikovane niti ideologije niti načel splošnega javnega delovanja. Glas zanje bi bil izgubljen.

Vlado Arzenšek, delavec iz Stopč:

Volitve me seveda zanimajo in so brez dvoma pomembne. Škoda je le, da je na njih toliko zavajanja ljudi.

S programi in predlogi naših strank nisem seznanjen, toda to niti ni tako pomembno, saj tudi prejšnjih obljub niso izpolnili. Vsekakor sem za spremembe.

Malovrha ne bom volil, ker je pokazal premalo razumevanja za malega človeka. Tisel se mi zdi kar v redu, je pa vprašanje, kako je s to njegovo koalicijo, saj LDS in SDS načeloma ne gresta skupaj. Sem strankarsko opredeljen in bom seveda volil SDS.

Na predsedniških volitvah zagotovo ne bom volil Drnovška. V zgodbi s certifikati, v kateri so najkrajšo potegnili delavci, se je odločno postavil na stran kapitala, kar mu zamerim. Izbral bom med Brezigarjevo in Arharjem.

Bogdan Gobec, podjetnik iz Šentjurja:

Sem absolutno za spremembe, tako na ravni občine kot države. To, kar se je dogajalo zadnja leta in se še dogaja, meji na katastrofo. Vsi posli se

novo občinsko oblast in novega župana; Tisel bi bil kar pravi. O strankah nimam veliko informacij, kot vse kaže, gre pri njih za precejšnjo anarhijo. Ne vem, katero bom volil.

Drnovšek ni moj kandidat, volil bom Brezigarjevo, ki učinkuje dovolj umirjeno in dosledno.

Maks Cvikel, komercialist iz Slivnice:

Jasno, da me volitve zanimajo in poskušam vestno spremljati vse, kar je z njimi v zvezi. Žal pa je šentjursko predvolilno dogajanje dokaj skromno. Vem za vse štiri županske kandidate, zelo malo ali pa skoraj nič pa o njihovih programih. Povsem enako je s strankarskimi

programi. Upam, da bo vsaj do volitev prišlo na dan kaj več. Koga bom volil? Odkrito povem, da še ne vem. Malovrh je izkušen in preudaren, Tisel bi bil kar dober, če bi bil stoprocentni župan, ker pa ostaja tudi zdravnik, se bojim, da je le trojanski konj za LDS, SDS in NSi. Diaci je še premlad, Turkovo pa ne poznam kaj veliko.

Podobne težave imam tudi s predsedniškimi kandidati. Drnovška ne bom volil, ker potem bi LDS imela res vso oblast, kar ne bi bilo dobro. Odločal se bom med Brezigarjevo, Bučarjem in Beblerjem. Še najbolj všeč mi je Bučar, toda, ko bi vsaj bil par let mlajši. Bom še počakal na televizijska soočenja.

Slavko Golež, kmet iz Podgaja:

Vsekakor so volitve pomembna zadeva in me zanimajo. Škoda je le, da se jih ljudje pre malo udeležujejo, potem pa kritizirajo.

Moram priznati, da sem z letošnjo

razpisujejo in delijo iz Ljubljane ter ponudbo zelo slabo praviloma tam tudi seznanjen. Vem le za ostajajo, nas tu na dva županska Kozjanskem za vlado kandidata, za Tisla in enostavno ni. Volitve za Malovrha, o pomenijo možnost strankah pa tako sprememb – če zanje rekoč ničesar. Videl že sploh ni prepozno. sem le nekaj Vse štiri naše plakatov, mislim da županske kandidate za Tisla. Upam, da poznam. Kot sem že bo informacij tja do rekel, potrebujemo volitev še kaj več.

Koga bom volil? Res ne vem; Malovrh je bil še kar kolikor toliko, toda tudi Tisel mi vzbuja zaupanje.

Predsedniških kandidatov je odločno preveč. Res ne vem, kaj je tem ljudem, ki se silijo ven. Drnovška ne bom volil, ni odkrit človek, izbral bom med tisto žensko, kako se že piše, da Brezigarjevo, in Arharjem. Arhar bi bil zelo dober, če ne bi bilo tistega z zavarovalnico.

Darinka Kolman iz Šentvida:

Volitve so seveda zanimiva tema, toliko bolj ker na neodvisni listi za svet KS kandidira tudi moj mož. Všeč mi je, da so se na volitve podali tudi mladi, tu mislim na Marka Vouka, ki bo zagotovo predsednik sveta KS.

Ja, poznam kandidate za župana, ampak tu nimam kaj razmišljati, volila bom Tisla, ker je naš človek in je tudi v redu. Marsikaj se mora spremeniti, to pa lahko naredijo le novi ljudje. Kako me je rezjelo, ko sem brala, da ima župan Malovrh še za 50 let idej. Kar naj jih ima tudi za 200 let, če hoče. Dosti ga imamo. Vsaka štiri leta je marsikaj obljubljal, pa iz vsega skupaj ni bilo nič. Tudi za to, da nimamo občine, je kriv.

Volitve predsednika me ne zanimajo kaj veliko, ker predsednik države ne bo nikoli niti zvedel za nas tukaj, kaj šele, da bi za nas kaj naredil. Ampak volila bom Drnovška, ker ima izkušnje. Drugega ni nič kaj pametnega na izbiro.

F.K.

... manj kot 25.000 na mesec...

Naše kmetije

Pšeničjekovi iz Lutrja

Od kod in od kdaj je to njihovo domače ime, se več ne ve. Včasih so živeli tam Vrečkoti, nato sta prišla k hiši dva gospodarja iz Dramelj, pred slabimi petimi desetletji Franc Zupanc, ki ga je »posvojila« domača hči Jožica, mama sedanje gospodinje Cirile, ki je tudi šla po moža v Dramlje oziroma natančneje v Šedino k Laubičevim. Leta 1986, ko je njej bilo 19 let, Ivanu pa pet let več, sta prevzela kmetijo, korajžno pljunila v roke – in danes imata razmeroma dobro urejeno kmetijo, na kateri v slogi živita in delata skupaj z 69-letno mamo Jožico, očetom Francem ter sinovoma 14-letnim Janezom in 10-letnim Klemnom. Bi rekel, pravo razkošje sožitja generacij, pretekle, sedanje in prihodnje, s kakršnim se ne more pohvaliti veliko naših kmetij.

Gospodar, 40-letni Ivan, se je kar malo opravičeval, da njihova kmetija ni nič posebnega, le povprečen nedokončan »proizvod« naše kmetijske politike v preteklih desetletjih, ki ne zasluži neke posebne pozornosti. Toda le zakaj bi nas zanimala le neke »čudne« kmetije, tiste povprečne; najštevilnejše in tudi najpomembnejše pa ne?

Nič več skupaj ključ in luč.

G. Ivan, k Pšeničjekovim ste se priženili in takoj zraven hčere dobili še kmetijo. S prevzemi kmetij so navadno velike težave. Vsi poznamo tisti izrek: ti meni luč, jaz tebi ključ. Kako je to šlo pri vas?

»Nobenih težav ni bilo in jih ni. Kljub temu, da

sta bila takrat oče Franc in mama Jožica še relativno mlada, oba sredi petdesetih let, sta takoj pristala na to, da na naju preprišeta kmetijo, če jaz pustim šihnt v Štorah. Tudi zato, ker je oče imel precejšnje težave s hrbtnico. Tako smo naredili in do sedaj še nihče od nas ni obžaloval tega koraka. Morda se tu in tam kaj zaiskri med Cirilo in Jožico, toda to med materjo in hčerjo pač ni tako hudo, moška ekipa pa je sploh dobro uigrana. Živimo, delamo in gospodinjimo vsi skupaj.

G. Laubič, najprej »osebna izkaznica« vaše kmetije.

»Smo živinorejci, trenutno imamo 45 glav goveje živine, od tega 20 molznic. Vsa teleta privežemo doma, nekaj spitamo, nekaj gre naprej za pleme. Letno prodamo okrog 80 000 litrov mleka ter 8 ton govejih pitancev. Letos smo poskusili tudi s prašičerejo, z vzrejo pujskov, za začetek smo jih prodali okrog 50 in smo kar zadovoljni. Ni jih težko vzrediti in tudi prodati ne. Čeprav cena ni nekaj posebnega, 500 tolarjev za kilogram, vendarle kaže, da je to še najlažje zaslužiti denar. Vso krmo, tudi za prašiče, v večjem delu pridelamo doma, nekaj koncentratov pa je vendarle treba kupiti. Skupaj s posestvom v Proseniškem, ki smo ga podedovali pred nedavnim, imamo 33 ha, od tega 19 ha obdelovalnih površin. Dodatno imamo 5 ha še v najemu. Počasi se odvrčamo od intenzivnega kmetijstva, vsega skupaj porabimo le še okrog 6 ton mineralnih gnojil, vendar pa o tako imenovanem sonaravnem oziroma biokmetovanju ne

razmišljamo. Ni še pravi čas za to, ker še niso urejena cenovna razmerja.

Kaj pa denar? Od veselja do kmetovanja se menda bolj težko živi.

»Natančnega računovodstva sicer nimamo, toda okvirno je naš prihodek lahko izračunati; letno naredimo okrog 8 milijonov tolarjev prometa. Morda se bo to nekomu zdelo veliko, toda najmanj polovica od tega gre za neposredne stroške proizvodnje. Takole bom rekel, za sproti imamo dovolj, težje pa je, ko so na vrsti investicije. In vedno je treba kaj graditi, zamenjevati stroje, traktorje... Tudi 600 000 SIT letnih odplačil dolgov še imamo. Na kmetiji, kot je naša, se da solidno preživeti, toda le če si skromen. Pride pa tudi do tega, da smo kdaj brez denarja. K sreči imata oče in mati svojo pokojnino in če je treba, je pomoč pri roki.

Delo, predvsem delo. Še na zbiralnici se več ne dobijo.

Si privoščite tudi kaj razkošja? Dopust na morju?

»Pred leti smo še šli tudi na morje, zdaj pa nič več. Otroci gredo na morje s sorodniki ali šolo, midva z ženo pa ostajava doma. Živine pač ne moreva pustiti same, starši sami več tega dela ne zmorejo. Da, starši si privoščijo vsako leto po 10 dni toplice, toda to gre iz penzije. Ves naš luksuz so domači prazniki, fureš, martinovanje, razne okrogle obletnice (mimogrede: Ivan bo ravno te dni slavil 40-letnico) navadno s širšim sorodstvom. No, jaz pojem še pri cerkvenem zboru, tudi s Podokničarji gremo kam pet, v družbo. Res ne bi mogel reči, da živimo potratno.

Gospa Cirila, vas kot dinamično in mlado žensko življenje na kmetiji zadovoljuje, ali pa se vas kdaj lotevajo tudi skušnjave, da bi šli malo v »life«, na tenis...?

»Moram reči, da sem doma popolnoma zadovoljna. Res pa je, da sem se poročila mlada in tistega zunanega dogajanja v bistvu ne poznam in ga zato tudi ne pogrešam. Rada grem kam ven, toda samo z družino. Kaj posebnega pa tako nimamo na razpolago. Ponikva je sicer urejena vas, toda je mrtva. Skoraj nič takega se ne dogaja, kar bi privabilo vsaj mladino, če že ne tudi nas starejše. Saj je nekaj prireditev, tudi v šoli kaj pripravijo, toda v bistvu je nedeljska pot k maši le naša edina redna družabnost. Včasih, ko so zbirali mleko po zbiralnicah, smo vsaj še tam malo poklepatali, zdaj pa še tega ni več. Slišim starše pripovedovati, kako so se včasih na poti na polje zaklepotali in zapili s kakšnim sosedom, tako da do njive sploh prišli niso, če pa bi danes obsedela pri sosedu, bi me ta verjetno po kakšni uri vprašala, če doma res nimam nič dela. Ja, časi so se tudi na kmetih hudo spremenili.

Gospa Jožica, kako pa vi živite?

»Kar lepo mi je. Zjutraj vstanem okrog sedmih, med tem, ko so drugi v hlevu, pripravim zajtrk, potem kaj malega postorim po hiši, tu pa tam skuham tudi kakšno bolj domače kosilo...

Nismo manj vredni, pa vendar...

Se kmetje danes počutite v družbi manj vredne?

»Ne, to ne. Hodil sem v službo v Štore, pa ne bi šel več nazaj. Sam se počutim povsod sproščenega. Je pa res, da so naši otroci v šoli deležni zbadljivk, da so kmetje. In to na Ponikvi. Da ne govorim o tem, da se dekleta zelo nerade odločajo za kmečke fante.

Janez (je osmošolec), je to res?

»Seveda je, toda jaz sem ponosen na to, da sem kmet, in mi takšne opazke pač ne morejo priti do živga.

Pomeni, da boš rad kmetoval doma? Drugo leto greš v srednjo šolo?

»Seveda bi. Malo bi povečali čredo, tudi na prosto rejo bi šli... Ja, grem na kmetijsko šolo.

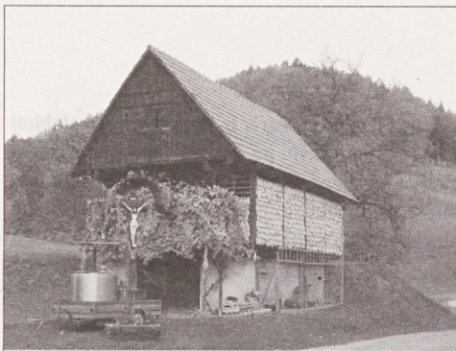
Več za papirologijo kot za kmeta.

G. Ivan, je sploh kaj, kar vam na kmetiji dela težave?

»Nobenih posebnih težav nimamo, če seveda odštejem denar in morda tudi tu in tam pomanjkanje prostega časa. Tisti, ki niso s kmetov, so nam tu in tam nevoščljivi, da imamo ne vem kaj vse, tudi veliko prostega časa, pozimi na primer, toda čisto po nepotrebnem. Veliko delamo in vsi delamo. Lahko rečem, da na naši družini kar vseh 6 članov. Z ozirom na to je naše delo res slabo cenjeno. In ni nič čudnega, da »državne« farme, kjer se vse plača, kar po vrsti propadajo. Ampak se ne pritožujem, sam sem se tako odločil in čisto v redu je.

Kaj pa zadruga, svetovalna služba, politika, volitve? Vam nič ne kravžljajo živcev?

»Z zadrugo sem kar zadovoljen. Sicer si vzamejo tisto maržo, toda nam zagotavljajo plačilo. Če bi prodal direktno klavnici, bi sicer dosegel višjo ceno, denarja pa morda ne bi nikoli videl. Ste videli, kaj

počnejo v šentjurski klavnici? Samo žepe si filajo z denarjem.

S kmetijsko svetovalno službo nimam veliko opravkov. Ne morem jih sicer kritizirati, ker se le gredo za nas kmete to papirnatno vojno z državnim kmetijskim denarjem, toda prave strokovne pomoči od njih ni več. Sicer pa so nas pred leti silili z umetnim gnojem in intenzivno rejo, zdaj nas pa isti ljudje učijo ravno nasprotno. Preveč je te papirologije, saj službe, ki razdeljuje državni kmetijski denar, porabijo verjetno več, kot kmetje dobijo.

Za politiko nimamo ravno veliko časa. Koga bom volil? Za predsednika države še ne vem, na občinskih volitvah pa SLS in Tisla.

Pred kratkim ste se vrgli na prašičerejo, so vam to dejavnost svetovali in projektirali kmetijski svetovalci?

»Nič kaj takega se ni zgodilo. Malo sem pogledal naokoli, spraševal tiste z izkušnjami in se kar sam odločil.«

In za konec, kakšni so vaši načrti, kakšne so perspektive vaše kmetije?

»O tem je težko reči kaj določnega. Čakamo na EU, na mlečne kvote. Če bomo morali ostati na dosedanjih količinah, bo težko, če se bomo širili, bodo potrebne nove investicije. V zadnjih 50 letih se je pri Pšeničjekovih trikrat obnavljalo hlev, zdaj je na vrsti verjetno četrta varianta, prosta reja. Bomo videli. Sinova sta zagreta za kmetovanje, kar veliko pomeni.«

Moje družjenje z Laubičevimi se je končalo pri kosilu, pri pravi pojedini. Lepo je, ko se za mizo lepo posede cela družina; manjkal je le najmlajši Klemen, ki še ni prišel iz šole. Gobova juha, pražen krompir, svinjski zrezki, zelje z ocvirki, kot jih še nisem jedel,

jabolčni zavitek. Gospa Cirila se je izkazala kot super kuharica. Še dobro, da imajo pri Laubičevih vsi veliko dela, sicer bi jih kmalu začeli nazirati odvečni

kilogrami. Vmes smo obujali spomine na skupne znanke, stare čase, klepetali o težavah, radostih... Zunaj pa je bil topel jesenski dan in verjamem, da je bil Ivan, ki sta ga čakala traktor in nezorana njiva, vsaj prikrito nestrpen, kdaj neki bom končal.

F.K.

Literarni večer...

Marcella Potocce in Mojce Krajnc

Zanimiv večer, žal z bolj bornim obiskom, se je dogodil v četrtek, 10. oktobra, v šentjurski knjižnici. Mladi ljubljanski pesnik Marcello Potocca je ob glasbeni spremljavi Mojce Krajnc in povezovalki Alenki Jovanovski predstavil svojo pesniško zbirko Lila.

To je bila sploh prva uradna predstavitev pesniške zbirke v Sloveniji, ki jo je mladi pesnik izdal v začetku oktobra. V njej se na eni strani dotika krščanstva, na drugi budizma, njegovo delo pa recenzenti označujejo kot prehitevanje trenda »...modernističnega in po malem hermetičnega jezika naslonjenega na izrazito uporabo simbolov...«.

Potocco, sicer diplomant primerjalne književnosti in Prešernovega nagrajenca, je na klavirju odlično spremljala šentjurska pianistka Mojca Krajnc, ki je absolventka na Akademiji za glasbo. Združitev recitalov in glasbe se je tokrat izkazala za več kot uspešno, seveda pa smo bili priče dvema vrhunskima umetnikoma.

V zadnjem delu se je razvila skoraj polurna razprava, predvsem je bil zanimiv del o razmahu pesništva v Sloveniji. Izhodišču, da lahko lastno pesniško zbirko izda že pravzaprav vsak, so oporekali nekateri domači literati. Po uradnem delu je sledilo še tradicionalno neformalno druženje.

L. H.

Iz Društva upokojencev Šentjur

Avto misli

*Lahko bi se tudi reklo:
hodi peš ali s kolesom,
vedno glej naravo v živo
in ne skozi vetrobransko steklo.*

*Tudi avto je vrednota,
ki jo treba je gojiti,
če se le držiš predpisov,
ki ne dovolijo piti.*

*Zdravje je vrednota prva,
ki jo moraš vzdrževati,
neoskrunjeno naravo
treba je opazovati.*

*Bolje kot denar pod vzglavjem
so prijateljstvo, zvestoba,
zadovoljnost in lepota
ter se hvaliti z zdravjem.*

S.Š.

Vic

Ob 80-letnici

Pravnujka pridvi k dediju, ki se pripravlja na praznovanje osemdesetega rojstnega dne:

»Dedi, zate imam eno dobro in eno slabo novico.«

»No pa povej najprej dobro.«

»Slišala sem očija in mamico, da bodo na tvoji svečanosti plesale gole plesalke.«

Dedi, presenečen in vesel: »No, sedaj pa še slaba novica?«

»V skupini bodo same tvoje sošolke.«

Mali oglasi

(so brezplačni)

Kava bar Loče išče dekle za strežbo. Telefon 041 664 330.

V najem damo pisarniške prostore (35 m²) v centru Šentjurja. Telefon 574 13 83.

Prodam parcelo na Podgradu, možnost nadomestne gradnje, cca 3000 m², lep razgled. Telefon 041 791 279.

Prodam brunarico v Dramljah, parcela 1700 m². Telefon 041 759 816.

Vodenje dvostavnega knjigovodstva, davčno svetovanje, za gopodarske družbe in SP. Klara Koželj, 031 336 459.

Izgubil se je pes Riko, podoben nemškemu ovčarju, le da je precej manjši, star leto in pol, kratek repek. Prosjajo, da vse morebitne informacije o njem sporočite na 031 839 990 ali 5741 708.

Obvestila matične službe

Poroke: Robert Belina s Kalobja in Silva Kupec iz Podlešja

Smrti: Frančiška Šturbej (83) iz Zg. Selc, Martin Špes (83) iz Vrbnega, Jože Zupanc (84) z Rifnika, Genovefa Krušič (92) iz Cerovca, Doroteja Likavec (74) iz Šentjurja, Ljudmila Vodeb (73) iz Vezovja, Roza Kovač (78) iz Šentvida, Matilda Zaloka (64) iz Podpeči, Janez Korošec (80) z Rifnika, Marko Zalokar (23) iz Primoža, Stanislav Kozjan (78) iz Šentjurja, Martina Jazbec (89) s Planine, Frančiška Siter (81) s Ponkvice.

Na mamicah svet stoji!

Seveda se boste predajali svojemu delu, prijateljem, zanimanjem, svetu, ki vas obdaja. Tako, kot ste se prej. Toda odslej bo vedno nekaj, kar je najpomembnejše. Delček vaših misli bo vedno nekje drugje. Središče življenja se je premaknilo. Zdaj je v vašem naročju.

V celjski porodnišnici so od izida prejšnje številke Šentjurskih novic rodile naslednje mamicе:

29. septembra: **Alekseja Keber** iz Gorice pri Slivnici - dečka, **Tadeja Fendre** s Ponikve - dečka, **Ksenija Velečič** s Ponikve - dečka; 1. oktobra: **Maja Drobnik Grosek** iz Dramelj - dečka; 3. oktobra: **Katarina Kokot** iz Grobelnega - deklico; 5. oktobra: **Brigita Mastnak** iz Šentjurja - deklico; 8. oktobra: **Marjana Keglič** iz Šentjurja - deklico; 9. oktobra: **Milena Benčina** iz Loke pri Žusmu - deklico; **Branka Vodišek** iz Šentjurja - deklico; 10. oktobra: **Olga Lebeničnik** iz Ponikve - deklico; 12. oktobra: **Simona Dernovšek** s Ponikve - deklico.

Čestitamo!

Vinko Jagodič

Vinko Jagodič (74) je nekdanji predsednik šentjurske občinske skupščine, delegat v republiški skupščini, družbenopolitični funkcionar in vodilni delavec v več podjetjih.

Torek 24. septembra

Slovenska in lokalna informativna sredstva so posredovala občanom in splošni javnosti, da občina Šentjur praznuje. V bivši socialistični ureditvi je uveljavljen v vseh 60 slovenskih občinah praznik občine, vendar z manj lokalnimi simboli /grbov/ in zastavami. Prevladovale so državne, republiške in proletarske. Številne sedanje nove občine so dobro zaposlile strokovnjake – heraldike z upoštevanjem občinskih avtoritet posameznega obdobja strankarske nadvlade.

Od leta 1964 sem skoraj redni udeleženec občinskih proslav. 18. avgust, datum osvoboditve Planine, v samostojni Sloveniji ni bil politično uglasen, uveljavljen je 24. september v spomin na dan uveljavljenih trških pravic Šentjurja davnega leta 1539. Ta datum je v celoti namenjen trgu, sedaj mestu Šentjur, in po vsebini ni praznik ostalih predelov občine.

Slovesnost je bila na dan slavnostne seje, v petek 20. septembra, tudi v krajevni skupnosti, 24. septembra pa je bila tudi maša v podružnični cerkvi Sv. Ožbalda na Ponikvi. Nisem se udeležil osrednje proslave, niti maše pri Ožbaldu. V času kraljevine Jugoslavije so takšna praznovanja prepustili cerkvenim žeganjem farnega patrona in niso obremenjevali občinske kase. Le žandarji in financarji so morali stražiti, da so bili spoštovani predpisi v preprodaji monopolnega blaga in da se razni kvazi romarji niso pretepali ali kradli.

Četrtek, 26. septembra

Postalo je precej hladno za začetek jeseni in vnučinjo Katjo je že napadla viroza. Uporabljena so običajna domača zdravila iz hišne apoteke in čaji. Z zamudo je odšla v šolo, da ne bi manjkalo preveč otrok pri pouku.

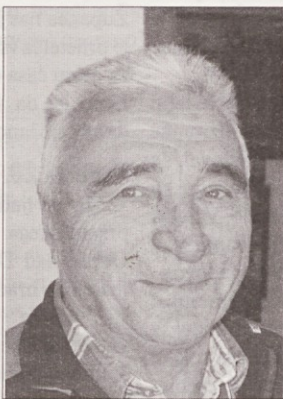
Je čas spravila ozimnice. Žena v skrbi, da bi čim ceneje preživel zimo, si je pri delu porezala prst. Z domačim žganjem in medikamenti iz paketa prve pomoči smo rešili tudi to nezgodo. Kdo bi za vsako malenkost vznemirjal preobremenjeno zdravstveno službo!

Informativna sredstva so kmalu popoldan predstavila teater v celjski bolnišnici. Odvijalo se je že drugo dejanje nadaljevanke »Kako odstraniti Fakina«. V glavni vlogi je nastopil z ostalimi igralci in režiserji na TV in radiju uveljavljeni medicinski »Strašni Jože« (dr. Robida). Nič čudnega za publiko naj ne bi bilo, če bi se Fakin ne branil »Strašnega Jožeta«. V tem delu sta

izostala suflerja v vlogi predsednika FIDESA in predsednika zdravniške zbornice. Sodelovala sta v prvem dejanju. Fakina se v tej predstavi niso rešili. Zaskrbljena in rahlo vznemirjena publika ne aplavdira, čeprav drago plačuje te predstave. Za solidno odigrano vlogo v predstavi je poskrbel še z viskijem podprt kreator človeškega telesa, katerega je spremljal štirinožni čuvaj.

Sobota, 28. septembra

Družinsko smo pred leti zabredli v lastninjenje propadajočih kmetijskih površin med Paškim Kozjakom in Maclem. Takrat so pričeli avtohtoni kmečki prebivalci zapuščati ta svet. Navdušeno smo z družino in prijatelji čistili zarast in marsikaj opravili ročno. Pretežno smo zasadili trto, da bomo lahko popili kozarec neoporečnega. Takrat je v trgovinah prevladoval poceni križanec iz drugih takratnih republik, polnjen v slovenskih kletih. Tudi v bivši Brežnikovi hiši je nekaj časa poslovala takšna prodajalna vina.

Lepo vreme je omogočilo, da smo skupaj s prijatelji odšli in trgatev. Brez posebnega navdušenja smo pri malici razglabljali o bogati letini. Najbolj fizično angažirana brentača sta si privoščila Fructalov sok. Kljub močni gnilobi grozdja smo pridelali preveč, saj nas odvrta od pitja promet, bolezen, davkarja in okolje. Nekdanjega petja in vriskanja v času trgatev po drameljskih in ponkovških hribih skoraj ni slišati.

Torek, 1. oktobra

Upokojencem se vedno mudi, verjetno zaradi tega prehitro umiramo. Frizerko, sosedo g. Magdo sem pričakal pred pričetkom delovnega časa, da me olepša. Bil sem prva stranka prvega dne v oktobru in še moški po vrhu, kar naj bi pomenilo srečo za gospo Magdo. Rezultat bom ugotavljal pri naslednjem striženju las.

Da bi primerno kletaril v okviru javnih in zasebnih priporočil, sem odhitel v pletovarsko klet. In že prva ovira, cestarji so mi zaprli obvozno cesto Ponikva – Dramlje. Zaradi tega sem prevozil enkrat daljšo obvoznico. Popoldan sem odšel ponovno v isto smer, cesta je bila odprta, vendar ni bilo opaziti nobenega dela na cesti.

Javne naprave Celje, monopolist za čisto okolje, mi je poslal račun za odvoz smeti. Že drugi mesec mi zaračunajo dvojno storitev. Kljub reklamaciji. Naivno sem nasedel obljubi njihovega uslužbenca, da bodo naslednji mesec preplačano vrnili. Sedaj vem, da je reklo »Bolje drži ga, nego lovi ga« pametno upoštevati.

Tudi v občini Šentjur je prispevek za vodovod Grušce – Pletovarje previsok. Brez priključka znaša prispevek 310 000 SIT. Predel je demografsko ogroženo področje in v takšnih

predelih plačujejo v občinah Žetale, Šentjernej, Laško, Polzela od 160 000 do 220 000 SIT. Ali lahko občina kaj participira iz naslova demografske ogroženosti in kakšna je kalkulacija amortizacijske dobe, ni znano. Morda naj te predele ponovno zaraste grmovje?

V sredo popoldan so se vrstila obvestila o zaključku nadaljevanke »Strašni Jože« preganja Fakina v celjski bolnišnici. Sceno je zapustil Fakin. »Strašni Jože« z ostalimi igralci in režiserji so si zaploskali. Publika je nemo opazovala zaključek v pričakovanju naslednje predstave. Razlogov za aplavz najbrž tudi v naslednjih epizodah ne bo.

Petek, 4. oktobra

Odšel sem v knjižnico Šentjur, kjer so mi v ljudne knjižničarke rezervirale zelo čitano knjigo Vide Žabot »Križ na prsih«. Knjigo posodijo zaradi izredne čitanosti le za 14 dni, ljudi očitno zelo zanima dogajanje za vrati klostra.

Soproga me je spremljala in izrazila potrebo, da se ustaviva v trgovini KEA v Lokarjih. Čakajoč pri avtomobilu sem kot vedno ob nakupih srečal vrsto sokrajanov, s katerimi se na vasi sicer ne vidavamo. Zaradi ugotovljenih množičnih nakupov mojih sokrajanov v tej trgovini sem pred meseci zaprosil seniorja Ivana za reklamni oglaš našemu gasilskemu društvu ob 80-letnici. Naročil je, da naj društvo pošlje vlogo. Ostala je brez odziva, čeprav ni društvo pričakovalo več kot morda »5 cankarjev«. Najbrž lastniško deklarirani junior ni vedel za dogovor s seniorjem. Reklame res ne rabijo, saj mnogi prenašajo prtljago v vrečkah KEA.

Torek, 8. oktobra

V jutranji oddaji Vala 202 je bila predstavljena glavna direktorica zavarovalnice Triglav Nada Klemenčič. Kot predsednik združenja zavarovalstva Slovenije sem jo pred 15 leti srečal v vlogi članice, sicer zaposlene na pozavarovalnici SAVA. V sejni sobi Plečnikove stavbe mojstrovine sva se pogovarjala o izplačilu plač. Zoperstavila se je mojemu predlogu, da plače izplačamo do dovoljenega plafona takratnih omejitev, zagovarjala je politično enakost z drugimi panogami. Očitno se sedaj na vodstveno majavi poziciji obnaša drugače.

V parlamentu modrujejo o pravilni in za vse pravični apanaži kmalu bivšemu predsedniku države. Ali naj bo zakon splošno veljaven, podrejen sedanjemu in bodočim predsednikom? Ali naj velja samo za sedanjega in bo za bodočega zopet odločilna politična barva?

Sobota, 12. oktobra

Že ob sedmih zjutraj smo gasilski veterani odšli na strokovni ogled tehničnega muzeja Bistra. Izlet smo zaključili z ogledom geografskega središča Slovenija Slivne pri Vačah. Na zaključku smo bili gostje občinske gasilske zveze Zagorje ob Savi v novem gasilskem domu Šentlambert, kjer nas je pozdravil poveljnik občin gasilske zveze in

domačin g. Janez Grobeljšek. Organizator in vodja izleta, predsednik komisije za veterane, je vložil mnogo truda za uspešen dan, le vreme je bilo mačehovsko. Kljub temu je srečanje veteranov v prvi tovrstni izvedbi bilo solidno in prijazno.

Nedelja, 13. oktobra

Pravijo, da je številka 13 nesrečna. Nedelja res ni bila nič prijazna. V dopoldanskih urah smo na pokopališče pospremili zelo prijazno in delavno mamo, kmetico in gospodinjjo Pepco Podkrajšek iz Ostrožnega.

Prvič sem zagledal plakat za volitve kandidata za župana, za Štefana Tisla. Zelo ga spoštujem kot zdravnika. Prepričan sem, da nas strokovno v primeru izvolitve za župana ne bo zapustil. Po volitvah bom ocenil, ali je za kandidata bila uspešna številka 13.

Popoldan sem na otvoritvi partizanske bolnišnice v Javoršici opazil vse štiri kandidate za župana. Ali imajo namen tako skrbno sodelovati z državljani skozi vsa štiri leta? Še Lev Kreft je najdel čas, da pride v ta odmaknjeni predel Slovenije. Morda mu bo naklonjen kakšen glas na volitvah za predsednika države. Nekako od organizatorjev maskirano je bil navzoč predsednik združenja borcev Slovenije general Ivan Dolničar, čeprav je bil prav on podpisnik kapitulacije okupacijske soldateske.

Sreda, 16. oktobra

Izredno pomemben dan, dan zdrave prehrane, zadnji rok za vložitev kandidatur, upravni odbor

pokojninskega sklada pa sklepa o morebitnem povišanju pokojnin. Soprogi sem rekel, da radio priporoča 40% delež zajtrka v dnevnem obroku hrane. Zavrnila me je, da raje počakajva na odločitev o povišanju pokojnine. Ostal sem pri običajnem obroku, razen morebitne kompenzacije v škodo kosila in večerje. Pokojnine se niso povišale, čeprav Desus in vsevedni predsednik upokojencev Vinko Gobec izgovarjajo v brigi za nas.

Petek, 18. oktobra

Nadzorni svet zavarovalnice Triglav je sklenil, da se direktorica Nada Klemenčič sčasoma abonira na pokojninskem zavodu. Spet bova vezana na isto firmo. Seveda bo močnejše od mene obremenila sredstva pokojnin, čeprav je njena plača še vedno tabu tema, kot njene delnice in dividende.

Na ta dan leta 1944 sem se kot še ne 16-letni deček pri vojaški vežbi, kot mobiliziranec okupatorske žandarmerije, toliko poškodoval, da so me poslali domov. Odvedli so nas v mladinsko vojaško taborišče St. Ruprecht a.d. Raab. V nekaj tedenskem vojaškem drilu sem pri forsiranju reke Raabe doživel prvi letalski napad ruskega lovca.

Prav na isti dan leta 1948 me je spremljal občinski poverjenik Ponikve g. Jože Smodej iz Zagaja na odsluženje triletnega vojaškega roka v vojno mornarico. Izročil me je skupaj z lesenim vojaškim kovčkom (poklonil mi ga je Franc Hrovatič iz Lutrije) dežurnemu v spodnjem celjskem gradu. Za en dan sem zakopal v kup

slame skupaj z ostalimi rekruti, naslednjega dne smo postali potniki kompozicije za prevoz živali v različne predele Jugoslavije. Zvečer me je pričakal frizer – amater v pristanišču Pula.

Sobota, 19. oktobra

V predvolilnem času se pojavljajo zanimivi dogodki. Skozi vas Lutrije je neznana ekipa DARS-a merila bodočo traso avtoceste proti Zagrebu. Pristojna inšpekcija o tem ne vodi brige. Resnično je takšna idejna zamisel veljala pred 40 in več leti. Domačija Lavbič naj ne bo v

skrbni za zemljo, saj še ostalih projektiranih odsekov ne moremo zgraditi.

Popoldan smo se peljali po cesti skozi vas Lutrije. Pri domačiji občinskega svetnika Borisa Zupanca nas je iznenadil parkirani balon. Z njim je priletel iz vsemirja Borisov abraham ter s seboj za nekaj časa odnesel slavljenca v zapadni smeri. Lepo je, da še kdo poskrbi za razvedrilo tudi drugih občanov.

Nedelja, 20. oktobra

Mnogo ljudi se je udeležilo verskega obreda in prijateljskega srečanja na prijaznem hribu Sv. Uršule nad Dramljami. Vernim in nevernim ni manjkalo hrane, še manj pijače. Vse številne kleti so nudile postrežbo. Praznik krajevno vinogradniškega zavetnika sv. Uršule je z lepim vremenom opozoril, da lahko skoraj tudi sneži. O tem bomo čitali v naslednjem dnevniku angažiranega avtorja.

Kuharski kotiček

Prišel bo svet Martin, iz mošta nastal bo vin...

Kar kmalu se bo slišala ta pesem v naših vinogradih. Vinogradniki bodo preizkušali in med seboj primerjali svoj mošt ali pa že vino, se hvalili z njim ali pa ga skrivali (upam, da bo takšnih čim manj). V glavnem pa okušali in še pokušali. Pravijo, da mora biti za to primerna podlaga. Za to pa bodo poskrbele gospodinjje. In kaj bodo pripravile? Malo mora imeti veze s starimi običaji. Torej bo goska. Za manjše družine bo cela goska prevelika, zato si pomagamo kako drugače.

Pripravimo lahko:

Dušene gosje prsi

Gosje prsi nasolimo. Večjo čebulo narežemo na tanjše rezine. Na manjše kose narežemo jušno zelenjavo (korenje, peteršilj, por,...). V večji posodi segrejemo maščobo (lahko uporabimo gosjo mast). Na njej prepražimo čebulo in drugo zelenjavo. Čez nekaj časa položimo na to gosje prsi, te pa prekrijemo s slanino, narezano na tanke rezine, in prelijemo z belim vinom. Pokrito dušimo približno 1 uro in pol. Vmes prsa večkrat prelijemo z vinom. Skupaj naj bi porabili približno 2 dl vina. Ko so se prsa zmehčala, jih narežemo na poljubno debele rezine. Položimo jih na večji krožnik in prelijemo s precejšenim sokom.

K tako pripravljeni goski lahko ponudimo mlince, rdeče zelje ali solato.

Gosja bedra

Vzamemo dve gosji bedri (to bi moralo zadostovati za 4 odrasle osebe), jih nasolimo in potresemo s sladko papriko. Na segreti maščobi opečemo bedri z vseh strani. Vzamemo tri manjše čebule, jih očistimo, narežemo na četrtine in jih dodamo k bedrom. Nato jih prelijemo z 1 dl vode in pokrito dušimo 1 uro.

Med tem pripravimo zelenjavo: pol kg paprike (po možnosti naj bo nekaj paprike rdeče) narežemo na tanjše rezine. Pol kg paradižnika pa olupimo in ga narežemo na kocke. Paradižnik bomo lažje olupili, če ga za nekaj sekund potopimo v vrelo vodo. Tako pripravljeno zelenjavo dodamo k mesu, malo popopramo in dušimo še 45 minut. Nato ločimo meso od kosti in ga narežemo na manjše kose. Zelenjavo predevamo na večji krožnik, na njo pa položimo narezano meso. Poleg lahko ponudimo krompirjeve svaljke ali skutine cmoke (glej septembrsko številko Šentjurskih novic).

Dušena jabolka

Na osebo vzamemo 1 manjšo jabolko. Jabolka olupimo, izdolbimo peščiče, položimo v ponev ter jih za 1 prst visoko prelijemo z zelo sladkano vodo, kateri smo dodali še

malo limoninega soka. Na majhnem ognju jih dušimo 20 minut. V izdolbino damo žlico marmelade (brusnice, rdeči ribez,...) in jih položimo okrog mesa.

Tako pripravljena jabolka lahko uporabimo kot prilogo k raznim pečenkam, pa tudi kot poobede. So zelo dobre, pa tudi lepe na izgled.

Pa še nekaj na hitro

Zavitek listnatega testa razvaljamo 2 - 3 mm debelo. Položimo ga na pekač obložen s papirjem. Namažemo ga z razstopenim jajcem in potrosimo s kumino ali naribanim sirom, makom ali sezamom. S koleščkom ga narežemo na tanke rezine in spečemo. Ni veliko dela, bo pa prišlo prav, kot nekaj slaneza za »grickanje« pri pokušini vin.

Vinogradniki in vinarji pozor!

V noči pred svetim Martinom (10. na 11. november) dobro pazite na mošt. Lahko se zgodi, da ga naslednje jutro v kleti ne bo niti kapljice več.

C.H.

... IN ŠE VEDNO SEM
BREZ IZKUŠENJ?!!

Spomini na Demos

(24. nadaljevanje)

Najbolj osupljivo je, da se je Malovrh povsem otresel tudi strankarske kontrole SLS. Šentjurska SLS (prej SKD) že dolgo več ne funkcionira kot odprt politični subjekt, temveč kot poslušno orodje v rokah posameznih povzpeticov. Kot vse kaže, je brez notranje dinamike, brez sestankov, brez posvetov, je le formalna politična fasada za volivce in prav nič več. SLS je Malovrh. Tako bedne vloge, kot jo ima danes občinski svet, ko je »puckizem« uradna občinska politika, ni imela nekdanja občinska skupščina niti v času Grdinove vladavine. Takšen položaj je seveda povsem drugačen od tistega, o katerem smo sanjali v Demosu. Demos in Jurij Malovrh nimata skupnega imenovalca.

Pogled nazaj

Ko poskušam iz desetletne razdalje, kot se reče z distance, ocenjevati svoja dejanja in svojo vlogo, seveda ne morem mimo dileme, katere so bile moje ključne napake in še zlasti, kaj bi danes naredil drugače, če bi bil postavljen nazaj v tisti čas.

Kot prvo, zelo hitro bi se odrekel iluziji, da koalicija Demos, takšna kot je bila takrat, sploh lahko dalj časa funkcionira na odprti »fronti«. Demos je združeval toliko nasprotnih elementov, od resničnih demokratov do povzpeticov, zagrenjenih nasprotnikov vsakršne oblasti in političnih naivnežev, da smo lahko vzdržali skupaj le v »vojnem« času, v času ostrega antikomunizma in nacionalnega osvobodjenja. V občinski skupščini, kjer je bilo takrat realno razmerje med Demosom in »kontinuiteto« dejansko 1 : 1, po političnih izkušnjah in intelektualno pa so nas nasprotniki krepko prekašali, »revolucije« vsekakor danes ne bi delal ali zanj celo iskal podporo v javnosti. Oblast, ki jo dajejo volitve, je nesporno v izvršni oblasti, in to je Demos podaril »socialističnemu« Grdini, ki je sicer dejansko volitve izgubil. Kazen za to napako je prišla neizgledljivo. Grdina se je kasneje sicer izkazal kot sposoben in delaven menedžer, v resnici je on izvrtal vse poti do največjih šentjurskih investicij v zadnjem desetletju, toda v bistvu je le sesul naša prizadevanja za demokratično preobrazbo v občini.

Drugo bistveno vprašanje pa je, ali je bil spor »na življenje in smrt« z Grdino res neizogiben, bi se mu morda danes znal izogniti, »hoditi na kavico« na občino in čakati na svoj svetli trenutek? Verjetno tako ne bi šlo niti danes. Zame je bila ideja demokracije vezana na besedo, od katere nisem mogel in znal odstopiti, v šentjurski politiki pa je večinsko prevladovalo mišljenje, ki ga je nekajkrat najglasneje izrazil Ivan Pevec, namreč, da so verbalni spopadi tako v skupščini kot še zlasti tisti v javnih medijih, ki sem jih sam pojmoval kot sestavni del demokracije, en sam grozljivo škodljiv krog. Politična zavest oziroma pripadnost Demosovih odbornikov pa je bila žal vse prevečkrat zreducirana več ali manj na »biti zraven« in nekaj dobiti zase in za svoj kraj iz občinskega proračuna, pa ideje gor ali dol. Kar je, žal, dominantna stalnica tudi današnjih občinskih svetnikov.

Kot vse kaže, je takšna miselnost neločljiv del realne politike. Kar pa vsaj zame osebno pomeni, da izven »revolucionarnih časov«, ko so v zraku velike ideje, za katere se takorekoč umira, v politiki res nisem imel in nimam kaj iskati.

Konec
F.K.

Zgodovinske črtice o St. Jurji ob južni železnici

Tomislav Kurbus

(Prispeval Stane Šumej)

Znan bil je naš kraj uže ljudstvom starega veka, kajti tu mimo naj bi po rimski cesti, kakor se še zdaj imenuje, iz Celja čez Balgovno, Ponkvo, Šmarje in naprej hodili in četovali stari Rimljani. Pozneje, namreč v srednjem veku, zidali in razdirali so tukaj mogočni gospodi veličastne gradove, katerih sledi se danes ne najde več in kateri nas spominjajo na minljivost mogočnosti, bogastva in slave.

Naša cerkev se je začela zidati leta 1708, a posvečena je bila 21. maja 1721 sv. Juriju mučeniku. Za precej veliko faro je nekaj premajhna, vendar je zidana v lepem in čistem romanskem slogu, koji se na najde povsod. Do leta 1870 je imela 6 stranskih oltarjev, tistega leta pa so 4 odpravili. Mirodvor (pokopališče) je šele od leta 1816. Prvi tam pokopan bil je Matevž Zagojšek iz Črnoalice. Staro pokopališče bilo je okoli cerkve. Na mirodvoru pri podružnici sv. Ahacija počiva 10 francoskih vojakov, kateri so tam leta 1801 za vročinsko boleznijo umrli. Najstarejša podružnica je Marija sedem žalosti na Botričnici.

Sv. Primož in sv. Ahacij sta novejši cerkvi, zidani proti koncu 17. stoletja. Cerkev sv. Rozalije bila je sezidana leta 1643 v odvrnitev strašne kuge, ktera je tistega leta okoli 100 ljudi v tej okolici podavila. V isti namen sezidalo je ljudstvo, ki je bilo takrat v tej hudi stiski, cerkev sv. Roka v Šmarji.

Do leta 1495 spadal je naš kraj pod ponkoško faro. Omenjenega leta je pa cesar Friderik St. Jurij v samostalno župnijo povzdignil, a leta 1509 jo je cesar Maksimilijan z desetino, posestvi in drugimi dohodki

oblagodnil. Obsegala je do leta 1765 celo sedanjo slivniško in kalobško faro ter nekaj drameljske in šentrupertske.

Prva šola bila je v sedanji hiši gospe Čampove. Tej hiši, akoravno je bila že večkrat prenovljena, se zmerom pozna še prvotni značaj. Bil je namreč tukaj rotovž, v pritličju stanovanja za one ljudi, koji se takratnim oblastem niso pokoravali. Leta 1768 ustanovili so v rotovžu šolo. Ko je leta 1797 celi zgornji trg pogorel, morala je tudi šola močno poškodovana biti, kajti pozneje jo najdemo nekaj časa v sedanji kaplaniji, nekaj časa v sedanji Janžekovi in nekaj časa v sosednji Šukljetovi hiši. Leta 1818 postavili so Šentjurčani sedanjo dekliško šolo, katera je bila do leta 1891 mešana, namreč za dečke in deklice. Prvi politični šolski oglednik bil je leta 1820 imenovan g. Franc Ipavic, tukajšnji praktični zdravnik. Prvi redni učitelj bil je g. Andrej Ripšl, kateri je to službo leta 1849 nastopil.

Naš trg imenoval se je začetkoma Št. Jurij pod Anderburgom. Grad Anderburg stal je na mestu sedanje Lipce; to je prijazen hrib zraven sv. Rozalije. Okolica Lipce se še zdaj imenuje Podgrad. Slišal sem trditi, da je bil Anderburg obiteljski grad sedanjih Wurtenberskih kraljev, vendar mislim, da to ne bo istina, kajti nikje nisem mogel najti dokazov. Istina je pa, da je ta grad leta 1437 bil last krškega škofa, s kojim se je celjski grof Urh II. bojeval. Urh je dal tistega leta po Janezu Vitovcu, svojemu hrabremu vojskovodji, Anderburg razdjeti. Ista usoda je zadela tudi grad Šibenik, kateri je stal vrh strme pečine ob potu v Kalobje.

Oglas

Zavod RS za zaposlovanje

Območna služba Celje

Ljubljanska c. 14, 3000 Celje

Iščemo primerne prostore za potrebe Urada za delo Šentjur.

Primerna površina cca 200 m². Možnost nakupa.

Cenjene ponudbe pošljite do 15. novembra 2002 na gornji naslov.

Ponudba naj vsebuje poleg splošnih podatkov tlorisni izris prostora z navedbo, ali je možnost preureditve prostora.

Dodatne informacije pridobite pri Bernardi Keblič, telefon 544 26 30, vsak delavnik med 8. in 10. uro.

Da ne pozabimo

O zločinih, ki so se po vojni zgodili na območju občine Šentjur

Podobni zločini, kakršni so se med vojno dogajali na območju Ponikve, so se dogajali tudi drugje na širšem šentjurskem območju, le da jih večine ni mogoče podrobneje opisati, ker o njih nimamo veliko pisnih virov. Edini ohranjeni pisni vir, na osnovi katerega lahko z gotovostjo ugotovimo, da je bil nekdo žrtev medvojnih pobojev, so za širše šentjursko območje odločbe Okrajnega sodišča Celje in Okrajnega sodišča Šmarje pri Jelšah o zaplembi premoženja teh žrtev. Omenjeni sodišči, ki sta po vojni teritorialno pokrivali tudi območje sedanje šentjurske upravne enote, sta namreč vsem tistim na tem območju, ki so jih med vojno partizani usmrtili, po vojni zaplenili celotno premoženje. Zaplemba je bila izvršena na podlagi 28. člena Zakona o zaplembi imovine in izvajanju zaplembe z dne 9. 6. 1945. Ker so te osebe obravnavali kot »narodne sovražnike«, se po vojni njihova dejanska krivda sploh ni ugotavljala. Usmrčene pa so bile brez vsakega sodnega postopka pred sodiščem, čeprav je takrat za to območje že obstajalo stalno partizansko sodišče, ki je bilo edino pristojno za sojenje civilnim osebam, to je Vojaško sodišče IV. operativne cone, senat pri komandi Kozjanskega vojnega področja.

Na osnovi zapletbnih odločb Okrajnega sodišča Celje in Okrajnega sodišča Šmarje pri Jelšah in po pričevanju krajanov lahko ugotovimo, da so med vojno na širšem šentjurskem območju partizani izvensodno usmrtili naslednje osebe:

Priimek in ime usmrčenega	Kraj njegovega bivanja	Datum njegove usmrtitve
Bračun Anton	Zagorje pri Planini	ni znan
Fidler Anton	Blagovna (Goričica)	ni znan
Grasseli Josip	Št. Jakob pri Šentjurju	december 1944
Jazbinšek Mihael	Zdole	1944
Kosmos Josip	Loka pri Žusmu	24. 7. 1944
Kukovič Olga	Planina pri Sevnici	jesen 1944
Lotrič Jožef	Dramlje	ni znan
Lotrič Kristina	Dramlje	ni znan
Leskovšek Franc	Krivica	januar 1945
Lupše Anton	Podlog	avgust 1944
Obrez Ivan	Voduce pri Slivnici	ni znan
Urbanček Jožef	Sv. Ilj pri Dramljah	3. 11. 1944
Urbanček Helena	Sv. Ilj pri Dramljah	12. 12. 1944
Urbanček Karolina	Sv. Ilj pri Dramljah	12. 12. 1944
Vajdec Jakob	Podlog	16. 8. 1944
Žuraj Anton	Javorje	ni znan
Žuraj Franc	Javorje	februar 1944

Pri večini zgoraj navedenih se samo navaja, da so bili kot »narodni izdajalci« med vojno »likvidirani«, le pri nekaterih pa tudi, kaj naj bi storili. Tako se npr. za Jakoba Vajdeca iz Podloga v dopisu Krajevnega narodnega odbora Sv. Vid pri Planini Okrajnemu sodišču v Celju z dne 16. 11. 1945 navaja, da je bil usmrčen, ker je »...šel naznanit Nemcem ranjene partizane...«. Za Antona Lupšeta iz Podloga, ki je bil usmrčen skupaj z Jakobom Vajdecem, pa se v istem dokumentu ugotavlja: »Ker je bil ustreljen Lupše najbrže brez pravega sodnega postopka, se ni dognalo, v koliko je on sploh sokriv izdajstva.« Če je Jakob Vajdec resnično šel Nemcem naznanit ranjene partizane in s tem povzročil, da so jih ti zajeli, kot se navaja v omenjenem dokumentu, potem je bil nedvomno kriv. Povsem nedokazana pa je krivda prav tako likvidiranega Antona Lupšeta. Ne glede na njuno dejansko krivdo pa je dejstvo, da sta bila oba »likvidirana« brez pravega sodnega postopka, kar pa je bilo v nasprotju s predpisi, ki so urejali partizansko sodstvo.

Da je vsaj v določenih primerih šlo za samovoljne usmrtitve, ki jih lahko označimo kot zločin, kaže primer usmrtitve trgovca Josipa Grasselija iz Št. Jakoba pri Šentjurju. O njegovi likvidaciji je poročal sam Okrožni komite KPS Kozje v svojem poročilu okrožnemu pooblaščenцу OZNE z dne 9. 3. 1945. Okoliščine, v katerih je bila izvršena usmrtitev Grasselija, omenjeno poročilo takole opisuje:

(se nadaljuje)

naslov avtoja je v uredništvu

Ob 50-letnici Zb Šentjur

Šentjursko zdravstvo skozi čas

Piše Mimica Horvat

(3.nadaljevanje)

Po letu 1945 je začelo naraščati število zaposlenih šentjurčanov, še posebej v Štorah in Celju. Z uveljavitvijo zdravstvenega zavarovanja se je povečal obisk bolnikov v Svetinovi ordinaciji. Dr. Svetina je pogodbeno imel tudi železničarsko ambulanto, ki je bila v sklopu Železničarskega zdravstvenega doma Maribor. Delo v ambulanti je kmalu preseglo njegove zmogljivosti, zato mu je bila leta 1951 dodeljena pomoč bolničarke Marije Jesenek, domačinke iz Dramelj. Jesenekova je bolničarsko šolo naredila v Ljubljani po razpustitvi reda častnih sester.

Ob otvoritvi Sektorske ambulante maja leta 1952. V prvi vrsti predsednik občine Plauštajner, Pikel, Svetina, Lovšin, Lorgar, zadaj Čeh, Jesenekova in drugi.

Ker prostorsko njegova mala privatna ordinacija ni zadoščala potrebam, je Okrajni LO adaptiral prostore v Cizeljnovi hiši. Tu je bila poleg splošne ambulante, ki je obsegala prevezovalnico skupaj z administracijo in ordinacijo še zobna ambulanta z zobno tehniko ter skupno čakalnico. Otvoritev Sektorske ambulante 1. maja leta 1952 je bil za Šentjur pomemben dogodek, ki so mu prisostvovali pomembni okrajni funkcionarji. Ob otvoritvi je v njenem okolišju živel 13.369 prebivalcev, od tega je bilo 1.211 zavarovancev. V ambulanti so bili zaposleni: dr. Svetina, bolničarka Marija Jesenek, višji dentist Jože Čeh, zobotehnik Ervin Kunej, zobna instrumentarka Štefka Borovšak in čistilka ter hišnica Terezija Kampilšek.

V isti stavbi se je istočasno na novo adaptirala prva lekarna na širšem šentjurskem območju, ki je zaposlovala tri lekarniške delavke: magistro Vido Ditrich, pomočnico Maro Bučar (poročeno Krivec) in Anico Koren (poročeno Pinter). Hkrati sta bili ustanovljeni tudi posvetovalnici za matere z otroki v Šentjurju in na Ponikvi; za porodnice in dojenčke sta skrbeli dve diplomirani babici.

Zaradi širitve administrativnega dela, vodenja statistike in financ je okrajni LO dovolil zaposliti še administratorko. Tako je Okrajni LO ugodil moji prošnji in me s 1. majem 1953 nastavljal na delovno mesto administratorke. Z zaposlitvijo Marije Solenak (poročene Horvat) se je kolektiv ambulante povečal na 7 članov in je v tej zasedbi obvladoval šentjursko zdravstvo vse do leta 1958. V splošni ambulanti smo imeli dnevno 60 do 90 obiskov, kar je bilo nenormalno za tiste pogoje. Pomanjkanje zdravnikov so reševali tako, da so v Šentjur od leta 1955 do 1957 pošiljali stažiste iz celjske bolnice, ki so pomagali v ambulanti in pri obiskih na domu, le-te večinoma peš, s kolesom ali s konjsko ali volovsko vprego.

To obdobje, ko so za 1 do 3 mesece prihajali v pomoč oziroma substitucijo zdravniki iz Celja, je prineslo v Šentjur novo dinamiko ter nove izkušnje in znanja, ki so veliko pripomogli k razvoju zdravstva v občini.

(se nadaljuje)

V spomin

Stane Kozjan

Odšel je tiho in brez slovesa, v noči, preden je napočil dan.

Tisto jutro ga je na njegovi delovni mizi zaman čakala njegova kava, ki jo je vedno z veseljem zaužil s sodelavci, preden je nadaljeval svoje obveznosti tekočega dne. Njegova odsotnost je bila nenavadna. Zaslutil se, kar se je kasneje pokazalo kot resnica: nikoli več ga ne bo v pisarno, med svoje sodelavce in borce, s katerimi je dolga leta zvesto sodeloval in jih tudi vodil kot predsednik Območnega združenja ZB NOB Šentjur.

Njegova delovna življenjska pot ga je vodila od OLO Celje takoj po osvoboditvi, preko vodilnih delovnih zadolžitvev v KZ Šentjur, Kmetijskem kombinatu do Stanovanjske skupnosti Šentjur. Dolga leta je bil predsednik Občinske konference SZDL, tudi član izvršnega sveta občine, delegat v družbeno-političnem zboru občinske skupščine, opravljal pa

je še druge številne funkcije. Da, to je bil predsednik borčevske organizacije, tovariš Stane Kozjan.

Zaradi dolgoletnih prekomernih obremenitev, ki jih nikoli ni hotel priznati, je opešalo njegovo srce, ki se je skozi vse življenje razdajalo in žrtvovalo za sočloveka in za skupnost, kateri je pripadal. Kjerkoli je delal, smo ga poznali kot poštenega, odgovornega in marljivega človeka. Bil je skromen, hvaležen za vse in vedno je rad priskočil na pomoč tistim, ki so jo potrebovali.

Klub temu, da se vsak veseli življenja, nikoli ne vemo za svoj konec. Smrt pride sredi dela in načrtov in tako je prišla tudi po Staneta Kozjana. Ostala bo praznina. Mlajši smo se veliko naučili od njega. Sam sem mu hvaležen za vsako dobro misel, nasvet in pomoč. Radi smo ga imeli in tudi on je imel nas. V pozitivnih vrednotah, ki jih je izžareval, nam bo ostal v lepem spominu.

Slavko Slejko

Kotiček za zdravje

Zgrabiti stres za roge

Stres je dogajanje, ki ga sproži sprememba, ki zmoti človekovo psihofizično ravnotežje in aktivira njegove prilagoditvene potenciale. Je alarmna situacija, stanje organizma, da se z obremenitvijo sooči, se ji prilagodi in jo obvlada. Obremenitve so lahko zunanje ali notranje, fizične, kemične... ali psihične. Na enako zunanjo obremenitev se dve osebi lahko zelo različno odzove, odziv pa je lahko spodbuden ali obremenjujoč. Na isti stresogeni vpliv odreagira nekdo s popolno psihično odpovedjo ali duševno boleznijo, drugi pa le s prehodnimi telesnimi ali psihičnimi težavami.

Stres poteka v treh fazah.

V fazi alarma je delovanje organizma spodbujeno, izboljša se prekrvavitve, oskrba s kisikom, sprostitjo se zaloge sladkorja... Organizem se pripravi na akcijo.

V fazi odpornosti, prilagoditve na stres, se pričnejo vključevati kompenzatorni mehanizmi, ki skušajo telesne procese vrniti v izhodiščni položaj, spet napolniti baterije. Do te faze je stres lahko pozitiven, spodbujajoč in energetsko osvežujoč.

Če pa stresna situacija deluje naprej in začne prazniti energetske in druge zaloge organizma, pridemo v fazo izčrpanosti. Za to fazo je značilen padec imunoloških moči, nastanek psihičnih težav, depresije in somatske disfunkcije, pomanjkanje koncentracije, pozabljenost, utrujenost, nespečnost. Kriza se stopnjuje in mnogokrat konča v alkoholizmu in drugih zasvojenostih, v destruktivnosti, s katero se lotevamo drug drugega, ko v zavisti, spletkah in klanovskih igrah zapravljamo energijo, ki nam je še ostala...

Povzeto po -Felse

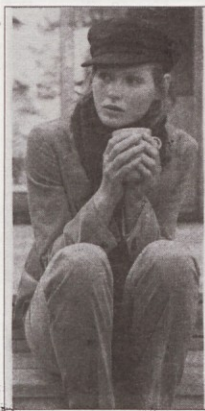
Cepljenje proti gripi

Iz ZD Šentjur so nam posredovali sporočilo IVZ, da pričakujejo cepivo za cepljenje proti gripi v novembru. Tako kot prejšnja leta bo tudi letos nekaj cepiva plačal ZZZS. S tem cepivom bodo cepljene osebe, ki imajo zdravstvene težave.

Cena cepljenja proti gripi bo ostala enaka lanskemu. Samoplačniki bodo za cepljenje plačali 2000 SIT, osebe z zdravstvenimi težavami, kjer krije ceno cepiva ZZZS, pa bodo plačale samo storitev in sicer 1000 SIT.

Modni kotiček Vanje Bertossi

Mehkoba žameta

volna, kot sta alpaka ali kašmir.

Rebrasti žamet je bolj pogosto zastopan v naši garderobi in je nujno zastopan pri oblačilih najstniške in tudi starejših generacij. Nosili bomo žametne hlače, športno krojene kostime, kratke plašče in kot dodatek žametne kaše s ščitnikom. Barve bodo jesenske z dodatkom črne, sive ali rdeče barve.

Nekoč davno so nas učili, da je pamet boljša kot žamet, modni ustvarjalci pa so brez nepotrebnega pametovanja ustvarili modo žameta za vse, pa pregovor gor ali dol.

Trgovina
Vanja Bertossi
Lena Dolarinška 5

Poslovni kotiček

Zakon o delovnih razmerjih:

Ali ste vedeli:

-da mora biti plačilni dan naveden v pogodbi o zaposlitvi in da se mora plača izplačati najkasneje 18 dni po preteku plačilnega obdobja (meseca);

-da je dopust podaljšán na 4 tedne in se ne meri več v dnevih, zato bodo tisti zaposleni, ki imajo tudi delovne sobote, imeli več dni dopusta (npr.: 4 tedni x 6 delovnih dni je 24 dni dopusta);

-ne bo obstajala več pogodba o delu, ampak se bo delavec zaposlil za krajši delovni čas (npr. 2 – 3 ure na teden);

-pogodba o zaposlitvi mora biti pisna, delodajalec pa mora pisni predlog pogodbe delavcu izročiti najpozneje 3 dni pred predvideno sklenitvijo pogodbe. Če tega ne stori, se to šteje za prekršek (kazen 300.000 SIT). 15 dni po sklenitvi pogodbe pa mora delavcu izročiti kopijo prijave v pokojninsko in invalidsko varstvo in zdravstveno varstvo (obrazec M1/2);

-pogodbe za določen čas delodajalec ne sme skleniti z istim delavcem za isto delovno mesto za več kot dve leti. Dvoletna omejitev stopi v

veljavo šele leta 2007 za velike delodajalce in leta 2010 za male delodajalce, do takrat velja obdobje treh let.

-delodajalec lahko odpusti delavca z redno ali izredno odpovedjo. Če gre za redno odpoved iz poslovnih razlogov in zaradi nesposobnosti (!?) delavca, je le ta upravičen do odpravnine, ki se po novem zakonu določa drugače, kot v prejšnjem. V primerih izredne odpovedi pa delavec nima pravice do odpravnine. Do izredne odpovedi lahko pride, če delavec naklepoma ali iz hude malomarnosti krši obveznosti iz delovnega razmerja, neuspešno opravi poskusno delo, če ima kršitev pogodbenih in drugih obveznosti iz delovnega razmerja znake kaznivga dejanja, idr.;

-zakon prične veljati s 01.01.2003.

Kaj storiti s sedaj veljavnimi pogodbami?

Nič, stare pogodbe ostajajo veljavne, čeprav je zaradi podrobnejših opredelitev posameznih določb boljše za delodajalca, da sestavi nove pogodbe (kar se tiče poslovnih skrivnosti, konkurenčne klavzule in prepovedi, natančen opis delovnih nalog, ki jih bo delavec opravljal, vrednotenja delovne uspešnosti idr.)

Klara Koželj, Univ.dipl.oec.

Razmišljanja

Serviserji človeških teles

Kadar se mi zahoče opazovanja javnega mnenja, so moja ciljna skupina upokoenci. Torej tista populacija, ki ima kar dosti časa za budno spremljanje aktualnih problematik.

Zadnje čase je njihov mali svet pretreslo nekaj neobičajnega. Zdravniki, popularno imenovani »dohterji«. To vem zato, ker sem kar nekajkrat poslušala izbruhe raznih besnih starih mam, sicer izjemno miroljubnega videza, kako so besnele. Izrazi, ki so jih uporabile, niso primerni za objavo. V grobem pa je šlo za definicije zdravnikov, kot tistih k..... p....., ki jim je itak vseeno, če vsi po vrsti pocrkamo, ker so itak lačni samo denarja, pa še

pokvarjeni, sebični in egoistični so. To je bil zame šok: kako je mogoče, da je ljudstvo izgubilo zaupanje v zdravnike? Kaj niso bili le-ti večno in povsod smetana izobraženstva? Končna točka strahospoštovanja, ponižnosti? Kaj ni nekoč veljalo nekaj le to, da si se izučil za zdravnika (no ja, ali pa za župnika)? Da, predstava o vrlih možeh, v čigar rokah je naša usoda, naše življenje, zdravje naših bližnjih. Bili so večni, nedotakljivi - še več, imeli so vpogled v skrivnosti delovanja človekovega telesa, ki ga ni imel nihče drug. Odkod ta njihova moč?

Naši prapredniki niso poznali vloge, ki bi bila kaj močno podobna tisti, ki jo imajo današnji medicinci. Imeli so zgolj kup hecnih vračev in šamanov, ki so poleg ostalih zadev v okviru svojega naporega urnika opravljali tudi funkcijo nekakšnih zdravilcev. Sodeč po raznih dokumentarnih filmih, narejenih na podlagi hudo pomembnih odkritij nekih antropologov, so bili to eni prisrčni strici, včasih tudi tetice, ki so tekali okoli prizadetega v čudnih cunjah, sestavljenih iz kosti crknjenih živali, okinčani s perjem nič hudega slutečih ptic in podobno. Večinoma je bil del postopka to, da so malo padli v neke vrste trans, nekaj malega komunicirali z duhovi ali božanstvi in napacali na bolnika zvarek iz noro eksotičnih zadev, kot so na primer žabje oči, kačji strupniki in tigrove znojne žleze. Ja, tale zgodbica je precej podobna srednjeveškim nakladanjem o čarovnicah in njihovih žavbah, ampak, da ne bo pomote, te punce so dejansko bile zdravilke svojega časa. Seveda so jih pripadniki katoliške cerkve na veliko metali v ogenj, predvsem zato, ker so se prav podrobno spoznale na kontracepcijo in abortus. Vendar to niti ni tako bistveno.

Gre namreč za to, da je zdravljenje človeka zmeraj in povsod bilo (in seveda še je) neločljivo povezano s kulturno specifičnim dojemanjem telesa in (ali) duše. Kulture in še posebej religije, so zelo različno obravnavale ves ta ogromni človeški mehanizem. Smrt in telesni propad sta od nekdaj bila neizogibna, zato so si mnogi ustvarili posmrtni svet. Poznamo večino fizioloških funkcij, ki jih opravlja človekovo telo, toda od nekdaj se čudimo človekovemu čustvovanju, razmišljanju in stanjem, do katerih privedeta, ki so tako zelo močna, da vplivajo na delovanje telesa. Za nekatere kulture sta telo in duša neločljiva celota, nekatere zanikajo telo in pričakujejo čisto solidno vegetiranje duše do naslednjega utelešenja. Tudi kristjani smo se nekoč odločili za dušo, ki ves čas išče pot k bogu in jo po telesni smrti tudi najde. Hkrati pa nas je udarila modernizacija. Industrializacija. Robotizacija. Medicina je znanost, ki ima nekakšen nesporni svetniški sijaj. Je skorajda nezmotljiva, vsemogočna. In dela na tem, da bi bila še boljša. Obravnava nas kot objekte. Kot skupek kosti, organov, mišic in krvi. Nisem še srečala predstavnika uradne medicine, ki bi poskušal zdraviti mojo dušo. Dal mi je pač antibiotike, ki bodo sprožili kemijsko reakcijo v mojem telesu.

Nauk zgodbe: stare mame iz prvega odstavka si želijo prijaznega nasmeha, tople dlani in modrega nasveta. Morda kratkega klepetu. Ne zavedajo se tega, da so gospodje doktorji trenirani zgolj za popravila telesa. Pogledajo, odprejo, popravijo, zašijejo. Včasih zarežejo kakšen milimeter pregloboko. Včasih spregledajo kakšno postavko na izvidu. Tako kot računovodkinja, ki pozabi vnesti znesek v bilanco... Za naše duše so pristojni drugi. Naši bližnji, naši bogovi, naši učitelji instant vzhodnjaške modrosti. Ti blažijo vzroke, naše duševne bolečine. Zdravniki popravljajo posledice, ki se kažejo na telesu (če odmislimo psihiatre, psihologe in še koga). Če jih bomo končno dojeli kot skrajni izhod v sili, bomo morda malce bolj poskrbeli zase. Srečali smo jih verjetno že kar nekaj, ki so poskušali igrati nadčloveka. Se vživeti v pacienta, njegovo bolečino, dojeti, kako se mu ruši svet. In nato dan za dnem gledali, kako ugašajo ta ista življenja. Bi vi zmogli? Jaz ne. Po mojem so tega zmožni le robotizirani serviserji teles.

Polona Mastnak

naročnik: SMS

Šentjur v času

V Šentjurju premalo delovnih mest

V šentjurski občini je po zadnjih podatkih 167 iskalcev zaposlitve. Nekaj manj kot polovica je mlajših od 26 let. Zanimivo je tudi to, da se kljub številnim iskalcem zaposlitve odstotek zaposlovanja v občini ne povečuje, delavci pa se večinoma zaposlujejo v celjski občini.

Novi tednik, 15. 10. 1987

Bencinski boni in kako jih bodo delili

V Šentjurju so pripravili osem delilnih mest po krajevnih skupnostih. Krajski Blagovne, Kalobja in KS Šentjur - center jih bodo lahko dvignili na občini v Šentjurju, drugod pa v pisarnah KS. To velja za krajane KS Šentjur - okolica, Ponikva, Dramlje, Loka pri Žusmu, Dobje in Gorica pri Slivnici, kjer bodo bone dobili tudi krajski KS Prevorje.

Novi tednik, 21. 10. 1982

Štipendijska politika.

V soboto zjutraj je bila v Šentjurju konferenca mladih o izobraževanju, kjer so mladi obravnavali osnutek predloga o oblikovanju in izvajanju štipendijske politike v Sloveniji. Vsi štipendisti v šentjurski občini so formirani v klube štipendistov.

Novi tednik, 27. 10. 1977

Program razvoja

Posebna komisija občinske skupščine Šentjurja je že pripravila srednjeročni program razvoja. ... Ko je podpredsednik občinske skupščine inž. Veber povedal odbornikom, da bodo dobili program razvoja, ki obsega čez 100 strani, je izzval smeh s pripombo: »Tovariši, potrebno ga bo pazljivo prebrati! Kot katekizem!«

Novi tednik, 5. 10. 1972

Ceste še vedno problem

V programu republiškega cestnega sklada so predvidena popravila oz. rekonstrukcije cest na šentjurskem in šmarskem področju šele leta 1969, ko bodo asfaltirali cesti Šentjur - Kozje in Planina - Sevnica.

Celjski tednik, 19. 10. 1967

Dobje je dobilo telefon

Prebivalci so s prostovoljnim delom zgradili že nekaj zelo pomembnih objektov. Tako so lani na zboru volivcev sprejeli sklep, da si napeljejo telefon. Kmetovalci so se zedinili, da bodo darovali okrog 160 drogov ter opravili vsa težaška dela. Občinski ljudski odbor je dal sredstva za žico, PTT podjetje iz Celja pa za strokovna dela. V nedeljo so končali z deli in »odprli« telefon.

Celjski tednik, 26. 10. 1962

Planina še kar v temi

Škoda, da na Planini ni cestne razsvetljave, kajti ponoči je tam tema kot v rogu. Posebno ob neurjih, ko je cesta razorana, grozi popotniku nevarnost, da se ob jamah in jarkih polomi. Da razsvetljuje na cestah ni, se imajo Planinčani zahvaliti bivšim funkcionarjem KLO, ki niso izkoristili odobrenega kredita v te svrhe.

Savinjski vestnik, 24. 10. 1952

ZAUPAJ SEBI!

Leona
Dobrotinška 18,
ŠENTJUR

STONEX d.o.o.

NARAVNI KAMNI

Tel.: 03 749 23 50
fax: 03 749 23 51
gsm: 041 61 87 55

Nenadkriljiva
eleganca
naravnega
kamna

PREVOZI - TRGOVINA

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

VSE NA ENEM MESTU!

Cesta pod Rifnikom 27, ŠENTJUR

Peter Jeršič s.p.,
Cesta pod Rifnikom 27,
3230 Šentjur

Tel.: 03/ 749 18 77
fax: 03/ 749 18 78

DELOVNI ČAS
pon - pet
7.00 - 18.00
sob
7.00 - 13.00

NUDIMO VAM:

- PVC cevi
- betonske zidake
- vse vrste opek
- Schidel dimnike
- cement, apno, mivko
- različne vrste betonskih plošč in tlakovcev - Podlesnik in Stavbar
- nosilce in polnila
- barve Jupol, Belton in Beltop
- demit fasade, stiropor
- kombi plošče
- izolacije Novoterm in Tervol
- opeko Bramac
- opeko modul

**MOŽNA DOSTAVA
NA DOM TER
RAZKLADANJE Z
AVTODVIGALOM**

**PRODAJA
PLINA**

139.- kos
Sveča
SUPER MOJCA

299.- kg
Zamrznjeno parjeno kralja, Jata

539.- l kg
Piščanec
za
raženj
PIVKA

799.- kg
Bela
moka
KATIČ
tip 500
10 kg

159.- kg
Jetna
pašteta
GAVRILOVIČ

229.- kg
ZDENKA
Topljeni
sir

129.- Pomursko
mleko
3,2% l L

KEA

BOŠTJAN KUKOVIČIČ, S.P.,
LOKARJE 1A, 3230 ŠENTJUR

Lokarje Hruševac Ljubečna
TEL.: 749 00 90 TEL.: 749 16 60 TEL.: 780 63 00

**VELIKA IZBIRA SVEČ,
nagrobnega peska,
vse za grobove
in za ikebane**

TUŠ KLUB

Moka
Klasje, 1 kg
"gladka"
"ostra"
redna cena **144.-**
klub cena **72.-** do -50%

Pivo Celjski grof
Tara, 0,5l, steklenica
redna cena **117.-**
klub cena **59.-** do -50%

Vino Šipon
Ljutomer, 1l
redna cena **389.-**
klub cena **199.-** do -50%

Prekajane krače
Celjske mesnine, Mip
redna cena **999.-**
klub cena **499.-** do -50%

Keksi Piknik
Koestlin, 1 kg
redna cena **519.-**
klub cena **259.-** do -50%

Voglaja dogaja

Rock fešte me vedno rahlo šokirajo, morda celo prestrašijo: dogaja se nekaj, česar si s svojo »fossilno« logiko ne znam prav razložiti. Gre za nekakšen obred, skoraj skrivnosten in mračen, ki pa združuje, posvečuje in osrečuje.

V petek ponoči je okrog 500 mladenk in mladeničev, od rosnih dvanajstih ali trinajstih let pa tja do tridesete, v temeljito zakajeni in zamračeni dvorani imelo svojo rock seanso v počastitev 6. obletnice obstoja ŠKMŠ. Obletnica je očitno pomemben mejnik. Tako kot nisem uspel razvozlati pomena slovnično narečnega spačka naslova žura, mi je ostalo

domačega Žurdova, do gostov Traffic religion iz Nove Gorice, Authentics iz Trsta do Hladnega piva iz Zagreba. Ki meni ne pomenijo kaj veliko, mladi pa so očitno bili navdušeni. Močno ozvočenje (slišal sem nasprotno pripombe, da je bilo celo prešibko) je že v kali zatrla možnost verbalne

skrivnost tudi nje go vo poslanstvo. Očitno gre v obeh primerih za zabavo in afirmacijo. V obeh primerih za rahlo iracionalne zadeve. Koliko pravzaprav stane takšen žur in kdo ga plača, nimam pojma. Prav gotovo vsaj enkrat več, kot je prinesla vstopnina. Pa tudi 1000 tolarjev za marsikoga ni ravno mačji kašelj. Ve se le, kdo kasira.

Na odru so se

zvrstile skupine od

komunikacije. Torej predvsem le ritem, filing in komuniciranje tako in drugače. Pred odrom je »norelo« kakšnih petdeset »plesalcev«, nekateri so kulturno in nekonfliktno »tavali« po dvorani s pločevinko pira v roki in cigareto v ustih, ali debatirali zunaj na svežem zraku, nekaj

zagretilih parčkov je sproščeno izzivalo hormonske polucije. Trajalo je od devetih zvečer pa tja do jutra.

Svojo »misijo« sem zaključil že pred polnočjo. Škmšjevci so oznanili, da je žur ful kul uspel, da je bil ena največjih javnih prireditev letošnjega leta. Zanimivo je krajevno sožitje z pet dni prej izpetim dobrodelnim koncertom.

F.K.

Šepetanja ob šanku

Clochermerle ob Voglajni (II.del)

Tinček: No, pa imam. Zadnji prispevek, »Clochermerle ob Voglajni, je bil, je, ali bo?«, ki si ga poslala v Novice, je razburil našo faro bolj kot plače javnih delavcev in delavk. Vsi, ki hodimo v tvoj bife, smo postali sumljivi in krivi. Še moja žena, ki je pravi biserček med ženami, mi pravi, da bo mojih romanj v bife konec. Katastrofa! Lepo te prosim, ljuba moja točajka, premisli o teh čvekanjih in se loti drugega pametnejšega in bolj koristnega dela.

Točajka: A tako? Jaz se trudim, da vas lepo postrežem in da skrbim za vedro plat vaših grenkih življenj. Vi pa tako? Trudim se, da kaj konkretnega in zanimivega povem in si povrhu pridobim kakšen dodaten tolar. Od same prodaje pijač se vedno teže živi. Protialkoholni zakoni, obup! Omejitve in vedno več bifejev.

Tinček: Ne bodi užaljena, če ti kaj rečem. Najprej mi daj dva deci in Tončku tudi. Sebi, kar želiš, in prisedi! Bomo kakšno rekli, da zadeva res ne postane nedopustna.

Točajka: Naj bo. Toda povem vama, če bosta kar počez udrihala po mojem bifeju, bomo hitro končali. V mojem bifeju se bo pilo in govorilo, kar kdo hoče. In da vesta; jaz nisem zapisala nič drugega, kot to, kar so govorili ljudje tukaj in zdaj. Če kaj od tega ni bilo izrečenega v bifeju, si dam takoj zamenjati grudi in še kaj drugega zraven.

Tinček: No, točajka, saj ni tako strašno. Grozno šele bo, če ne uspemo pojasniti nekatere jasne stvari. Nekateri pač vidijo črno, četudi je sivo.

Tonček: Zdravo Tinček! Mislim sem, da te danes ne bo. Tudi sam sem komaj utegnil priti. Je moja zlata ženka rekla, če greš v tisti bife, kjer udrihajo čez našo oblast in akademike – bodočo elito, lahko kar tam ostaneš. Ni nujno, da bom skuhalo kosilo.

Tinček: Žene, žene! Ne razumejo, da so takšna druženja v bifeju naša duhovna hrana, da potem lažje dihamo.

Tonček: A ne upaš reči, da lažje zdržimo doma, zraven sitnih žensk? Tudi ženske imajo svoj »žur«. Vsako nedeljo po maši sklonejo skupaj glave in nas oberejo do kosti. Malo bi jih hodilo k maši, zaradi vere gotovo ne, če bi jih ne vlekli ti pogovori. Če bi jih ne vlekla radovednost, kaj se dogaja pri sosedih.

Tinček: A tako?

Tonček: Tako, tako! Jaz sem svoji povedal. Jaz nič več v bife, ti pa po maši naravnost domov in med potjo niti besede spregovoriti! Tako se je namrdnila, da nimam nobenih skrbi za kosilo.

Točajka: No, »gospoda – tovariša«? Zdaj pa z besedo na dan! Kaj vam ni pogodu v mojem bifeju? Kaj je narobe z menoj?

Tinček: Nič ni tako hudega, da se ne bi dalo popraviti. Veš, ta tvoj zadnji »šepet ob

šanku« je povzročil veliko negotovanja, užaljenosti in prizadetosti. Pri mnogih tudi veliko vprašanj.

Točajka: Najprej: ni bil zadnji. Če bi to res bil, bi bil takšen, da bi povzročil sive lase tudi tistim, ki jih sploh nimajo. In vidva tudi nista brez greha.

Tonček: Jaz ti nič nočem, nič ti ne očitam, toda vedeti moraš, da ni nujno vsega povedati, kar ljudje govorijo, tudi če imajo prav. Ni pa nič groznega, če niso razumeli. Ponavadi sprejmejo samo tisto, kar radi slišijo.

Tinček: Tudi sam nisem razumel. Prav je, da vsaj meni nekatere stvari pojasni, da bom vedel, zakaj me dolžijo in česa sem kriv. Za Clochermerle sem prvič slišal.

Točajka: Clochermerle je prispodoba. Ni nič več metafora, ker tudi mi uporabljamo čisto slovenščino, tako kot občinski svet. Torej Clochermerle je prispodoba za vsa tista mesta in trge, ki so malomeščanska. Mesta, kjer se ljudje pripravljajo o oslovi senci, kjer je bolj pomembno, kdo kaj reče, kot kaj reče. Prevzeto ime je po romanu Gabriela Chevallierja, ki je slikovito opisal prismojen Clochermerle. Clochermerle, mestece Peyton, današnji Šentjur je prvi ovekovečil dr. Igor Grdina v knjigi »Od rodoljuba z dežele do meščana« že leta 1999 na strani 252. Tudi med zadnjimi je Clochermerle primerjal s Šentjurjem spoštovani gospod doktor v Monografiji. Med vrsticami seveda, tako zavito, kot on zna.

Tonček: Šentjur kot Clochermerle na zoro 20. stoletja in prav tako na zatonu drugega tisočletja.

Tinček: Takšna je ta reč. Zdaj pa razumem. Vendar, točajka, po mojem Šentjurju ni lepo tako govoriti. Ni lepo, da tako pišeš, četudi je veliko tega res.

Točajka: Oprostita »gospoda – tovariša«, nisem zapisala nič drugega, kar so o Šentjurju govorili in pisali drugi ljudje, ki so bolj učeni in bolj čislani kot jaz. Nagrade in položaje so si za to prislužili, jaz pa naj bom sedaj žrtev, ker si nisem nič novega izmislila. Samo papagajka sem bila.

Tonček: Tako je to. Bi že morala vedeti, če omenjaš gospoda doktorja in gospoda župana in še koga iz elite, ti bo trda predla. Papagajem vratove zavijejo, ne kameleonom.

Točajka: Ali je res že tako hudo?

Tonček: Boš videla, kakšne zakone in predpise bodo sprejeli. Še bife ti bodo zaprli, četudi si edina daleč naokoli s svojimi uslugami.

Tinček: Točajka, pamet v roke! V glavi ti samo škodi.

Vaša točajka

Policijske cvetke

Vse več vina v sodih – in krvi

V mesecu oktobru je šlo po zlu kar 37 vozniških dovoljenj. Kar vsak šesti »fruličar« je bil pozitiven. Ni šlo za visoke številke, tako je 28-letni G.T. iz Šentjurja z 2,06 promile, ki jih je napihal s poti z Uršule, že rekorder meseca.

Koliko promil dasta liter piva ali pol litra vina?

Pri 80 kg težkem moškem približno 0,7 promile, pri 60 kg težki ženski pa že kar 1,1 promile.

Ko vas zanese, ne pozabite na slogan »Natakar, taksi prosim!«

Dramlje – U.B. spet v akciji

Ta 29-letni drameljski »prijatelj« policije je 3. oktobra ordiniral v Kava baru v Dramljah. Mimogrede je skloftal dva gosta, »urejal« okolico bara in izvajal razne artistske točke. Nagrada ga čaka pri Lichtenegreju.

V Maco baru vedno živahno

Tokrat se je uspel v policijsko rubriko plasirati kar dvakrat.

4. oktobra je za to poskrbel 23-letni Šentjurčan M.Z., ki je tudi že domala aboniran pri policistih. Tokrat je uspešno napadel igralni avtomat.

24. oktobra ob 15. uri je v njem nastopal 32-letni A.G.: razbil je nekaj stare steklovine, premeščal inventar ter vzgajal goste v ponižnosti in potrpljenju. Policisti so ga izsledili v Delfin baru na Grobelnem, kjer je imel reprizo svojega nastopa. Ali je svojo umetnost predstavil tudi v »hladilniku« v Celju, ni poročil.

Spet primer negostoljubja

Deležna pa ga je bila nedolžna artistka G.G. iz Romunije, ki je skrbela za dobro počutje gostov v šentjurskem Pop rock cafee. Ker ni imela pošlithane dokumentacije, so jo brutalno izgnali iz naše lepe turistične dežele. Ampak z določeno mero razumevanja – samo za 6 mesecev.

Zakaj ne komplicirano!

Tatvina Audija A4, ki se je zgodila ponoči 15. oktobra pri D.M. z ulice Kozjanskega odreda: meji na mojstrovino: najprej vlom v hišo, nato v kombi pred hišo, v katerem so bili kontaktni ključki od Audija, predstavitev kombija in Audi je imel prosto pot bogve proti kateri meji.

MKC (mladinski kulturni center) je odveč

Mladi Šentjurčani se znajo zabavati tudi brez uradnega pokroviteljstva te bodoče občinske institucije. Tako so 19. oktobra sredi noči priredili pohod St. Jurij's pub - železniška postaja - B -52 s peštrim programom: razbijanje steklovja, lončenih cvetličnih korit, praznjenje prepolnih smetnjakov ter »urejali« zmedeno šentjursko prometno signalizacijo. Vse zasluge bodo menda pripisane njihovem »predsedniku« 20-letnemu M.M.

Pepca poroča

Spoštovani g. urednik

Skoraj v šok sem cepnila zadnjič, ko sem slučajno vzela v roke konkurenčnega Šentjurčana, pa se mi v uvodniku le tega zasvetite Vi, gospod urednik. Kar nekaj časa sem metala zrnje v smeti in luščine v pehar, ker sem ravno luščila fižol, preden sem prišla k sebi. Podzavestno se človek ustraši, da sta se šentjurska cajtna združila ali pa da je tavejši pojedel tamanjšega. V takšnih situacijah nastane ponavadi višek delovne sile, zato sem se tako ustrašila za svoj honorar, ki mi kane vsak mesec k moji penziji. Pa sem takoj ugotovila, da v Šentjurčanu branite nas, svoje novinarje pred razjarjenim podžupanom, ki nas zmerja, da štrihamo skupaj s Stalinovimi novinarskimi agitatorji. Da kradem denar in zavajam javnost, upam, ni mislil mene, ki sem pobožna in bogaboječa državljanka. Moram pa priznati, da sem nekaj noči zelo slabo spala, saj se je po mojih izkušnjah iz mlajših let taka kritika ponavadi slabo končala za kritiziranega. Pa tudi me je direktno v glavo udarila samocenzura.

Vse do današnjega dne sem bila prepričana, da je našo KS ukinila občinska oblast, ki nam je do onemoglosti nalagala razna sofinanciranja ter plačevanje vseh mogočih stroškov. Pa se ti izkaže, da je največji krivec naš prvi električar Boris, ki je lepega dne prihrumel s svojo elektro ekipo in hotel elektriko na kaesu kar izklopiti. Komaj so jih zadržali. Koželj dizajnovci, ki so jih ročno peljali za šank v Beznico, da bi se izklop vsaj za nekaj časa odložil. Za kaes sicer ne bi bilo nobene bistvene spremembe, ker je v temi že kar nekaj časa.

Ampak nikoli nisem mogla doumeti, da so volitve lahko tako koristna zadeva. Vse skupaj meji že bolj na čudeže. Pred meseci, ko je udarilo v javnost, da je KS globoko v finančni gabuli, in so na občini ugotovili, da Planinčani nismo več opravilno sposobni, je bilo rečeno, da bodo letos in naslednja leta na našem becirku ukinjene vse naložbe, ker nismo sposobni sofinanciranja, čeprav te tlake v dolinskih kaesih sploh ne poznajo. Smo se že sprijaznili, da bomo pač izviseli - kje pa naj, za božjo voljo, zopet dobimo kar 15 milijonov - ko nekega lepega dne zagledam buldožerje, ki brnijo in se vozi šuder, kot v najlepših Nonijevih časih. Takoj mi je kapnilo, da so volitve pred durmi in je to čas, ko se neresljivi finančni problemi takoj razblinijo, na nas pa zre sama prijaznost s plakatov, razvešenih po vseh plankah. Resno se pa bojim, da nas bo kura brenila za nazaj, ko bo cirkus podrł šotore.

Da moji sokrajani okrog naše nesojene občine še kar nekaj štrikajo, sem prebrala v Delu, ki po mnenju našega podžupana, tako je zapisal v Šentjurčanu, definitivno ne laže. Ne bo pa definitivno iz tega nič, so novinarji lepo napisali, ker v državnem zboru sploh niso vedeli, da Planinčani izpolnjujemo posebne pogoje za ustanovitev svoje občine, ker moramo prečkati Francijevo občino, če hočemo priti do župana ali občinske uprave. Iz kaesa so županu sicer nesli zajeten tozadevni elaborat, ki ga je ustvaril naš eminentni ustavni strokovnjak, župan ga je žal v svoji preobremenjenosti nekje založil, in tako je naša občina padla v vodo.

Vem, gospod Urednik, da me boste okrcali, ker v tem volilnem času ne pišem o volitvah in naših kandidatih, moram pa priznati, da je vzdušje na Planini pogrebno, da sploh nisem zvedela, kdo bo koga kandidiral in volil. Slišala sem samo, da se bodo najbolj udarili med seboj liberalci in klerikalci, kakor je to bilo lepo pregledno v mojih otroških letih.

Vaša wdana Pepca Planinc!

O Šentjurju izven Šentjura

(Kako nas vidijo ljudje iz drugih koncev Slovenije)

Da izven Šentjurja obstaja še kakšen drug svet, sem se prvič zavedel ob prihodu v srednjo šolo v Titovo Velenje. Tam so govorili zelo čuden jezik oz. lahko bi rekel, čudne jezike, saj je bil moj razred sestavljen iz vozačev, tako da smo bili šolarji natepeni skupaj od Rogaške Slatine pa tja do Šempetra in celo Koroške, vključno z učitelji. Mešanica naglasov in dialektov, ki me je preplavila, je predstavljala manjši šok. Miniti je moralo 14 dni popolne zmede, da sem neke ure pri matematiki končno razumel prvo učiteljevo besedo. Kako veliko mi je to pomenilo, si lahko predstavljate, če se spomnite, kakšno veselje ste občutili, ko je vaš otrok prvič spregovoril besedo, ki ste jo razumeli.

Podobno situacijo sem imel s sošolcem, s katerim sva skupaj sedela v klopi. Ker smo bili v razredu le trije Šentjurčani in ker sta se druga dva zarotniško usedla skupaj v klop, mi je moj močganski center za vojno strategijo, obrambo in napad zapovedoval, da bi se splačalo sesti nekam čim bližje njima, če nočem, da me vse te zverine, ki govorijo neke vesoljske jezike, ne raztrgajo in požro. Saj veste, krdelo pač prinaša nek občutek varnosti. No, in je nanoslo, da sem zaradi te gverilske taktike moral sesti poleg nekega neobritega čupavca motnega pogleda, ki je sicer povedal, od kod je, vendar ga nisem razumel niti besede. Odveč je poudariti, da sva prvih nekaj tednov bila drug do drugega na moč sumničava, češ, kaj je to za en frik in ali mi bo storil kaj žalega? Zaradi tako močno pogojenega obrambnega mehanizma pri naju obeh sva govorila sicer malo, saj sva se bala, da bi morda drugi napačno razumel, kaj je prvi rekel (kar bi bil že korak naprej od popolnega nerazumevanja), in bi potem prvega razbil kot kup dreka. No, sčasoma sem dobil občutek, da žival poleg mene le ni popolnoma divja in necivilizirana, saj se mi je zdelo, da skuša predreti led tako, da je občasno povedala kakšen vic. Čeprav še nisem razumel njenih govornih glasov, sem se vseeno prijazno in diplomatsko zahajljaj vsakič, ko se je zahajjala ona, saj sem domneval, da je bilo v tistem trenutku vica konec.

Čas je mineval in počasi sem razumel vedno več živali okoli mene, ki so se zato sčasoma spremenile v ljudi. Tudi za svojega soseda sem izvedel, da prihaja iz Koroške in na ta način sem prvič prišel v stik s spakederanš.... eeee... koroškim naglasom, ki me še danes, skoraj 15 let kasneje, še vedno preseneča z novimi in novimi besedami, za katere prej še slišal nisem.

Moški smo zanimive zverine - ko se enkrat spoznamo površno in če smo v situaciji, ko bomo morali hočeš-nočeš sobivati ali pa če se takoj zaštekamo, obvezno sledi spoznavanje v gostilni pred kupicami piva. Le da smo takrat mulci še hodili na kepice sladoleda (he he, ob teh spominih so mi kar privrele solze na oči - to je

bilo res še nedolžno obdobje. Se mi nekako zdi, da je današnja mladina veliko bolj »progresivna« in da se s pivom veselo naliva že v osnovnih šoli). Kakorkoli že, ena izmed prvih bolj vročih debat se je pričela sukati okoli velikosti naših domačih krajev. On je vztrajno trdil, da so Ravne neprimerno večje od Šentjurja, saj imajo veliko železarno in so nasploh vodilec razvoja na Koroškem (pač, leta 1988 je res še bilo tako) in da neki neznani Šentjur ne more biti nek velik faktor proti Ravnam, medtem ko smo vsi trije Šentjurčani seveda trdili nasprotno. To debato seveda nismo nikoli dorekli do kraja, le vsake toliko časa je eskalirala na površino. Vse do nekega usodnega dne usodnega leta 1991, ko se je v slovenskem dnevnem časopisu z velikimi mastnimi črnimi naslovi svetil napis »ŠENTJUR POSTALO MESTO«. Ob tem je mojega koroškega kolega seveda pobralo od smeha, nas trojico pa oblivala tako rdeča rdečica, ob kateri bi se še paradižnik vdrl v zemljo od sramu.

Da si rešimo vsaj malo dostojanstva, smo stvar dvignili na raven občine - katera je večja v smislu števila prebivalcev, Ravne ali Šentjur. Pri tem je seveda sošolcu samozavest zrasla do nebes in se je Šentjur omenjal zaničevalno le še kot »neki ubogi trgec, v katerem nek sadist pobija martinčke« (Za Svetega Jurja se na večini slik, vključno z avtomobilskimi tablicami, res zdi, da je ubil hudo majcenega zmaja in da je v bistvu bil le slabič, ki se je spravil na šibkejšega). O tem se je debata zopet vlekla nekaj let, razrešili pa smo jo šele, ko smo bili zakopani globoko v drugi ali tretji letnik študija v Mariboru. Takrat nam je iz kdo ve katerega vira v roke priletela lična knjižica, v kateri je bil zemljevid in popis občin v Sloveniji tistega leta. Ne spomnim se več, kakšne so bile številke, toda z neprikrito škodoželjnostjo se spominjam, da je občina Šentjur takrat imela nekaj sto prebivalcev več kot občina Ravne. Izraz na sošolčevem obrazu me bo spremljal do konca življenja in se ga bom spomnil vsakič, ko se bom moral spraviti v dobro voljo. Hi hi hi.

Ta prigoda je bila le ena izmed prvih, sem se pa ob njej začel spraševati, le kako Šentjur vidijo ljudje iz drugih koncev Slovenije? Jasno, mladina iz srednjih šol in faksov po večini za Šentjur še slišali niso. Nekaterim se je v ozadje možganov iz globoke, potlačene podzvesti prikrdel nek pritlehen spomin, češ da pa so se, ko so bili stari šest let, enkrat peljali skozi Šentjur, pa še to le zato, ker je oče prvič peljal po teh krajih in je zgrešil cesto do njihovega cilja. V najboljšem primeru pa je bil komentar: »A ni to tisto mesto, v katerem je na volitvah zmagal Kramberger?« Ja, je. In je bila smeha polna vreča. Za njih seveda, meni se ni to zdelo prav nič smešno.

(nadaljevanje)

mf

naročnik: SMS

ZAUPAJ SEBI!

Literarni kotiček

Ženske

Jutro je bilo spet indigo modre barve, kot noč, ko se je dan še enkrat začenjal pozno, okrog poldneva torej. Nataša mi je podtaknila še en zmenek na slepo z moškim, ki mu je ime Sašo, to pa je tudi vse, kar vem o njem. Spet sem se prebudila sama, žalost je grozila, da bo padla name, zato sem preskočila zajtrk in odprla predal s starimi pismi. Ne tako zelo starimi, da jih ne bi mogel nadomestiti e-mail, pač pa so bili to osnutki pisem, naslovljene toda neodposlane vrstice, zaradi takrat še skritih razlogov, danes zaradi skrivanja samega po sebi, ki je bilo takrat poleg spornega začenja mojih lezbičnih občutkov tudi srž strahu pred zavrnitvijo. Strah pa me ni bilo, da bi me zavrnilo moje prvo dekle, pač pa fant, s katerim sem jo bežno, napol in lahkega srca prevarala, in ta fant je navsezadnje odpotoval – s svojo dolgoletno prijateljico – in naju rešil obremenitve s krivdo in nasploh celega postopka takšnih zadev; po začetku nemudoma sledi mučno razkranje in naposled izid, kjer ponavadi dve osebi z dolgi nosovi zatavata na novo pot, brez prijatelja in brez ljubimca. Izguba časa in energije torej? Ne. To varanje nikoli ni. Je pa pohod za svojo lastno drugotno vrednoto, ki izpodbije prvotno vrednoto in prinaša posledice. V najinem primeru je bilo vse skupaj dosti lažje, tej zadnji fazi sva se namreč uspela izogniti – zaradi njegovega potovanja z dolgoletno izbranko – in zaostati za pomembno lekcijo. Kajti zamrznila sva obilico bolečine, ki se je čez dve leti spet prikradla skupaj z njim v Slovenijo in tako postopoma in počasi nazaj v moje življenje...

Naj se vrnem k pismom – želela sem jih na to pozno jutro, pred še enim zmenkom s tujim moškim, v miru prebrati. Ko mi je zakrutilo v želodcu, sem se spomnila na ta čas, na mojo deklico, s katero sva si večino večerov popestrili s travo in potem božanskimi sladkarijami in slanarjami, po možnosti ob kozarcu cenenega vina. In na mojega fanta (ki, kot že rečeno, ni bil samo moj), s katerim so se večeri nenehoma poglabljali sami vase do neskončne lahkosti – prav tako s travo in z argentinskimi zelenim čajem ob strani, ki naj bi vseboval vrsto poživljajočih zadev in polno koristnih mineralov. Seks oziroma ljubljenje se je razlikovalo že zaradi same narave večerov. Takrat sem začela doumevati – da v drugem primeru življenje neprimerno bolj prosto steče skozi telo, da je tako dosti bolj preprosto olajšati duha, pravzaprav le tega sploh začutiti. Zdaj sem v dvomih, da mi je bil moški všeč sam po sebi, tistega dne mi je nahitro porušil moje lezbične podstate...

28. 6. nekega leta, ko si me končno zapeljal...

S Tino sva danes cel dan nakupovali. Pa te ne bom ravno zdaj utrujala s podrobnostmi... Pol sem si zaželela bit sama, ja, šla sem laufat. In nimaš prav, da je to zguba časa, veš! Ni lepšega, kot prešvicat se zgodaj zjutraj (za kar se zadnje čase absolutno prepozno prebujam), kot tiste kratke tedne, ko si še stanoval tu nasproti in sva oba hodila spat po mili volji in sem jaz vstajala zgodaj, zaradi filinga, da bom sveža, še preden pomisliš name. Zjutraj je človek še najbolj čist, in pol postane še boljši, pa čeprav je bolj zastrupljen kot kdajkoli prej... Ampak ti še vedno zjutraj ne laufša in do večera ne pomisliš...

Vidva z Nino sta res glavna! Ker je res, da se tu ne da več bit svobodni. Z ljudmi se ne da več niti pogovarjat o tem!

Ja, stari život, netanjstven. Postarano vse, preden se začne. Še pisat ne moreš več, če nisi mal mim. Še tebi ne

morem postreči z vsem lepim. Vsaj ne na tak način. Kurčeva amerika na vsakem koraku!

Vidva pa kr uživajta, to je zdaj že vajina dolžnost, ko pa so za mene in mogoče še koga, ki je ostal, drugačni časi. Alternativa tukaj so keksi ali pa čaj. In prav si imel – jest je brez veze; takoj te pribije na zemljo... Če so želje sam zato, da nahanjajo strahove, potem je brez veze, da ti sploh še kaj napišem, ne?

Poljub obema!

P.S. S Tino se zdaj krasno razumeva, moj svet je sicer večji, vendar bi mi brez teh trenutkov z njo, ki so še najlepše barve od vsega, bilo dolgčas. Sej veš, ne moreš si zagotoviti užitkov navezanosti brez njenih slabih učinkov...

To je bilo pismo nesojenemu ljubimcu, številka ena. Odločena, da nikoli ne napišem nobenega popravka, dopisa ali nadaljevanja, sem čez tri dni spet prenočevala sama (nasploh vse bolj pogosto in nazadnje že nujno!) in sledilo je smrtno prepovedano nadaljevanje, na malce bolj osebno izpovedni ravni, z malo manj preračunljivosti.

29.6.

To, kar si ti nardil, je kratki rez. Jaz pa se selim po delih. Nikoli mi še ni bilo tak hecno odhajati it Lj! Zdaj pa čutim, da bo vse drugače, ko pridem nazaj. Sta še doma?

Ravno sem se odločila, da ti ne pošljem nič od tega, ker je brezveze. Ne da se mi pazi, kaj govorim. Takšno sporazumevanje ni noben način. Saj ne mislim, da bi pisala bedarije in kurbarije, pač pa bi povedala par stvari po resnici. Vendar ti nisi človek, ki bi mu jaz želela povedati kaj po resnici, ker se to ne da, če ne pričakuješ nekega odboja in povratne informacije. In te seveda od tebe ne pričakujem! Pričakujem, da v kratkem pozabiš name, in da se potem enkrat vrneš domov, kjer se ne bova imela več kje srečati...

Občudujem te, ko lahko tako na izi spuščas stvari za sabo. Jaz tega ne znam. Ko si mi mahal s tistim velikanskim rukzakom na hrbtnu, sem se počutila kot po morju, le da je vsako morje, pa čeprav tisto izpred desetih let, manj oddaljeno, kot ti. Od prejšnje noči se je zdelo dolgo leto od pomladi do jeseni. Za konec, do konca! Tudi to še pride, ne? Vendar to ne bova več midva, pač pa dva druga človeka. Ki bosta takrat morda hotela nekaj čisto drugega...

Sanjam te, ti pa me ne sanjaš, ker si v akciji. Zdaj pakiráš, potem pa se ti bo itak še 1000 svetov odprlo, in tega sem ti mal nevoščljiva. Pa sovražim idejo, da bom s časom zate sam še črtica, ali pa še huje – neuspeli poskus! To je moja kriza. Tega pa res ne bi hotela. Ker sem te čisto predolgo gledala, od začetka (ob cvičku). In potopit se da v tebe, veš. Saj vse skupaj ni nič častivrednega, ni pa črtica! Jaz vem, kakšne so črtice. V bistvu si črtic niti ne zapomniš...

Poljub iz Lj!

Temu prepovedanemu pisanju (prepovedanemu od same sebe) je sledil le še kup neizrečenih misli in domišljij. Nikoli več mu nisem pisala. Pa tudi on ni. Dokler me lepega dne ni poklical, da je doma, da je v Sloveniji, kako sem, kje stanujem, kaj počnem... In nisva bila drugačna človeka, posebej on si je ostal precej podoben, jaz pa sem že davno pustila Tino nekje za sabo in se že davno popolnoma odpovedala moškim. Torej so moja pisma bila napisana pravzaprav zame od njega, in njemu v nikakršno tolažbo.

(se nadaljuje)

Študentska kronika

PREGLED AKTIVNOSTI

Sivine so pobarvane, turnir v taroku je bil odigran, predavanje o osnovni socialni varnosti odpredavano, občina Dobje obiskana, sezona rekreacije se je začela, dijaki se ravno niso spoznali na posebnem večeru, Slovenija je izgubila s Francijo, mi pa s projektorjem, 6 Fest je zaštalal z razstavo v knjižnici, okrogla miza s temo, kaj mladi hočejo od Šentjurja, je razočarala z udeležbo tistih, ki bi se po definiciji morali udeleževati takih seans, astronomski observatorij na Prevorju je razkril svoje skrivnosti, izšla je 12. Moč inteligence, Voglaja dogaja pa bo postal sinonim za dobre koncerte na slivniškem koncu.

NAPOVED

31.10. /četrtek/ 20., Prostor: OTVORITEV PRENOVLJENEGA »PROSTORA«.

31.10. /četrtek/ 2030, Prostor: GLEDALIŠKA PREDSTAVA. »K.A.F.K.A.«., klavstrofobična improparodija v izvedbi Burekteatra iz Velenja

31.10. /četrtek/ 22h, Prostor: POLET NA KLEK. Čarovniška zabava.

NOVEMBER

8.11. /petek/ 21h, Prostor: VEČER 1917. Igrajo: Moke sanje in Zlati kastrioti.

9.11. /sobota/ 9h, Kmetijska šola: HAM, HAM INŠTRUKCIJE. Hitri tečaj morske kuhinje.

9.11. /sobota/ 21h, ŠTROM SCENA. DJ Crocy in DJ Štapa

9.11. /sobota/ 21h, MC Brežice: IMPROPLEGIKI.

15.11. /petek/ 21h, Prostor: OTVORITEV GALERIJE »3. OKO«. Razstavlja Matej Modrinjak, performans Improplegiki

16.11. /sobota/ 9h, Termoelektrarna Trbovlje: EKSKURZIJA. Zbor: 745 za KD Šentjur

22.11. /petek/ 21h, Prostor: VEČER ŽALSKE SCENE. Literati, bendi in še kaj

23.11. /sobota/ 18h, OŠ Hruševac: REDNI LETNI OBČNI ZBOR

27.11. /sreda/ 18h, K4, Ljubljana: Pridi na 03 – srečanje regijskih študentskih klubov. Kulturni program + koncert. Interaktivno predavanje o razvojnih možnostih mladinskih centrov v celjski regiji, zabavni program, DJ in koncert.

Sodelujejo: ŠKMŠ - Šentjur, KZSS - Zgornja savinjska, ŠKŽ - Žalec, KŠDD - Slovenske Konjice, KŠŠO - Rogaška Slatina, Šmarje, ŠOHT - Hrastnik, ŠKLAB - Zagorje, Trbovlje 28.11.-1.12. izlet v Beograd in novi sad. Ogled najznamenitejših lokacij, srečanje s študenti, nastop Improplegikov. Prijave in info na: 041/505751. Cena: 18.900,00 SIT.

MS servis

Ulica Dušana Kvedra 26, pon-pet 11-15
tel: 749 11 50; gsm: 041 454 456

LIGA MALEGA NOGOMETA Šentjur 2002

Za zmagovalno ekipo igrajo: Gobec, Hrovatič, Bogatin, Štor, Kresnik, Krajncar, Krašovec, Pangerl, Vojsk, Peperko, Kovačič, Žafran, Zebič, Svetelšek.

Vladislav Brečko

Lestvica (točke, gol - razlika):

I. Liga (22. kolo):		
KOVAL LOKA	46	62
RADIO FANTASY	46	46
ŠENTVID Roki Klub	43	29
MAKROKOM	26	-18
MARATONIK Marko Polo	26	-25
MERA GREMLINI	26	-16
JAKOB Bohorč	24	-13
DRAMLJE	22	-12
OBRTNA ZBORNICA	22	-20
ŠVEDI Montpreis	18	-8
ŠD-CEZAR	18	-25

Dramlje: Gremlini 1:1; Makrokom: Loka 2:8; Jakob: Radio Fan. 4:7; Švedi: Šentvidi 1:3; Obrt. Zbor. ŠD Cezar 3:0 BB, Maratonik:

PROSTI

Ekipa ŠD Cezar izpade v 2. ligo

NAJ STRELCI

I. LIGA

	št. golov
Vladislav Brečko (RADIO Fantasy)	36
Matjaž VOJSK (Koval Loka)	24
Gašper HROVATIČ (KOVAL Loka)	20
Bojan Senica (Švedi Montpreis)	20
Aleš Bogatin (Koval Loka)	19

II. LIGA

Aljaž Plavstainer (Sokoli ŠKMŠ)	39
Aleksander Recko (Mladi Forum)	32
Grega Iskrač (Elektro Selič)	32
Gorazd Ratajč (KMN Ponikva)	20
Simon Planko (Simpl Žeger)	19
Jani Pahole (KMN Ponikva)	19

II. Liga (22. Kolo):

SOKOLI ŠKMŠ	49	54
MLADI FORUM ZLSĐ	42	35
KMN PONIKVA	42	60
ELEKTRO SELIČ	40	46
MILIJONARJI	38	26
SAMORASTNIKI	35	30
SIMPL ŽEGAR	22	-18
POTEPUIH	19	-43
KELTI	14	-51
MIKI MIŠKE	11	-90
GRAFOPLAST	-1	-49

KMN Ponik. SIMPL 3:0 BB, Miki M. Kelti 3:3, Milij. Grafoplast 3:0 BB, Mladi For. Potepu. 9:3, Samorastniki - Elek. Selič 7:9, Sokoli PROSTI

FAIR PLAY (1. liga):

OBRTNA ZBORNICA
JAKOB GOS. BOHORČ
RADIO FANTASY
MERA GREMLINI

FAIR PLAY (2. liga):

SOKOLI ŠKMŠ
MILIJONARJI
KMN PONIKVA
ELEKTRO SELIČ

PRVAKI 2002

KOVAL LOKA

Pet točk v sedmih tekmah

Nogometaši razočarali

Do konca prvenstva v celjski medobčinski nogometni ligi so še trije krogi. Šentjurska ekipa se po slabem začetku ni več uspela pobrati, saj je prvo zmago dosegla šele minuli vikend. Napovedi pred sezono, da bodo Šentjurčani konkurirali za vrh lige, so se tako razblinile.

V sedmih odigranih tekmah so igralci Šentjurja 2000 uspeli trikrat remizirati in enkrat zmagati. Po prvi tekmi pa jim je bila odvzeta še točka, ker so pozabili registrirati dva igralca. Moštvu trenerja Mitje Pirca nikakor ni šlo. Žarek na koncu tunela se jim je pokazal šele minuli vikend, ko so na gostovanju premagali Vojnika s kar 5 : 0. Šentjurčani se med osmimi ekipami nahajajo na sedmem

Šentjurski nogometni živi zid je luknjast

mestu, odigrati pa še morajo zaostalo tekmo z Zrečami. Do konca jesenskega dela prvenstva so še trije krogi. 2. novembra bo Šentjur doma igral z Laškim, 16. pa z Rogaško Slatino.

L. H.

Šporn prvič klonil

Tradicionalni turnir, ki ga Teniški klub Šentjur pripravlja ob občinskem prazniku, je bil tokrat zaradi neprazničnega vremena izveden šele 14 dni kasneje. Takrat se je vreme šentjurskih tenisačev le usmililo, turnirja pa se je udeležilo 21 tenisačev, ki so prišli iz Kozjega, Slivnice, Velenja, Vojnika, Žalca in seveda Šentjurja.

Predtekmovanje je potekalo brez presenečenj, saj so vsi postavljeni igralci brez težav prišli do polfinala, kjer so se pričeli napeti teniški boji za najvišja mesta.

Aleš Šporn je s 6:2 in 6:4 premagal Tomaža Camloha, Grega Bobovnik pa s 6:2 4:6 6:3 Slavena Graniča. Za tretje mesto je Tomaž Camloh zaradi utrujenosti predal tekmo Slavenu Graniču. V finalu pa je Grega Bobovnik po hudem boju premagal devetkratnega zmagovalca Odprtega teniškega turnirja v Šentjurju, domačina Aleša Šporna z rezultatom 7:6 7:5.

Tudi v tolažilni skupini so bili boji zelo zanimivi in izenačeni. Maks Mulej je v finalu dokazal, da je najbolj vnet med rekreativci, saj je v dolgem boju premagal Željka Mackoška z 9:1.

Najboljši so po tradiciji prejeli nagrade različnih sponzorjev. Teniška sezona v Šentjurju še ni zaključena, saj je vreme trenutno še ugodno za igro tudi pod žarometi.

Po prvih tekmah Alpos Kemoplasta

Polovičen izkupiček

Košarkarji Alpos Kemoplasta so konec septembra pričeli s tretjo sezono v prvi slovenski ligi. Po uvodnih zmagah s Kraškim zidarjem in Birokrati so doma izgubili s Koprom, na gostovanju na Polzeli pa tudi niso uspeli presenetiti. Sicer pa zaenkrat v klubu ne napovedujejo igralskih sprememb, se pa le te obetajo na organizacijskem področju...

Prvi tekmi sta zadovoljili šentjursko publiko, ki je štart v sezono pričakovala z mešanimi občutki. Toda uvodna zmaga s Kraškim zidarjem je navdušila kakšnih 300 gledalcev v Hruševcu, katerih del je na tekmo prišel tudi s trgatev, kar se je poznalo na vzdušju, ki ga je že pred tekmo popestrila šentjurska godba na pihala, ob minutah odmora pa nova ekipa brhkih plesalk. Na parketu smo videli klasično šentjursko zgodbo o uspehu. Prekaljena trojica Ilija Petrovič, Damjan Novakovič in Husein Kahvedžić je predvsem ob pomoči Boštjan Kočarja in Bojana Novaka zanesljivo ugnala Primorce.

Podobno je bilo na gostovanju pri novem prvoligašu SQL Birokratu, moštvu katerega nekajletni glavni sponzor je v bolj zlatih časih mesarstva prihajal iz Šentjurja. No,

Jurij menda še vedno ostaja pokrovitelj, debata, koliko je primerjalno prispeval za šentjursko in ljubljansko košarko, pa je žalostna. Je pa zato bila zmaga za sedem točk v beli Ljubljani še bolj sladka.

Zaradi lihega števila ekip v ligi so Šentjurčani bili v tretjem krogu prosti, kar očitno ni dobro vplivalo na njihovo pripravljenost. Na domači tekmi s Koprom so namreč razočarali, saj so izgubili z eno najvišjih razlik, odkar nastopajo v prvi ligi. Gostje so odlično zadevali, domači asi pa zaradi trebušne gripe, ki je razsajala v hruševski dvorani v tednu pred tekmo, niso bili »pravi«. Razlika je bila visoka že ob polčasu, v drugem delu pa so več priložnosti dobili mladi igralci s klopi.

Minulo soboto je Alpos Kemoplast v lokalnem derbiju gostoval na Polzeli pri Savinjskih Hopsih. Kljub solidni igri jim ni uspelo presenetiti gostiteljev, za katere je zaigral tudi nekdanji šentjurski center Jadranko Čovič. Rezultat je bil 107 : 98 v

korist Savinjanov, največ točk (21) za Šentjurčane pa je dosegel kapetan Ilija Petrovič, ki se sicer nahaja tudi med petimi najboljšimi strelci lige.

Polovični izkupiček Alpos Kemoplast zaenkrat uvršča na sredino lestvice, glavni cilj sezone pa seveda še vedno ostaja obstanek v ligi, za katerega bi bilo potrebno doseči vsaj 10 zmag. Zelo pomembna tekma bo na sporedu že to soboto, ko v Hruševcu prihajajo večni rivali izpod Pohorja, ekipa Rogle iz Zreč.

Sicer pa se klub počasi postavlja tudi na nove organizacijske temelje, o čemer bomo več pisali v prihodnji številki. V novembru naj bi izvedli tudi občni zbor, na katerem naj bi funkcijo predsednika tudi formalno prevzel Jože Palčnik s Ponikve, ki sicer že od poletja vodi delo uprave kluba.

L. H.

Ženska košarka

Košarkarice blestijo

Šentjurske košarkarice, ki nastopajo združene s Šmarčankami, še naprej prikazujejo odlične igre. Pionirke so se uvrstile v super ligo, kadetinke pa so premagale celo ljubljansko Ježico.

Kadetinke, ki jih vodi trener Jani Čede, so v tretjem krogu vzhodne skupine 2. kadetske lige kar z 85 : 32 zmagale na gostovanju v Ljubljani pri Šentvidu, teden dni kasneje pa so jo dobro posvetile še eni ekipi iz prestolnice. In sicer so v dvorani Hruševca ugnale kadetsko vrsto najtrofejnejšega slovenskega kluba Ježice. Zmagale so z visoko razliko 33 točk in so zaenkrat še neporažene.

Pionirke trenerke Tatjane Kampuš so v 9. krogu 1. SKL-vzhod zanesljivo zmagale v Trbovljah s 43 : 58 in tako potrdile uvrstitev v Superligo - med šest najboljših ekip v Sloveniji. V zadnjih dveh tekmah so ugnale Domžale z 61 : 49, za sedem točk pa so izgubile na gostovanju v Slovenskih Konjicah.

Sicer pa se v klubu počasi pripravljajo na skupščino, še posebej pa so zadovoljni, da so se v delo uprave vključili tudi nekateri starši, za več kot odlično pa se je izkazalo tudi sodelovanje s Šmarje. Očitno v klubu rastejo obetavne generacije košarkaric, kar dokazuje tudi to, da za državno reprezentanco nastopajo štiri njihove članice.

L. H.

Jesen

*Čez zemljo molčečo
niha rumeni spev pesmi,
hladno šumi v krošnjah dreves,
listje pleše svoj poslednji ples.
Sveže brazde dišijo
v nestrpnem pričakovanju novih
semen.*

*V meglo vpeta,
vsa polna in sveta,
z vetrom in mrazom
prihaja jesen.*

*Kako tiho ptice
čez polja jenska lete.*

I.U.

Prvenstvo osnovnih šol v malem nogometu

Zmaga OŠ Franja Malgaja

Sredi oktobra je v Športnem parku potekalo občinsko prvenstvo v malem nogometu za dečke, rojene leta 1988 in 89. Udeležilo se ga je sedem ekip iz občine Šentjur in predstavniki Dobja. Zmagali so fantje z OŠ Franja Malgaja.

Organizacija tekmovanja je zaradi neinteresa šol nekoliko kasnila, po posredovanju ŠZ in Oddelka za družbene dejavnosti pa je tekmovanje izvedlo Društvo za mali nogomet na čelu s Francom Plošnikom. V polfinale so se uvrstile OŠ Dramlje, Dobje, Planina in Šentjur. Dobjani so z 1 : 0 premagali Planino, Šentjurčani pa s 3 : 1 Dramlje. V finalu sta se tako pomerili OŠ Dobje in Šentjur. Igralci slednje so bili uspešnejši s 4 : 1 in tako postali občinski prvaki, obe ekipi pa sta se uvrstili na področno tekmovanje. Tretje mesto so po prostih streljih osvojili Drameljčani. Najboljša strelca turnirja sta s štirimi zadetki bila Leskovar (OŠ FM Šentjur) in Belak (OŠ Dramlje).

Šentjurske
NOVICE
za vsakega
Šentjurčana

NAGRADNA KRIŽANKA

SESTAVIL: FRANC PEŠEC	PREBIV. VELIKE BRITANIJE	ŽIVINSKA STAJA V PLANINAH	RIMSKO IME LJUBLJANE	ŽELEZO	ALOJA	MEHKO, BLAGO	PESNIK ČUSTEV ZDRAVILO ZA ORGANIZEM	BESEDILO PRIPRAV. ZA TISK	GRŠKI BASNOPISEK	DOKAZ	UNITED NATIONS	BOR, BELGIJA	ŠPORTNI REPORTER (TOM)	HRVAŠKA TENIŠKA IGRALKA	ROČNA ORODJA ZA KOŠNJO	GRŠKI PESNIK (570-485 P.N.S.)
KANDIDAT ZA ŽUPANA	27							VRSTA DRŽAVE	18	23	10	31		22		
PLAZILEC, KI SPREMINJA BARVO		12			6			TRIVA- LENTNI KISIK	24	30		REKA V ANGLIJI OS. ZAIMEK (JE)	3	25		
PRITOK RUDOLFOVEGA JEZERA V AFRIKI				SMRDEČA SMOLA (MN) ZDRUŽENI NARODI			11	DOLINA V JULIJAH			AFRIŠKO JEZERO (MALAVI) PRIPADNIK INKOV					16
DRŽAVA V AFRIKI				5			19	ROČAJ		8		4				
DRŽAVA V AZIJI	34				MESTO NA OTOKU HONŠU		26	FOSFOR	48 UR ČEŠKI VELEMOJST. (1889-1929)	21					POLMER	
								ČRTA	33		2	EDWARD JENNER		9	ŠPANIJA NEM. SLIKAR AVGUST (1887-1917)	
										7		NASPROTNO OD SODA	MESTO V ITALIJI OS. ZAIMEK			14
									BIVŠE ŠENTJURSKO PODJETJE VPRAŠALNICA				INDUSTR. RASTLINA SPODNJI DEL PLODA			
									28	DEJSTVO, OKOLIŠČINA PAMET	32		13			IVAN CANKAR
									NAKIT ZA UŠESA AVSTRILIJA		1			OZIRALNI ZAIMEK ČEŠKA		29
										15		ZDRAVILNA RASTLINA		17	20	

SLOVARČEK: PRITOK RUDOLFOVEGA JEZERA - OMO; SMRDEČA SMOLA - OŽNIK

Šentjurjske
NOVICE
Nagrada križanka
OKTOBER 2002

Izpišite geslo po zaporednih številkah in nam ga skupaj s kuponom pošljite na naš naslov!

Izzrebani reševalci septemberske križanke so: Tamara Lorber iz Šentjurja, Damijan Antlej iz Šentjurja in Alja Belak iz Šentjurja! Čestitamo!

Lahko bi bilo res

Zasluzeno priznanje

Na pobudo podžupana Čokla in na predlog številnih hvaležnih celjskih novinarjev bo v kratkem ustanovljena podsekcija novinarskega društva »Pošteni in plemeniti novinarji«. Janez Čokl ne bo le njen častni član, temveč tudi selektor pri včlanjevanju.

Poznamo se

V prejšnji številki ŠN napovedan intervju Marijane Novak z županom Malovrhom se je zgodil v točno pričakovanem času: nekaj dni pred pričetkom uradne predvolilne kampanje. Kar sploh ne pomeni, da niso bili plačani. Tako ali drugače z občinskim denarjem.

Uživator ali svetnik?

Predsednik Mladega foruma Združene liste Uroš Erjavac je z izjavo, da je pri gradnji

partizanske bolnišnice Javoršice užival bolj kot na katerem koli žuru, presenetil celo svojega očeta Cveta. In se do kraja zameril škmšjevim organizatorjem žurov.

Javoršica rešuje celjsko bolnico

Potem, ko se je splošno razvedelo za postfakinske težave celjske bolnišnice, so graditelji partizanske bolnišnice z razumevanjem prisluhnili navdušenju primarija Vlavoviča nad možnostmi uporabe partizanske kirurgije.

Mož, ki bi rad bil vaš župan

Volilni plakat, s katerega se nam je nekaj časa za župana ponujal mož brez obraza, je vsekakor uspel zbuditi pozornost volivcev. Škodoželjno so ugrabili, zakaj se jim boji pogledati v oči.

Človek se uči, dokler živi

S slavnostne akademije v počastitev tedna vseživljenjskega izobraževanja smo šentjurčani odhajali domov bogatejši za dve presenetljivi spoznanji: voditeljica Marijana Novak nam je povedala (verjetno ve iz lastnih izkušenj), da se vseživljenjsko izobraževanje začne že kmalu po spočetju, pod materinim srčkom, župan Malovrh pa nas je razveselil z novico iz avstrijske Koroške, kjer neverjetno pridni in brihtni Slovenci resno ogrožajo neumne in faulaste Avstrijce.

Volitve: idej še za 50 let

Vprašanje je le, če smo kaj bolj trpežni od tiste krave, ki je žalostno poginila, še preden je Kardelj na njej preizkusil vse svoje ideje, kako jo rediti brez krme.

»Šentjurčan« v jeku predvolilne bitke

Malovrhu na volitvah očitno tako slabo kaže, da je v boj (k Fakinu) poslal svojo Marijano (fakini skupi držijo press).

VULKANIZERSTVO

C&C d.o.o.

Tel.: 03/ 574 38 02

Na bencinskem servisu
OMV ISTRABENZ
- ŠENTJUR.

- prodaja, montaža
in centriranje vseh
vrst pnevmatik
- hitra popravila
pnevmatik
- menjava olja
in filtrov

OPTIKA

OČESNA AMBULANTA

Gleščič

tel.: 03.492 34 10

Gosposka 23, 3000 CELJE - Ul. Leona Dobrotniška 6b, 3230 ŠENTJUR

**Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev
z ENO do DESET LETNO GARANCIJO!**

GUCCI
ANNE KLEIN
VERSACE

VALENTINO
GIANFRANCO
FERRE
LUNETTES

Christian Dior

VOGUE

Ray-Ban

RENAULT

SCENIC prihranek
do 560.000 SIT

na zalogi še nekaj vozil
z brezplačno klimo

dostavna vozila
s podaljšano
garancijo in
ugodnim leasingom

CLIO prihranek
do 442.000 SIT

AKCIJA UGODNEGA FINANCIRANJA - izkoristite kredite NLB, BREZ REALNIH OBRESTI in 3 LETNA
GARANCIJA na motorne sklope, nakup na položnice ali leasing, kjer vam 5 OBROKOV PLAČAMO MI!!!

ŽGAJNER

ROGAŠKA SLATINA - na obvoznici

tel.: 03 818 22 52, gsm: 050 646 441, 041 817 056

• prodaja vozil • servis • avtoelektrika • rezervni deli • kleparstvo • ličarstvo • ročno pranje • montaža gum •
Kredit, Kredit na položnice, Leasing, Staro za novo, Staro za staro.

radio 93,7 87,6

Štajerski val

NAJBOLJ POSLUŠANA REGIONALNA RADIJSKA POSTAJA

(Mediana 1994-2001)

RADIO ŠTAJERSKI VAL d.o.o. Šmarje pri Jelšah, Aškerčev trg 21, 3240 Šmarje pri Jelšah

*Pedikura
Manikura
Francoska manikura
Umetni nohti
Depilacije*

*Solarij
Tatooji*

*Nega telesa
Piling z morsko soljo
in eteričnimi olji
Body wrapping
Aromawickel
Anticelulutni programi
Hujšanje obsega*

SALON ANNA MARIE

Tanja Janžek s.p.

/ nahajamo se nasproti Bohorča,
za kulturnim domom /

*Ull. Dušana Kvedra 43a,
3230 Sentojur,
Tel.: 03/749 32 50
Isim.: 031/ 201 202*

delovni čas:
PON, SRE, PET:
8-13 in 15-19
TOR, ČET: 8-13
SOB: 8-12

Veselim se Vašega obiska!

Celje - skladišče

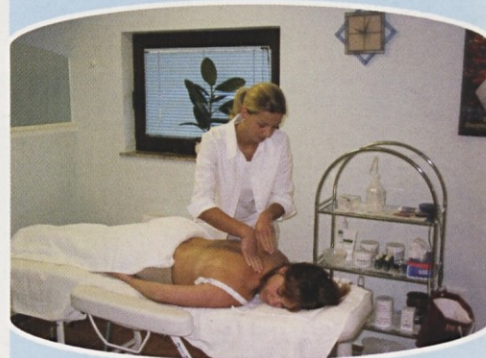
D-Per
18/2002

5000010979,10

COBISS o

*aromaterapija
refleksna masaža
stopal*

DARILNI BONI
za vse priložnosti,
za vse vrste storitev

SUPER PONUDBA ZIMSKIH AVTOPLAŠČEV

od 4700 SIT

GAMIX

od 5700 SIT

**SNOW
WOLF**

od 6800 SIT

Barum

od 7200 SIT

Sava

od 7400 SIT

kleber

od 9100 SIT

MICHELIN

Cene so z DDV

**SUPER
UGODNOSTI**

MICHELIN

**OB NAKUPU 4 ZIMSKIH
GUM MICHELIN PODARI
2 DNEVNI SMUČARSKI
KARTI ZA
SMUČIŠČE KRNAVEC**

**SUPER
UGODNOSTI**

kleber

**OB NAKUPU 4 ZIMSKIH
GUM KLEBER BOSTE
PREJELI BON ZA GORIVO
V VREDNOSTI 5000 SIT**

PROTECT SERVIS

Gaberšek Milan s.p. C.Leona Dobrotinska 27

VULKANIZERSTVO

Delovni čas: 7 - 18 ure

03/7461100